

**MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
STATE HIGHER EDUCATION INSTITUTION 'NATIONAL MINING UNIVERSITY'**

INSTITUTE OF POWER ENGINEERING TRANSLATION DEPARTMENT

EUROLANGUAGES-2018: INNOVATIONS AND DEVELOPMENT

**XV INTERNATIONAL STUDENTS' CONFERENCE, DEVOTED TO
THE EUROPEAN DAY OF LANGUAGES**

Collection of students' scientific abstracts Digital Edition

Dnipro 2018

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ІНСТИТУТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ
КАФЕДРА ПЕРЕКЛАДУ

ЄВРОПЕЙСЬКІ МОВИ-2018:
ІННОВАЦІЇ І РОЗВИТОК

XV МІЖНАРОДНА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ДНЮ МОВ

Збірник студентських наукових робіт

Електронне видання

Дніпро
2018

УДК 811.11 (043.2) ББК 81я43

Є22

Європейські мови – 2018: інновації та розвиток: за матеріалами XV міжнародної студентської конференції. //Збірник наук.студ. робіт. – Електронне видання. – Дніпро, 2018. – 272 с.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ ПРИЗНАЧЕНО ДЛЯ ШИРОКОГО КОЛА ЧИТАЧІВ, ЯКІ ЦІКАВЛЯТЬСЯ ПРОБЛЕМАМИ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ПЕРЕКЛАДУ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ.

THE COLLECTION OF STUDENTS' ABSTRACTS IS DESIGNED FOR A LARGE CIRCLE OF READERS WHO ARE INTERESTED IN THE STATE OF LEARNING FOREIGN LANGUAGES AND TRANSLATION BOTH IN UKRAINE AND ABROAD.

Редакційна колегія:

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ РЕДАКТОР: КАНД. ФІЛОЛ. НАУК, ПРОФ. Т.Ю. ВВЕДЕНСЬКА, УКРАЇНА

ЧЛЕНИ РЕДКОЛЕГІЇ:

**ДОКТ. ФІЛОЛ. НАУК, ПРОФ. А.Я. АЛЕКСЄЄВ,
УКРАЇНА КАНД. ФІЛОЛ. НАУК, ДОЦ. Л.В. БЕРДНИК,
УКРАЇНА МАГІСТР, СТ. ВИКЛАДАЧ О.В. ЩУРОВ,
УКРАЇНА**

ВІДПОВІДАЛЬНА ЗА ВИПУСК:

КАНД. ФІЛОЛ. НАУК, ПРОФ. Т.Ю. ВВЕДЕНСЬКА, УКРАЇНА

УДК 811.11 (043.2)
ББК 81Я43

©ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»®, 2018

СЕКЦІЯ ПЕРША. ФІЛОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Nwakor Bernard Chidera, Nigeria
Zaporizhzhia State Medical University, Ukraine
Scientific supervisor: A.K. Kulichenko

LATIN AND ENGLISH TERMINOLOGY ASSOCIATED WITH GYNECOLOGY

Gynecology (Greek *gyne* or *gynaikos* – “woman” and *logia* – “study”) is the medical study of the health, well-being, prevention and treatment of diseases of the female reproductive system. This field of medicine has the potential to affect an entire population demographic especially women and children. Thus, an understanding of its terminology and its association with Latin that is a very important language in relation to anatomical study is necessary.

This material is intended to help and improve the general understanding of the reader on common and maybe not so common terms used in gynecological practice and its usage both in English and Latin.

Having analyzed Latin gynecology terminology and compared it with the English equivalents, we propose its structure classification based on the criteria as follows 1) monomial; 2) binomial; 3) polynomial.

Monomial (simple) gynecological terms.

Both in English and Latin these terms are represented only by one word – either by a noun or by an adjective.

a) nouns.

Cervix – cervix, icis f. It is the neck of the uterus and plays a major role during fertilization and childbirth.

Embryo – fetus, us m. It is the name given to an already fertilized egg or ovum. Fertilization – fertilisatio, onis f. it is the union of the male and female sex cell or gamete to form a zygote.

Gestation – foetura, ae f. It is the length of time from conception to birth (pregnancy).

Ovaries (eggs) – ovum, i n. It is the sex gamete of the female.

Placenta – placento, onis m. It plays a major role in the nourishment of the embryo during gestation.

Uterus – uterus, i m. It is the womb of the female was the embryo develops and gets nourishment from the mother.

Vagina – vagina, ae f. It is known as the birth canal of the female this is also where insemination occurs between mates during coitus.

b) adjectives.

Fetal – fetalis, e.

Vaginal – vaginalis, e.

Arterial – arteriosus, a, um.

Umbilical – umbilicalis, e.

Venous – venosus, a, um.

Binomial gynecological terms.

In Latin these terms are formed by means of such schemes as N_nN_g or N_nA_n , where N – is a noun, A – an adjective, n – Nominative, g – genitive.

Uterine cavity – cavum uteri. It is the space in the uterus in which the embryo develops.

Umbilical cord – funiculus umbilicalis. It supplies nutrients to the growing embryo.

Umbilical artery – arteria umbilicalis. It is fundamentally important for the growth and proper development of the embryo because it supplies the umbilical cord with blood.

Umbilical vein – vena umbilicalis. It helps in the removal of wastes from the umbilical cord through diffusion, without this vein waste products would accumulate in the embryo and would lead to the death of the embryo.

Fallopian tube – tuba uterina. It is the pathway in which sperm cells travel to meet and fertilize the egg.

Placenta – placenta uterina. It is important because it has the function of nourishment of the embryo; it also serves to separate the blood of the mother and the embryo.

Arantius duct – ductus venosus. It shunts the blood vessels in the umbilical cord making oxygenated blood reach the embryo.

Polynomial gynecological terms.

In Latin these terms are formed by means of such schemes as $N_nA_nA_n$ or $N_nA_nN_g$, where N – is a noun, A – an adjective, n – Nominative, g – genitive.

Suspensory ligament of the ovary – ligamentum suspensorium ovarii. It helps to hold the ovaries in place.

Fossa vestibule of vagina – fossa vestibule vaginae. It is a depression found between the vagina and the frenulum of labia minora.

Greater vestibular gland (bartholin gland) – glandula vestibularis major. It helps lubricate the vagina walls.

Lesser vestibular gland (skene's gland) – glandula vestibularis minor. It drains into the urethra.

So, these are basic gynecological terms in Latin and English that are represented by one word, two or more words. We have discovered that nouns and adjectives increase the specificity of such terms. In conclusion, with the terms studied and analyzed Latin has a level of unambiguity that is important in the field of medicine and can give a bit of an insight into the part of the human body.

Голякова А.
Университет имени Альфреда Нобеля
Научный руководитель: Л.В. Ратомская

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЛАТИНСКИХ СЛОВ В СОВРЕМЕННОЙ ИНДУСТРИИ РЕКЛАМЫ

В 21 веке латинский язык принято считать мертвым языком. К мёртвым языкам причисляют языки, которые не имеют живых носителей. И действительно, людей, для которых латинский язык был родным, нет уже более полутора тысяч лет. Но прошлое этого языка было настолько выдающимся и влиятельным, что даже через тернии веков, не имея отношения к романской группе языков, мы находим отголоски этого «забытого» языка в повседневной жизни. В современной культуре латынь занимает особое место. Вы можете не быть деятелем науки, не изучать медицину и право, ничего не смыслить в культуре древних римлян и все равно, даже того не замечая, находить подтверждения актуальности латинских слов и примеры их использования в современном мире.

Где? Буквально на каждом столбе! Современные рекламные компании все чаще и чаще используют в качестве логотипов, рекламных слоганов и названия сайтов именно латинский язык. Но почему именно латынь стала всё чаще появляться в рекламной индустрии?

Во-первых, само слово «реклама» восходит к латинскому глаголу *reclamare* («выкрикивать»), потому как в Древнем Риме подобные объявления зачастую читали на рыночных площадях при большом скоплении народа. Во-вторых, в наше время все больше людей объединяют интернет-сайты, для написания веб-адресов которых принята латиница. В-третьих, по одной из версий, символ @ был изобретен средневековыми монахами для сокращения латинского предлога *ad* (у, к, при, около), что представляется логичным для написания адреса электронной почты, созданного при определенном сайте.

Уже давно было замечено, что латинские слова являются хорошим решением для названия бренда. В связи с тем, что латынь оставила свой отпечаток не только в языках романской группы, название брендов на латыни кажутся легкими на слух и для запоминания, а значит практически интернациональны. Посмотрим на некоторые удачные примеры использования латинских слов в названии брендов.

Сложно догадаться, что название известного напитка «Pepsi» имеет латинские корни. Кaleb Брэдхам, создатель напитка, закончив медицинский колледж и зная латынь, взял за основу своего логотипа слово «*dyspepsia*» («расстройство пищеварения»), убрав приставку «*dys*». Тем самым породив миф о том, что новая *pepsi* – полезная для здоровья и аппетита вещь.

Когда химик и соучредитель компании *Beiersdorf* доктор Оскар Тропловиц понял, что водно-масляная эмульсия выступит в качестве идеальной базы под косметический крем для кожи, оставалось только придумать название,

которое было подсказано самим кремом. Вдохновленный его белоснежным цветом, доктор Тропловиц назвал крем Nivea от латинского «nix, nivis» («снег»), то есть, nivea в переводе с латыни означает «белый как снег».

Название одной из крупнейших американских телекоммуникационных компаний Verizon – умелое сочетание двух латинских слов. Verizon, образованно от veritas - verus («истина» - «истинный») и horizon («горизонт»). Так, одним емким словом компания выразила собственное кредо и принципы ведения бизнеса.

Акио Марита и Масару Ибука – основатели компании SONY, осознавая возможность выхода на мировой рынок поменяли старое название «Токийская научно-исследовательская лаборатория» на простое и понятное SONY, от латинского sonus («звук»).

Общеизвестное название «словесной» настольной игры Alias («иначе говоря, иными словами») также имеет полностью латинское происхождение.

Этим не исчерпывается список использования латинских слов в современной рекламе. Создание рекламных объявлений не только на национальных языках, но и на латыни вполне оправдано. Вследствие поиска новых способов воздействия на общество происходит возврат к первоисточнику как средству объединения людей. Сегодня рекламная информация сопровождает человека всюду: в газетах и журналах, на радио и телевидении, на улице в виде растяжек и стендов, а также почти на каждом интернет сайте. Целью распространения рекламной информации в виде ярких лаконичных сообщений на латинском языке может служить привлечение внимания более широкого круга интернет-пользователей и выведение информации на международный уровень.

Зозуляк В.

**Университет имени Альфреда Нобеля
Научный руководитель: Л.В. Ратомская**

ЛАТИНСКИЙ ЯЗЫК В СТИХОТВОРЕНИЯХ РУССКИХ ПОЭТОВ

Латинский язык – один из древнейших и важнейших языков мира. Это язык великой Римской Империи – государства, веками и тысячелетиями господствовавшего на огромных территориях Европы и Средиземноморья и несущего свою бессмертную культуру в наши дни. Он вечен и незабываем. Он является одним из священных языков Библии, одним из ведущих языков в науке, а именно медицине, биологии, химии, математике и других. Он входит в основу множества языков современности, а крылатые фразы на латыни навсегда отпечатались в мировом искусстве и культуре, часто встречаясь в литературных и драматургических произведениях всех времён, на холстах картин и на стенах зданий, в поэмах и песнях, в книгах и на заборах улиц – повсюду.

Многие русские поэты и писатели были увлечены латынью и всячески связывали с этим волшебным языком своё творчество. Большинство из них

использовали латинские слова или афоризмы в качестве названий для своих произведений, либо же в качестве эпиграфов к ним.

К примеру, у известного русского поэта Фёдора Ивановича Тютчева есть стихотворение под названием «*Silentium!*». Это произведение относится к шедеврам философской лирики поэта. В переводе с латыни его название означает «Молчание!». Ключевой мыслью Ф.Тютчева здесь является богатство внутреннего мира человека, его чувств, эмоций, переживаний, которые невозможно передать словами. А латинское название как нельзя лучше подчеркивает особенность этой идеи, ведь обычные слова слишком просты, чтобы описать всё то, что творится в душе человека: «Как сердцу высказать себя?... Мысль изреченная есть ложь». Всего одно слово на древнем языке, торжественное и навсегда застывшее, как мрамор, является истиной: «*Silentium!*».

Такое же название имеет стихотворение ещё одного русского поэта Осипа Эмильевича Мендельштама, однако для него «*Silentium!*» значит нечто иное. Молчание для него – это как отказ от суеты, мир божественного спокойствия и гармонии. Тишина для поэта прекрасна и мелодична. Она – как символ чистоты и неприкосновенности, в которой так нуждается человек, уставший от вечной суматохи. И лишь «*Silentium!*» – слово на волшебном языке веков способно передать то рвение к первооснове, к самым истокам человеческой жизни: «Да обретут мои уста... Первоначальную немоту,... Как кристаллическую ноту,... Что от рождения чиста!».

У О.Мендельштама есть ещё одно стихотворение с латинским названием: «*Notre Dame*», которое принадлежит к его раннему творчеству и входит в поэтический сборник «Камень». Это произведение воспеваает величественный памятник французской готической культуры – знаменитый собор Парижской Богоматери, который из некогда грубого бесформенного камня превратился в настоящее произведение искусства, светлый храм, убежище и уладу для души, вместилище мудрости. В этом образе О.Мендельштам так же воплотил миссию поэта, который подобно мастеру, обтачивающему кусок камня, воздействует на слово, придавая ему особого смысла, духовной силы и доводя его до совершенства.

Говоря об интересе русских поэтов к крылатой латыни, нельзя не вспомнить животрепещущую поэзию Александра Александровича Блока и его знаменитое стихотворение «Незнакомка». В нём поэт описывает атмосферу города, выжигающую пустоту и безысходность жизни. Среди диких криков толпы, которой чужды истина и красота, лирический герой вдруг замечает прекрасную незнакомку, так не похожую на людей вокруг. Сжимая в руке стакан, он молча любуется чудесной иллюзией, которая, будто воплощение гармонии и изящества, завораживает и пленит его сердце. Понимая, что лишь плод воображения способен спасти его душу от лжи, хаоса и грязи вокруг, поэт с горечью утверждает: «*In vino veritas*» («Истина в вине»).

Константин Георгиевич Паустовский говорил: «Золотая латынь! Каждое ее слово можно отлить из золота». А ведь правда, латинский язык благороден и

вечен, он твердо ступает сквозь века и поколения, неся в себе ту самую нетленную истину, так ярко и решительно кричащую о себе в каждом слове. Он вызывал восторг не только у поэтов, драматургов и других деятелей искусства, но ещё и известных учёных, политиков, философов всех времён.

Латинский язык – это язык вне времени, которым восхищались когда-то, восхищаются сегодня и будут восхищаться всегда.

Кликова Г.

Національний авіацій університет

Науковий керівник: І. І. Шахновська

СТИЛІСТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Фразеологія сучасного періоду характеризується інтенсивним розвитком і розширенням проблематики, яка вирішується на матеріалі різних мов. Існують окремі напрями і навіть школи, які по-різному тлумачать питання про природу фразеологічних одиниць. Ми розуміємо ФО як словосполучення, у якому семантична монолітність, цілісність номінації тяжіє над структурною роздільністю елементів, що їх складають (виділення ознак предмета підпорядковане його цілісному позначенню), внаслідок чого вони функціонують у складі речення як еквівалент слова.

Цілі і функції політичного дискурсу вимагають використання яскравих мовних образів, слів і виразів, що привертають увагу і роблять певний вплив. Саме тому у своїх промовах політичні діячі вдаються до широкого використання ФО.

Фразеологічні одиниці, які функціонують у політичному дискурсі, належать різним семантичним полям. З одного боку, серед них виділяються одиниці, пов'язані виключно з політичною проблематикою (з політичними подіями, політичними відносинами і питаннями). Наприклад, Arab spring (арабська весна), to put one's weapon away (брязкати зброєю), meetings without ties (зустріч без краваток), hot spot (гаряча точка), man of the world (громадянин світу), polluting industries (брудні технології), move a muscle (гра м'язами), to build bridges (наводити мости), to smooth things over (згладжувати гострі кути), Cold War (холодна війна), the duck (кульгава качка), shuttle diplomacy (човникова дипломатія) та ін.

В сучасному політичному дискурсі активно також використовуються фразеологізми, широко поширені і в інших мовних сферах – економічній, соціальній, спортивній. Пор.: to get ahead of ourselves (бігти попереду паровоза) «випереджати природний хід подій», to get the better of (брати / взяти верх) «перемагати», to set course for (брати / взяти курс) «визначати напрямок», to adopt (брати / взяти на озброєння) «використовувати в роботі», to support smb (брати / взяти сторону) «підтримувати кого-небудь», to defy / to go up against (кидати /

кинути виклик) «сміливо викликати на боротьбу», to drive a wedge (забивати / вбити клин) «робити кого-небудь ворожими один одному», to put up roadblocks (вставляти палиці в колеса) «заважати, перешкоджати в справі», road map (дорожня карта) «план дій», to arrive at an impasse (заходити / зайти в глухий кут) «опинятися в безвихідному становищі», to sit on fences (сидіти на двох стільцях) «займати невизначену, двоїсту позицію», to be at the helm (стояти біля керма) «керувати чим-небудь» і багато інших.

Найбільш яскраво специфіка фразеологізму як мовного засобу, що забезпечує міжкультурну комунікацію, проявляється при порівнянні його зі словом-синонімом або синонімічним вільним словосполученням. За спостереженнями вчених, фразеологізми у мові несуть велике смислове навантаження, мають більш насичену інформацію, ніж їх синоніми – слова або синонімічні їм вільні словосполучення. «Значення ідіом є завжди багатшими, ніж значення синонімічного слова (або слів). А це означає, що значення ідіом завжди більш оснащене подробицями, ніж слова» (Л. Сміт).

Наприклад, фразеологічний зворот книжкової мови *stumbling block* (камінь спотикання), що часто використовується в політичному дискурсі, має значення «нездоланна перешкода». Але семантика цього фразеологічного звороту виявляється ширшою: вона має на увазі, що перешкода виникає саме в процесі будь-якої діяльності або переговорів, які націлені на досягнення позитивного результату, але не завершилися благополучно через існуючу (або що виникла) проблему.

Вживання ФО віддзеркалює прагматичні характеристики спілкування, зокрема вік та соціальний статус учасників комунікації: їхнє положення в суспільстві, займана посада, вік та ін.

Слід зазначити, що роль фразеологізмів у сучасному англійському мовленні (усному та письмовому) помітно зростає, це повною мірою стосується і політичного дискурсу. Підводячи підсумки спостереженням стилістичною функцією фразеологічних одиниць у політичному дискурсі, можна зробити наступний висновок: фразеологія є засобом, без якого мова політичного дискурсу не була б цікавою для широкого загалу та не мала б бажаного впливу на аудиторію. Всі випадки вживання ФО детерміновані особливостями унікального в кожному контексті комунікативного завдання та прагматичної настанови політика.

Хмара Ю.

**Університет імени Альфреда Нобеля
Научный руководитель: Л.В. Ратомская**

ИСТОРИЯ ЛАТИНСКОГО ЯЗЫКА И ДРЕВНЕГО РИМА

Язык отражает мышление и менталитет нации. Он реагирует на мельчайшие изменения в обществе. В процессе существования язык изменяется, а иногда перестает использоваться и вовсе.

Латинский язык возник около четырех тысячелетий тому. Тогда центральную область современной Италии населяло племя, которое называло себя латинами. Латины занимались зерновым хозяйством, выращивали рогатый скот, строили города и поклонялись языческим богам. Свой язык они называли латинским, алфавит для которого позаимствовали из греческого языка. Наиболее древние письменные памятники латинского языка относятся к VI веку до н.э. Это надписи на бытовых вещах и оружии, надписи на надгробьях и документы, которые были найдены неподалеку от Рима.

В период VI – I веков до н.э. Римская империя начала захватывать города и поселки Древней Греции. Произошел небывалый рост могущества империи. Латинский язык этого времени называют древнелатинским или архаической латынью.

В I век до н.э. Рим стал величайшим государством Средиземноморья и захватил многие территории. Латинский язык господствовал далеко за пределами нынешней Италии. Через римских торговцев и солдат он проник в области Пиренейского полуострова и современной Франции. В поэзии Вергилия, Овидия и Горация латинский язык достиг такой выразительности, что этот период назвали «золотым временем» римской поэзии, а сам латинский язык этого времени считают классическим.

От классического латинского языка отличают язык римской литературы постклассического периода. Он длился в течении первых двух веков нашей эры. Явных изменений язык в этот период не потерпел, так что этот период имеет скорее литературоведческое, чем лингвистическое значение.

В течение следующих нескольких столетий в Римской империи появлялись варвары, которые вызвали глубокие изменения в национальной структуре государства. Варвары имели настолько сильное влияние, что со временем исчезло само название «Lingua Latina», а вместо него появилось «Lingua Romana». Именно поэтому возникшие от латинского языка новые языки называют романскими.

Со временем латинский язык утратил былую распространённость. В средневековье он был академическим языком небольшого количества образованных мужчин, а также использовался для написания церковных текстов. Ни один из народов мира больше не говорил по-латински, латынь стала мертвым языком.

Сегодня латынь используется в медицине и служит для образования международной терминологии. Многие слова европейских языков имеют латинские корни. Так действительно ли можно считать латинский язык мертвым, если на протяжении четырех тысячелетий он окончательно так и не стерся с лица земли?

Alexandrova T.
NTU Dnipro Polytechnic
Scientific supervisor: L.V. Berdnyk

DYNAMICS OF LANGUAGE PROCESSES

The rapid growth of mass communication, caused by the introduction of new information technologies in the second half of the XX - beginning of the XXI century, has a significant impact on the dynamics of linguistic and cultural processes. Nowadays a single information space is being formed by a combination of many media streams such as radio, television and the World Wide Web - the Internet.

The concept of a single information space (i.e. “infosphere”, or the area of distribution of a language and culture in the global medial landscape, or the information shell of the Earth) is key to understanding the dynamics of language changes. The term “infosphere” is formed by analogy with the well-known term of academician V.I. Vernadsky “noosphere” (sphere of mind) and denotes the entire totality of information processes, as a result of which a certain information continuum is formed, a kind of information envelope of the Earth. Thus, the term “infosphere” most successfully defines the information layer that is created and maintained by the media and consists of an infinite set of daily produced and distributed media texts.

Being also associated with the natural science term “atmosphere” (Earth's air envelope), the concept of the infosphere makes it possible to use such convenient parameters as transparency, conductivity, pollution, etc., to describe information processes, gradually bringing us closer to the concept of media ecology.

The processes of production and distribution of the word, the peculiarities of the use of words and the nature of language changes are affected by the proliferation of online versions of print publications, the emergence of online publications. The real contours of the Anglo-American linguistic and cultural space extend far beyond the territories of the respective states due to the huge coverage of English-language media broadcasting and the spread of the Internet.

Thus, speaking of the role of the media in the dynamics of language processes, it is necessary to emphasize the qualitative changes in the general linguistic and cultural situation.

Antyhina M., Romanovych V.
Universidad Técnica Nacional "Dnipro Politécnica"
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

¿POR QUÉ SON OBLIGATORIOS LOS SIGNOS DE APERTURA?

En nuestro tiempo de globalización, conocer un idioma extranjero es importante. Gracias a la integración de Ucrania a Europa, comenzamos a estudiar Español. Si tuviéramos que decir qué tiene de peculiar la ortografía del español, seguramente diríamos dos cosas: la ñ y los signos de apertura. Y ambos surgieron —y siguen presentes— por necesidad. El propósito de esta investigación es demostrar que, en

efecto, los signos de apertura son necesarios en Castellano. La novedad del artículo es el análisis del uso de signos de interrogación y características del lenguaje.

Para conocer cómo surgieron los signos de apertura en castellano hay que remontarse al año 1754, año en que la Real Academia Española publicó la segunda edición de la *Ortografía de la lengua castellana*. En dicha edición se introdujeron los signos de apertura tanto de interrogación como de exclamación. No obstante, estos signos de puntuación tardaron en generalizarse en los textos impresos. El español es una lengua que no utiliza determinadas estructuras para marcar que se trata de una oración interrogativa. En otros idiomas, es frecuente alterar la estructura —por ejemplo, colocando en primer lugar el verbo— para marcar que se trata de una oración interrogativa y no de una enunciativa. Un claro ejemplo lo encontramos en el inglés: decimos «*Have you got my phone?*», pero si se trata de una oración enunciativa, alteramos el orden: «*I've got your phone*». En español, una oración como *Tienes mi teléfono* puede convertirse en interrogativa o exclamativa tan solo con añadir los signos de puntuación correspondientes: «*¿Tienes mi teléfono?*», «*¡Tienes mi teléfono!*».

No obstante, también podría pensarse que, en realidad, en enunciados cortos, como en «*qué tal?*» o «*cómo estás?*» no es necesario escribir los signos de apertura, pues se sobreentiende que es una pregunta. De hecho, cuando escribimos un mensaje a través del móvil, es poco frecuente que los usemos. En buena medida, esto se debe a que algunos teclados no incorporan este signo —o no se puede acceder a él fácilmente— o a una cuestión de economía del lenguaje.

En la obra *Ortografía para todos* (2017), Juan Romeu explica que el hecho de prescindir de los signos de apertura en los sistemas de mensajería indica que —en esos contextos— pueden no ser necesarios.

En conclusión, nos gustaría decir el uso de los signos de apertura en español, como hemos visto, resulta necesario para marcar si se trata de una oración interrogativa o exclamativa. A pesar de que su uso sea obligatorio, hay casos en los que comienza a poder omitirse, como cuando escribimos a través de WhatsApp o similares.

Arakh O.
NTU Dnipro Polytechnic
Scientific supervisor: M.V. Orel

ETON LANGUAGE: AN UNDISCOVERED PIECE OF THE AFRICAN LANGUAGE MOSAIC

The language we would like to introduce is not to be found on sites for polyglots. It is the language of neither business nor science. The facts about it which you can see on the Internet are reduced to the general information and statistical data. Nowadays its grammar is presented in only one book by Mark L. O. van de Velde, the only scientist who has tried to delve deeper into it.

Yet it is an authentic and unique part of African culture. It is bright and complex as African ornaments and rhythmical as the songs sounding across the savanna. It has no word to name snow. And its native speakers call Easter “Paska”.

It is a mysterious, surprising and intriguing Eton language.

Eton language belongs to Beti language group of Bantu language subfamily. In greater terms, it's a small part of a huge Niger-Congo language family. Its native speakers inhabit the subregion of Central Africa. Eton-speaking population is located in Cameroon (especially in the Lekié department of the Centre Region of Cameroon). According to the census made in 2005, the general number of people speaking Eton is 250,000. However, this language is also comprehensible for inhabitants of Gabon and Equatorial Guinea.

The site "Ethnologue" cites four dialects of Eton, but its speakers generally distinguish two, a northern and a southern dialect, the latter of which is closer to the Ewondo language. Because of the mutual intelligibility with Ewondo, Eton language has been considered as a hard nut to crack.

Eton is a tone language. Referring to "A Description of Eton" (2008) by M. van de Velde, it makes use of three tones (low, high and dissimilating high) and floating tones. Nevertheless, the behavior of tones often varies on the surface level between dialects, between idiolects but also within a single idiolect.

Eton belongs to the typological category of SVO languages. As is common in Bantu, Eton has a noun class system. Some scientists claim that there are twelve classes and the class of a noun determines which agreement prefix it receives and triggers. For instance, verbs agree with the subject's noun class.

The classes of countable and uncountable nouns in Eton language correspond to the similar classes in English language.

The tense system of Eton verbs relies heavily on specific auxiliaries. Eton-speaking people say that three tenses can be notionally distinguished – Past Tense, Present Tense and Future Tense. If the verb has to be put in a particular temporal form, the specific auxiliary should be placed before it. For example, the sentence "I eat rice" will look like "Me te di oless" in Eton. "Di" means "to eat", and the auxiliary "te" denotes that action happens at present. It's worth mentioning that the sentence "I am eating rice" is translated to Eton the same way because, in comparison to English, Eton language has no clear distinction between Present Simple and Present Continuous tenses. Nonetheless, there's a wide variety of Past Tense constructions. M. van de Velde explains that it is a result of diversity of tense-aspect-mood (TAM) systems. For example, Eton also possesses the equivalent of English Past Perfect tense. It is formed by placing the auxiliary "nga" before the verb. So, the sentence "I had eaten rice" may be translated to Eton as "Me nga di oless". The Future tense is usually formed with the help of auxiliary "ye". That's why the sentence "I will eat rice" sounds in Eton like "Me ye di oless".

Due to historical and social factors, Eton language have come in touch with German, French and English languages during different periods of its development. It resulted into the appearance of borrowings. Some of the loan words and phrases were partially assimilated. For example, Eton equivalent for "good bye" is "bis bala", a phrase of German origin (assimilated German expression "bis bald"). Then, Eton word for Saturday is "seraday", and the word denoting market is "makit". Here we can witness the correlation with English.

Finally, what makes Eton language even more special is its tendency to specification. In order to say “Hello”, Eton speakers use the expression “Me koni” which literally means “I greet”. Tuesday literally sounds in Eton like “five days to Sunday”, Wednesday – “four days to Sunday” and so it goes till Friday. To say “It’s cloudy” in Eton, we have to use the phrase “Minkout mi ne a dop” which has a literal meaning “There are clouds in the sky”. If English adjective “cold” can be used while talking both about feeling and about object’s characteristic, in Eton we will use different adjectives in each situation. It means that if something is cold, we will describe it with an adjective “sin”, but when we feel cold, our sensation will be described with an adjective “evep”.

This article is the first step in our linguistic journey to the treasures of Central African culture. It can be helpful in future researches on the etymological, typological, syntactic, morphological and lexicological peculiarities of Eton language in particular as well as of Beti language group in general.

Arakh O.
Nationale Technische Universität "Dniprovsk Polytechnik"
Sprachliche Beratung: I.W. Khurtak

DIE KREATIVE SEITE DER DEUTSCHEN SPRACHE

Die deutsche Sprache ist weitbekannt durch ihre deutliche und logische Struktur. Aber das bedeutet nicht, dass es kein Raum für Kreativität und Witz gibt. Wir haben zehn interessante Wörter, die sich da was zu wundern haben, gefunden!

Um das erste Wort von unserer Liste kennenzulernen, stellen Sie sich einem gemächlichen Spaziergang im smaragdgrünen Wald vor. Die geräuschvolle Stadt ist weit hinten. Rundherum ist die ursprüngliche Natur, die alle Besorgnisse befriedet und verschiedene berückende Erdichtungen ansäuselt. Jetzt fühlen Sie „Waldeinsamkeit“. Dieses Wort bedeutet eine melancholische und romantische Empfindung von der freiwilligen Einsamkeit in der Waldung.

Während einige Leute ihren Stress durch die Beschauung der Natur abbauen, heben die anderen Menschen ihre Stimmung mit Leckerbissen. Wenn jemand alle durch die Bank essen beginnt, um die Depression zu betäuben, und unentweglich zunimmt, nennt man es „Kummerspeck“.

Oft helfen die Freunde uns, die Probleme zu lösen. Manchmal kommt die benötigte Beratung von dem Freund, den Sie von Kindheit an kennen. Die Deutsche haben für solche Freunde ein spezielles Wort erfunden – „Sandkastenfreund“. Sagen Sie zu, dass es toll ist, wann die Leute mit dem Bau der Sandburg ihre Freundschaft beginnen und bis nach hohem Alter zusammenbleiben.

Obwohl existieren die Schwierigkeiten, die jeder Mensch selbst bewältigen soll. Diejenige Situation ist die Aussöhnung mit der Ehefrau nach dem Streit. Die Geschenke, die der schuldige Ehemann bringt, um seine Lebenspartnerin wiederzugewinnen, heißen „Drachenfutter“.

Manchmal begehen die Leute Handlungen, die Sie ohne Befangenheit nicht beobachten können. In diesem Fall fühlen Sie „Fremdschämen“, nämlich die Beschämung über den Treiben der Anderen.

Genauso kurzweiliges Wort ist „Treppenwitz“. Grundsätzlich wurde es erfunden, um die gute Idee, die jemandem nicht sofort einfiel, zu bedeuten. Es gibt Fällen, wann die Leute an etwas nötig denken, nachdem sie aus Hause an den Treppenabsatz ausgehen. Doch heute hat „Treppenwitz“ eine negative Tönung und deutet auch „die Ironie des Schicksals“, „den lahmen Witz“ oder „das unpassende Benehmen“ an.

Wenn die Leute altern, denken sie, dass das bildliche Tor zum aktiven und abenteuerlichen Leben für sie schließen beginnt. Deshalb nennt man die mit dem Altwerden verbundene Angst vor dem Versäumen von etwas Wichtigem „Torschlusspanik“.

Viele Sprachen haben verschiedene Wörter für die Bedeutung von dem Gefühl des Heimwehs. Aber die deutsche Sprache hat auch ein direktes Antonym – „Fernweh“. Es bedeutet die starke Sehnsucht, nach fernen Ländern zu reisen.

Noch ein weiteres Wort, das sehr unterhaltsam wirkt, ist „Handschuhschneeballwerfer“. Mit diesem Wort nennt man eine ziemlich ängstliche Person.

Es gibt auch anderes Wort, die an die negativen Charaktereigenschaften geht. Manchmal können Menschen jemand nicht ersehen. Einige Leute verziehen ihre Feinde zu mißachten, während die Andere aktivere Position vertreten. Sie können die Freude fühlen, wenn ihre Feinde Schwierigkeiten oder Mißerfolge haben. Dieses Gefühl nennt man „Schadenfreude“.

Diese und viele andere Beispiele können den Forscher die neue Möglichkeiten für die weiterführenden Untersuchungen im Gebiet der Lexikologie und der Wortbildung geben.

Balias R.
NTU Dnipro Polytechnic
Scientific supervisor: T. M. Vysotska

LINGUO-FUNCTIONAL SPECIFICS OF ARCHAISMS IN MODERN ENGLISH

The article is devoted to the problem of archaism in modern English and also the functions of archaisms in modern English (especially in literary works, folklore and in the official style).

The novelty lies in the fact of determining linguistic and functional specifics as well as linguo-stylistic peculiarities of modern English archaisms.

The theoretical value of the research is represented by systematization and classification of archaisms; identification of typological, semantic and frequency characteristics of archaisms; substantiation of the regularities of their functioning in modern English.

The results of research can be used for further study of English archaisms as well as for the development of issues related to the organization of modern English and functioning of archaisms in it.

According to *The Routledge Dictionary of Literary Terms*, archaism is an old word or expression that is no longer used with its original meaning or is only used in specific studies or areas. They are divided into *phonetic, word-formative, morphological, lexical proper and semantic archaisms*.

The functions of archaisms can be grouped as follows:

1. *Stylization.*
2. *Poeticization.*
3. *Indirect reflection of foreign language peculiarities.*
4. *Terminological function* of archaic words in documents.
5. *Etymological function.*

The research was fulfilled in close connection with the theory of the relationship between the genre of the work and its vocabulary.

Járkovskaya N., Shkután A.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipró
Consultora de investigación: M. Y. Oníshenko

CARACTERÍSTICAS DEL VOCABULARIO ESPAÑOL EN AMÉRICA LATINA

El español o como lo llaman también el castellano, es la lengua universal. Y la mayoría de los habitantes de diferentes países hispanohablantes pueden entender uno a otro sin problemas. Sin embargo, en cada país, donde hablan español, si el español es la lengua oficial o la lengua de la minoría, hay unos rasgos especiales, que dan el matiz particular al país concreto. Por esta razón los lexicógrafos además de la inclusión del fondo general español léxico tratan de reflejar estos rasgos característicos de uno u otro país.

La investigación dada es actual, así como la cultura latinoamericana tiene la influencia especial en la persona moderna. Podemos incluir tales esferas como el cinematógrafo, la música, literatura etc.

El léxico específico para la variante latinoamericana corresponde a las esferas más importantes, difundidas, corrientes de la vida humana y se utiliza regularmente. Esto demuestra que el criterio léxico es básico para la investigación y la clasificación de las variantes del español en América Latina. En el léxico, que se distingue de la región a la región, se refleja la historia del desarrollo de la lengua y su estado moderno, los factores y las condiciones que influyen en su cambio.

El análisis del léxico de los latinoamericanos demuestra que, ante todo, las diferencias se encuentran en la esfera del habla corriente, a menudo expresivo-emocional, es decir, corresponden a tales esferas como la flora, fauna, los topónimos, los problemas sociales (para decir “*niño*” – “*chino*” (Colombia), “*pibe*” (Argentina),

“chavo” (México), “guri” o “botija” (Uruguay), “mitái” (Paraguay), “chamo” (Venezuela), “patojo” (Guatemala)), la vida cotidiana (“cajeta” – *el popular dulce de leche en Argentina, Uruguay y Venezuela*), el léxico de valoración (“burda” – *mucho* – “burda de gente” – *mucha gente* (en Venezuela)), el transporte.

Según las investigaciones de los expertos se puede constatar que no hay opinión única a propósito de la diversidad del español, la relación a las nociones, la variante y el dialecto, también la división directamente dialectológica zonal de la América Latina y la clasificación precisa de las variantes del español. Además, todavía ni una división dialectal no pueda ser por completo satisfactoria, hay en todas partes unas faltas, las ventajas y desventajas.

Así podemos concluir que en la etapa dada del desarrollo de las variantes del español es necesario comenzar el desarrollo activo de la lexicología comparativa intervariante de la lengua española para prevenir posibles faltas de comprensión y las incompresiones que puedan surgir fácilmente como resultado de la ignorancia de las normas nacionales del uso de las unidades léxicas y es necesario arreglar el material, también renovar los datos que hay, puesto que las variantes españolas no se pararon en su desarrollo, siguen continuando cambiar, exigiendo la actualización constante de los diccionarios de las variantes latinoamericanas del español.

Krasovska A.
NTU "Dniprovska Polytechnic"
Scientific supervisor: Y.V.Boyko

FOREGIN LANGUAGE APTITUDE

Experience tells us that some people learn a second or foreign language with greater ease, more quickly, or with apparently better results than others. One perspective on this phenomenon is the concept of Foreign Language Aptitude (FLA). Originally, the notion of FLA presumed a relatively stable talent for learning a foreign language that differs between individuals.

Research into FLA first became established during the late 1950s and early 1960s (Spolsky 1995). The most influential achievement in this period was the Modern Language Aptitude Test (MLAT) (Carroll and Sapon 1959), with variants developed for specifically targeted groups such as younger learners and military personnel. Carroll’s subsequent conception of FLA comprised four components:

- ‘phonemic coding ability’ (i.e. the ability to identify and retain sounds and link them to phonetic symbols);
- sensitivity towards the grammatical functions that words fulfil in a sentence;
- the ability to learn inductively (i.e. to infer and generalize linguistic structures from language samples); and
- the ability to rote learn vocabulary items paired with their associated translations.

Additionally, Skehan postulates that the cognitive processes that are central to all major developmental stages of SLA (for example *noticing*, *linguistic pattern identification*, *pattern restructuring*) result from the interaction of multiple FLA

components (for example *phonetic coding ability, language analytical ability, memory ability*). Similarly, Robinson's 'Aptitude complexes' framework strives to capture the dynamic interplay between a learner's FLA profile (i.e. different combinations of abilities) in relation to specific language tasks which they need to complete in real-life situations. Both Skehan's and Robinson's proposals, then, demonstrate the potential to go beyond traditional FLA research (which relied heavily on the predictive power of aptitude scores) and offer insights into the theoretical underpinnings of SLA from a dynamic FLA perspective.

From the 1970s onwards, however, enthusiasm for the concept of FLA and aptitude testing began to fade, influenced in part by developments in mainstream educational psychology. Language teachers became increasingly sceptical of the value of testing and subsequently labelling learners according to an aptitude score; meanwhile, the MLAT's focus on rote learning and grammatical patterns favoured audio-lingual teaching methods that were perceived as an irrelevance in the more communicative classrooms which prevailed in the 1970s and 1980s. However, after experiencing a prolonged period of 'little theorizing' and 'little empirical work', research into FLA has recently regained momentum. Among others, Sparks and Ganschow advocate reconsidering FLA in terms of a 'linguistic coding differences hypothesis' (LCDH). The LCDH stresses the importance of analysing L1 skills (particularly orthographic decoding skills in reading) for predicting FLA. In another development, Grigorenko, Sternberg, and Ehrman proposed a CANAL-F theory (i.e. Cognitive Ability for Novelty in Acquisition of Language (Foreign)) that highlights learners' cognitive ability to handle fresh linguistic material in new learning situations/contexts. Both approaches, therefore, emphasize the importance of skills and skills development as part of FLA.

The latest attempt to reconceptualize FLA is via the concept of working memory (WM), i.e. the cognitive capacity to temporarily store and process linguistic materials simultaneously. Given the robust role WM plays in L1 learning and SLA activities (such as *vocabulary learning, sentence processing, and L2 skills development*), the concept of WM seems a viable addition to the current understanding of FLA. Consequently, researchers are seeking to clarify further the finer-grained associations between aspects of WM (for example its phonological short-term storage capacity and its executive control mechanism) and their implications for specific SLA areas, such as L2 task-based speech planning and performance.

To conclude, the concept of FLA has developed considerably over the last 15 years, from being seen as a stable and unitary fixed trait to being considered as more dynamic and multiple sets of malleable abilities that interact with other internal 'learner attributes and attitudes' such as motivation and learning styles and with external contextual affordances. In terms of ELT pedagogy, FLA research suggests that FLA profiles, when used appropriately (for example by matching learners with specific instruction methods), may enable students to learn more effectively and more satisfactorily and allow teachers to identify and manage L2 learning problems more successfully.

Krivko V.
NTU Dnipro Polytechnic
Scientific supervisor: L.V. Berdnyk

OVERUSE OF ANGLICISMS IN THE UKRAINIAN LANGUAGE

We live in the age of Globalization. To a certain extent, everyone keeps up with all the latest news; it is easy to do because Internet or TV in the end are now within reach. Willingly or not, one must admit that economy constantly develops, so do political processes. But what to do with such a casual thing, the thing that we seem to take for granted – the language we speak. The question is whether we still value it the way we should. There are and always will be the ones who have more power and the ones who have it less. In this respect, the latter will often look up for those who are more prosperous. There is nothing particularly wrong with that. This scheme might be as well applied to countries. The mechanism, though, is not as superficial as might be seen. Nobody dictates the compulsory conditions on which it is necessary to take one language words over. As a rule, we do it voluntarily.

The main reasons why and how this happens are conformism and mass media.

Firstly, our language behavior tends to conform to the expected pattern. People in their majority are not really captious, and usually they are ready to incorporate things that are prevalent: fashions, manners, etc. Yes, it is normal to accept things that you authentically agree with, but being extraordinary obedient you may face a cultural failure and, as a result, such words as “стартапи”, “тайм-менеджмент”, etc. may take over and mislead not only those who do not speak English, but also affect people in terms of developing their unique mindset. Maybe we don't even need the thing we cannot find a translational equivalent to. What if we are not the “backward” ones, what if it would be wise of us to ignore such western trends? The answer to this is both: yes and no. For instance, we are used to employ such words as “Інтернет”, “телефон”, “радіо” and there is no need to name them differently – we borrowed both the technologies and the words, so it would be fair to pay a tribute to the inventors. The same we do with modern professions, which initially appeared abroad e.g. “менеджер”, “аудитор” etc. Briefly speaking, those are the notions that contributed to the life of our nation since being innovative and unreplaceable.

Secondly, mass media have a dramatic impact on us. For example, in the past, the usage frequency of foreign words was lower, and only academics or those who had a certain power in the branch of linguistics could exercise influence over it; nowadays every single one of us can bring their share. Regardless of the fact whether it is welcomed or not. Thus, if an average person (whose mother-tongue is not English) or, eventually, a group of people will use some anglicisms in the Worldwide Web, who knows how far it can spread. That is, if a person, who has some media power, an “influencer” so to say, will try to employ a word in the language, we will end up with another “odd” word to alloy our vocabulary. For instance, such a word as “стітвір” appeared in modern fashion industry. Those who distributed the word largely, even failed the task of transferring the phoneme [eə] of the word “streetwear” correctly. It is

not worth mentioning now that it would have been much easier to say “вуличний стиль одягу” instead.

The main idea might be expressed in the following question: why to replace the words that are equivalent and already harmonically feed into the language system? Why do people seem to need “сонграфтер”, while there exist “автор пісень”, why do people need “нюсмейкер”, while this phenomenon can be transferred as “об’єкт новин”, why, in the end, to use “спічрайтер” or “спікер”, when we can simply say “автор промови” or “промовець”? Even though, the argument to that may be convenience and somewhat faster pronunciation, it can be beaten by the following: is it not the purpose of language to be rich and eloquent, which does not imply simplification?

In conclusion, it is necessary to emphasize that although we are lucky to use all the benefits of the civilized world and the ability to have a free access to exchange the experience internationally, we need to be responsible and careful as to what we bring in the fragile enough national language.

Morozova O.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

PALABRAS NUEVAS EN LA LENGUA ESPAÑOLA

Durante años, el problema de neologismos preocupaba muchos lingüistas de todo el mundo. Como se sabe, el neologismo es una nueva palabra que surgió en un idioma para identificar nuevos objetos y fenómenos. La globalización resultó que la cultura, las personas y, por lo tanto, los idiomas estaban más interrelacionados. No cabe ninguna duda que el papel particular juega el idioma inglés y los medios de comunicación. Aparecieron palabras nuevas para distinguir nuevos hechos, procesos, conceptos en ciencia, tecnología y cultura. Los neologismos se consideran como fenómeno del uso constante, lo que produce la necesidad de aceptarlos aunque a veces son gramaticalmente ilógicos o pueden formar parte de palabras extranjeras o barbarismos.

Debido a la evolución de la humanidad a través del tiempo y la informatización generalizada en los países, los neologismos pueden formarse de maneras distintas. Se trata, en primer lugar, de la composición y de la derivación o podría ser un préstamo de otros idiomas incluso la popularización de una palabra nueva. Los neologismos pueden aparecer como palabras compuestas. Por ejemplo: *multi-área, ciberterrorismo, eumorregión, juernes, multisector*.

En segundo lugar, la derivación también posibilita aparecer los neologismos. Por ejemplo: *individualizar, inmobiliaria, trasapelar*. Además, hablando de neologismos, se puede destacar la parasíntesis, cuando la formación de las palabras nuevas se basa a la combinación de la composición y la derivación al mismo tiempo. Por ejemplo: *mendigo, quinceañero*. Nos gustaría nombrar el acrónimo que juega el papel importante en la formación de los neologismos, se trata de las palabras que se forman con las iniciales de otras palabras. Por ejemplo: *ovni, HD, SOPA*. Es necesario recordar

los préstamos, es decir las palabras de otros idiomas que adaptamos a nuestro idioma natal para designar nuevas realias, por ejemplo: *selfie, spoiler, tweet, meme*.

Por lo tanto, la comprensión teórica de los neologismos, la comprensión de las causas o regularidades de su funcionamiento en el idioma y la validez pragmática en cada período del desarrollo nos permitan resolver algunos problemas prácticos con que nos enfrentamos en su clasificación y sistematización. Los lingüistas modernos están interesados en analizar diferentes aspectos de la formación de palabras porque la palabra es la unidad central de cualquier idioma incluso el español. A través de las innovaciones tecnológicas y los cambios en la conciencia pública y lingüística, los jóvenes y los medios de comunicación proporcionan el material, que permite identificar los procesos lingüísticos. La lengua de los jóvenes es el área de origen más activo y el uso masivo de neologismos, especialmente en el período inicial de su existencia, sigue provocando mucho interés de los expertos.

Ponomariova A.
NTU Dnipro Polytechnic
Scientific supervisor: T.M. Vysotska

POLITENESS STRATEGIES AND LINGUAL MEANS OF EXPRESSING POLITENESS IN ENGLISH

Politeness reflects various types of discourse and as a linguistic phenomenon is one of the strategies to avoid conflicts, as well as the assessment of the addressee as a representative of a certain group of society who cares about maintaining his/herself-esteem.

The subject of the research is politeness in the English language.

The object of the research is the strategies of politeness and lingual means of expressing them.

The purpose of the research is to investigate the categories of English politeness.

According to the purpose the objectives of the work are:

- to outline the concept of «politeness»;
- to research the types of politeness strategies;
- to define lingual means of expressing the category of politeness in the English language;
- to analyse the usage of politeness strategies in fiction.

The research work is considered to be urgent due to the increasing role of the English language in the international communication.

The analysis of the means of expression politeness showed that in the English language politeness is revealed with the help of "hedging", indirect, hesitant utterances, especially where there is some risk to offend a person. The results of the work can be used at the lessons of English in schools, the English language courses, as well as a source for further researches of the issue.

Shkarlat A.
Universidad de Alfredo Nobel
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

UNIDADES FRASEOLÓGICAS EN EL IDIOMA ESPAÑOL: ASPECTO HISTÓRICO Y ETIMOLÓGICO

El fundamento fraseológico de cualquier idioma se basa en la información cultural. La fraseología presenta mucho interés tanto para el dominio teórico como práctico de la lengua.

La traducción/interpretación de fraseologismos siempre provocaba ciertos problemas. Uno de ellos es el reconocimiento de expresiones estables en el texto de origen. Se debe tener en cuenta los aspectos nacionales y culturales, el carácter metafórico de la lengua. Entre los fraseologismos “nacionales” destacamos las combinaciones estables de carácter popular o coloquial, cuyo creador es el pueblo español. Su apariencia se refiere a las costumbres, creencias, leyendas, cuentos, canciones. Muchos de ellos operan en el ámbito cotidiano o se reflejan ampliamente en las obras literarias, por ejemplo, «*ser la carabina de Ambrosio*» («бути зайвим, як п'яте колесо до воза»).

También los fraseologismos españoles se asocian con la mitología antigua. Algunos de ellos se destacan por el carácter internacional, ya que coinciden en significado, composición léxica, figuratividad, orientación estilística y estructura gramatical en diferentes idiomas, por ejemplo: «*Авгієві стаїні*» – «*Establos de Augias*».

Como hemos dicho ya, algunos fraseologismos contienen la información histórica. Por ejemplo, el fraseologismo «*estar a cuarta pregunta*» (букв. «*відповідати на четверте питання*») tiene el significado de "encontrarse en una situación difícil". Esta expresión se remonta a las normas judiciales medievales. De acuerdo con el código penal, la persona arrestada debía responder a cuatro preguntas, entre las cuales la última, la cuarta, se refería a los ingresos anuales. Y los detenidos siempre respondían que eran pobres y que no tenían dinero. Y cuando se trataba de dinero, decían que habían respondido a la cuarta pregunta. O, por ejemplo, «*andar con tapujos*» – «*робити щось таємно*» (букв. – «*ходити, затуливши обличчя плащом*»). En la Edad Media en España, el manto era el principal atributo de los caballeros. Su parte superior se llamaba "tapujo" y permitía guardar en secreto la cara del dueño. Esta característica formó la base del fraseologismo: hacer algo de tapujo – hacer algo en secreto.

En conclusión se puede decir que para traducir/interpretar correctamente los fraseologismos se necesita no sólo dominar un idioma sino también conocer la historia y la cultura del país. Sin embargo, el proceso traductológico no presenta una búsqueda de correspondencias lingüísticas, sino es un proceso complejo y multifacético que, aparte de la habilidad y la profesionalidad del traductor, está influenciado por muchos otros factores que posteriormente reflejan la calidad de la traducción.

Slobodyán A.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipró
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

PARTICULARIDADES DEL BILINGÜISMO

El bilingüismo es el dominio de dos idiomas, cuando alguien los habla con soltura. Según una idea errónea los bilingües dominan perfectamente dos idiomas desde su infancia, pero no es así. Los científicos afirman que es imposible aprender a fondo dos idiomas a la vez, lo que se debe a varios factores: es necesario analizar cuándo una persona comenzó a aprender las lenguas extranjeras, en que circunstancias, en que situaciones las utilizó. Segundamente, el bilingüismo es tanto congénito como adquirido.

Además, la mayoría de las personas se equivoca al pensar que los bilingües tienen excelentes habilidades de traducción (interpretación), excepto si no trabajan de traductores (intérpretes). En realidad los bilingües no siempre pueden hacer rápido una traducción (interpretación) correcta. Por supuesto, si estar hablando de algunas frases fáciles, entonces no habrá problemas, pero lo resulta bastante complicado en cuanto a los términos específicos. No todos los bilingües pueden trabajar como traductores (intérpretes), sino todos los traductores deben ser bilingües. Muy a menudo durante el proceso de la traducción (interpretación) es necesario encontrar variantes para interpretar unidades fraseológicas o refranes, frases hechas y muchos otros momentos que exigen los conocimientos profundos de la cultura, historia o política de otro pueblo (país).

Los expertos afirman que el conocimiento de las lenguas desarrolla la flexibilidad del pensamiento, aumenta la concentración. Los bilingües pasan más rápido de una tarea a la otra y pueden hacer varias tareas simultáneamente. Según los resultados de muchas investigaciones, el proceso de pensar de los bilingües es más rápido y efectivo. Por ejemplo, los médicos indican que los pacientes-bilingües con la enfermedad de Alzheimer salvan mejor las dificultades enfermizas.

Pero la situación con bilingüismo no siempre era “positiva”. Por ejemplo, durante mucho tiempo en el Reino Unido creían que enseñar dos lenguas a los niños resulta perjudicial. Ellos tendrán peores habilidades intelectuales, confundirán las lenguas y al final podrán obtener desdoblamiento de la personalidad. Como resultado, los padres hablaban con niños solo en su idioma nativo. Más tarde, esta opinión fue disipada por investigaciones de múltiples lingüistas, psicólogos y neurólogos, quienes demostraron que los bilingües tenían muchas ventajas tanto cognitivas como intelectuales.

Concluyendo todo lo indicado, se puede decir que el bilingüismo no es sólo un conocimiento de dos idiomas sino es algo más y en cada estudio se revelan nuevos factores interesantes de nuestro trabajo mental.

Stroilova K.

National Metallurgical Academy of Ukraine

Scientific supervisors: V.O. Kryvulya, O.S. Myrgorodska

TENDENCIES IN NON-AFFIXED CONVERSION OF NOUNS INTO VERBS

A rather large amount of texts, both in spoken and written forms, evidences that conversion of nouns into verbs without any derivative means is a productive way of vocabulary enlargement. This way is not new for the English speaking community. Thus, every generation has marked their being with the own set of nouns converted into verbs: *to milk, to horse, to water, to maid* (XII-XIII centuries); *to kayak, to plane, to pen and to pencil* (have renewed their popularity as verbs from the XV century), *to google, to index* (XXI century).

In spite to the historic period to belong to, the nouns converted into verbs with no affixes keep to the same trend. They denote the ‘prestigious ways of travelling’ and ‘modern tools’. Although, *a kayak* has been known in the English-speaking community since the XVIII century as well as *a pen* and *a pencil* since the XIV century, they became the verbs only in the XXI century, when kayak trips became popular among wealthy people while creative or managerial work has been boasted a sign of a self-made person (verbs *to pen* and *to pencil* have enlarged their meanings into ‘make a fixed planning’ and ‘to plan or designate tentatively’, respectively).

The method of word development under discussion is likely to continue to be used by further generations of English-speaking community due its simplicity and attraction of the human being to learn an English noun before an English verb. In this conclusion we are grounded on D. Gentner’s comparative studies who claims that “based on concrete concepts”, “the category corresponding to a noun, is a predominantly early form and, at its core, is conceptually simpler and more basic than those corresponding to the verbs and other predicates”, which are “based on activity, change-of-state, or causal relations”.

Tereshchenko V.
NTU Dnipro Polytechnic
Scientific supervisor: T.M. Vysotska

VERBAL MEANS OF EXPRESSING ASSESSMENT IN SCIENTIFIC AND TECHNICAL STYLE OF MODERN ENGLISH

The study deals with the assessment category in modern English and verbal means of assessment expressing.

The purpose of the research is to determine the means of assessment expressing in modern English and to identify the peculiarities of the implementation of this category in English scientific and technical texts.

Methods of the research include descriptive method and method of the classification.

The novelty of the research is related to the complex analysis of the functional-semantic category of the assessment, the systematization of the verbal means of assessment expressing.

The practical value of the present research is determined by the fact that its results can be used in courses of linguistic analysis of the text and seminars on the study of the peculiarities of scientific and technical texts.

The assessment is a set of multilevel linguistic units with an assessment meaning that are aimed at realizing a certain communicative and pragmatic task and therefore express positive or negative attitude of the speaker to the message content.

The assessment expressing is studied specifically in scientific and technical style. The main purpose of scientific and technical style is the systematization of knowledge, explanation of phenomena and presentation of the material. The field of its application is scientific activity, scientific and technological progress of society, education and training.

In conclusion I would like to notice that assessment is one of the main components of the communication process. It helps not only to express the attitude to the reality but also to form your own linguistic worldview. Assessment in scientific and technical style may be manifested by the means of special vocabulary and different means of expressivity.

Vasetskaya J.
NTU Dnipro Polytechnic
Scientific supervisor: Ye.V. Stolyarskaya

COLORFUL IDIOMS AND THEIR ASSOCIATIONS

English is an extremely colorful language. It has many ways of expressing the same ideas, so having a diverse vocabulary is important. This diversity is the same for idioms. One of the most popular themes for idioms is color. Color is used everywhere in the world to convey (give) meaning, and symbolizes different things in different countries.

In all cultures, different colours have different associations. They have symbolism and colour meanings. For example, in the US the color of death and mourning is black whereas in China it is white. People's reactions to colours are instinctive and subconscious and certain colours are tied with certain notions (for example, pink is considered to be a romantic colour). Let us have a look which associations British and Americans have with colours.

Red is the colour of danger. The expression **red alert** is used for warning of a sudden and very dangerous situation. And if something becomes a cause of anger and makes somebody to react roughly, this means it acts **like a red rag to a bull**. Red is also perceived as an exciting colour. Therefore, the expression **to paint the town red** means to lead a stormy night life – to go to bars, clubs, have fun there. Well, if you are ashamed to remember everything after a party, the expression **red in the face** is for you. Do you remember Russian expression **на воре и шапка горит**? In English **поймать с поличным** is **catch somebody red-handed**. And if you spend more money than you have in your account, the bank will mark your name in red, so you are now **in the red** until you refill your account.

Green is the colour which represents nature. Land in a city where it is prohibited to build something in order to protect fields and forests is called **green belt**. If you follow healthy lifestyle, you need **green products**. **Green party** raises **green issues**, taking care of the environment. And if you adore to create different flowerbeds or gardens where everything literally grows and blooms, you definitely have **green fingers** (as British would say) and **green thumbs** (as Americans would say).

Blue color is associated in the UK and the US with the color of uniform of sailors and police officers. By the way, talking about working class we can use the expression **blue-collar**. People who belong to royal families are said to be **blue-blooded**, this means that they are special, different from the rest of people who have usual colour of blood. If something happens suddenly and unexpectedly, we can call it **out of the blue**. And if something happens very seldom, almost never, we can use the expression **once in a blue moon** for describing it.

Black colour is very popular in Great Britain and the USA for all kinds of clothes, especially for special occasions. What is the name of a simple, short, black sleeveless dress, suitable for all outings? Yes, it is a **little black dress**. And do you have someone in the family who is not like others and stands out from the usual framework for you? It's a **black sheep**. If you are very angry, you can give someone a **black look**.

White is popular in the office, so if you are an office worker, you are a **white-collar**. If someone is sick or very scared, we will find it out by the colour of his face and for describing him we can use the expression **white as a sheet**. Is it always necessary to tell the truth and only the truth? Probably, if the truth causes unnecessary pain, it can be hidden and it will be a **white lie**. Imagine, once you bought something very expensive, but you don't use it now. So you have a **white elephant** at home. But it is better to have a white elephant than a **white flag** which is the symbol of defeat.

Thus, a color symbolizes a feeling or state of mind. Other times, we simply use color in expressions to brighten up our language and make it more interesting. People respond to colours in different ways. The colour produces a certain physiological (connected with mind and body) and psychological (connected with history, culture and education) effect on a person.

СЕКЦІЯ ДРУГА. ІНОЗЕМНА МОВА ЯК ЗАСІБ ДІЛОВОЇ ТА ФАХОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Сторчак А.

Університет імені Альфреда Нобеля, Дніпро
Научный руководитель: Л.В.Ратомська

ВИДАТНІ ДІЯЧІ ДАВНЬОРИМСЬКОЇ ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ

Розвиток античної культури і цивілізації відбувався в рамках тисячолітньої історії "вічного Риму" - держави, яка пройшла шлях від маленької селянської громади на річці Тибр до величезної, світової держави, владики всього світу. Римська цивілізація була епохою найвищого розквіту античної культури.

Римська культура, що проіснувала більше дванадцяти століть (VII ст. До н.е. - V ст. Н.е.), була явищем значно складнішим, ніж грецька культура.

Рим пізніше, ніж Греція, вступив на арену світової історії і був столицею неосяжної імперії, що охопила всі території, які прилягали до Середземномор'я. "Всі дороги ведуть у Рим" - говорить відоме прислів'я, бо з усього світу вирушали туди мандрівники, купці. У формуванні римської культури взяли участь багато народів і племен, що підкорялися римській владі: населення Італії, грецьких областей, еллінських держав. Але грецькі і східні впливи творчо перероблялися відповідно до римської системи цінностей. Римська драма взагалі наслідувана і тісно пов'язана з грецькою, але як і всі квіти грецької культури, пересаджені в ґрунт іншої країни, іншої мови, іншої епохи, і ця її квітка, пристосовуючись до нового середовища, змінила своє забарвлення, придбала інший аромат. У свою чергу Рим також справив значний вплив в здобутті ним елліністичних територій. Так формувався синтез грецької і римської культур, результатом якого є пізня антична греко-римська культура (IV ст. Н.е.).

Римська культура, як і культура Еллади, була складовою античної культури, яка формувалася в умовах полісного устрою. Особливості суспільства полісної держави відбилися на характері всієї античної культури, римської в тому числі.

Римляни надавали перевагу практичній користі набутих знань. Через це в Римі набули розвитку науки, які мали прикладний характер, — географія, біологія, фізика, математика. Римська культура збагатила духовне надбання людства численними технічними винаходами. Зокрема, це бетон, без якого неможливе сучасне будівництво; «гвинт Архімеда» для відкачування води; водогони (акведуки), що полегшили зрошення великих територій.

У теоретичних науках римляни досягли менших успіхів. У філософії вони не додали нічого нового, а тільки розвинули вчення, започатковані греками. Серед філософів епохи Республіки слід назвати видатних стоїків Тита Лукреція Кара, послідовника Епікура, і Марка Тулія Цицерона. Окрім стоїцизму, значно розвинулось учення кініків.

Римська література не мала біля своїх витоків видатних творів, подібних до гомерівських поем. Попри все, вона зробила величезний внесок у розвиток латинської мови. Значна роль у цьому належить не лише римським поетам, а й ученим (Марк Теренцій Варрон) і ораторам (Марк Тулій Цицерон).

Варронові належать 74 наукових твори, поміж яких є трактат «Про сільське господарство», — єдиний, що зберігся до нашого часу. Варрон був автором славетного твору «Менніпові сатури», жартівливі й дотепні рядки якого веселили римлян. Варрон — єдиний письменник, якому римляни за життя встановили пам'ятник.

Цицерон (106-43 рр. до н. е.) — чудовий оратор, юрист, філософ, збагатив римську літературу не тільки зразками філософських творів, а й своїми доскональними ораторськими промовами. Період його життя й діяльності недаремно називають добою «золотої латини».

З-поміж видатних письменників слід назвати Гая Юлія Цезаря (100-44 рр. до н. е.). Його твори — це мемуари (тобто приватні спогади, пам'ятні записки).

До нашого часу збереглися «Записки про Галльську війну» та «Записки про громадянську війну». Це зразки чудової художньої прози, гарного літературного стилю, написані зрозумілою, доступною мовою.

Чи не найкращий драматург — Тит Макцій Плавт (254-184 рр. до н. е.), видатний діяч театру, автор численних комедій, на змісті яких позначився вплив грецької літератури. Плавт здебільшого переробляв грецькі комедії на «римський лад».

Найвидатнішим серед римських поетів був Гай Валерій Катулл (84-54 рр. до н. е.). Його лірична поезія, оспівуючи кохання, зачаровувала римлян I ст. до н. е. Надзвичайно цікава людина, Катулл мав велику шану в римлян. Його дружби прагнув сам Юлій Цезар, незважаючи на те, що поет написав чимало сатиричних віршів проти нього та його військових начальників.

Особливе місце в римській літературі посідає Тит Лукрецій Кар (95-55 рр. до н. е.), який був не лише філософом, а й геніальним поетом. Філософський твір Лукреція «Про природу речей», написаний у віршах, є не тільки заримованим трактатом, а насправді талановитим художнім твором.

Під час правління Октавіана Августа після громадянських війн у Римській державі нарешті запанували мир і спокій. Август прагнув не тільки показати себе захисником республіканського ладу, а й відроджувати славетну культуру батьків. Багато діячів культури отримали від нього підтримку та значні дарунки.

Активним помічником у цьому був радник Августа Гай Цільній Меценат. Значні кошти Мецената було витрачено на підтримку митців. За його порадою Август повернув із вигнання поета Публія Вергілія Марона (71-19 рр. до н. е.) Найкращий його твір — поема «Енеїда» — описує мандри Енея, який, за однією з легенд, прибув до Італії й став предком засновників Рима.

З-поміж поетів доби Республіки слід згадати Квінта Горація Флакка (65-8 рр. до н. е.), невтомного співця ліричних почуттів і теми кохання. Вершина творчості Горація — «Оди» — зразок давньоримської лірики.

Від владного норову Октавіана Августа дуже постраждав поет Публій Овідій Назон (43 р. до н. е. -18 р. н. е.). Тонка, чарівна поезія Овідія відбилась у змісті його поем «Метаморфози» та «Мистецтво кохання», що зачарували дочку Августа Юлію. Через це Овідія заслали у вигнання. Він подався в місто Томи в гирлі Дунаю — далекий край, заселений варварами. Решту життя митець провів у вигнанні, так і не дочекавшись помилування.

Видатний римський історик Тит Лівій (59 р. до н. е. — 17 р. н. е.) зробив значний внесок у розвиток історичної прози. Його твір «Історія Риму від заснування міста» є значним історичним джерелом. Літературна мова, простий і зрозумілий виклад матеріалу приваблюють чимало читачів. Разом із ним необхідно згадати Корнелія Тацита і його твір «Історія», а також Аппіана, грека за походженням. Його історичний твір «Громадянські війни» описує період II—I ст. до н. е. Найславетнішим серед римських істориків є Плутарх із Херонеї (46-120 рр. н. е.). Усе життя він вважав себе філософом, але справжню славу йому принесли «Паралельні життєписи», де він змалював життєвий шлях багатьох видатних грецьких і римських державних й історичних діячів. Більшість наших

сучасників вважає Плутарха саме істориком, не згадуючи про його філософську спадщину.

У філософії періоду імперії значний крок було зроблено завдяки творчості філософа-стоїка Луція Аннея Сенеки (4 р. до н. е. - 65 р. н. е.), учителя й вихователя імператора Нерона. Видатним стоїком був також імператор Марк Аврелій. Інтерес до філософії в епоху імперії настільки поширився, що зацікавив навіть найнижчі верстви суспільства. Так, видатним філософом епохи імперії був прихильник стоїцизму колишній раб Епіктет. Захоплення цим ученням пояснюється тим, що воно закликала до спокійного, урівноваженого ставлення до життя, мужньої, твердої поведінки в годину небезпеки.

Римська культура створила багато видатних пам'яток архітектурного мистецтва. Консули та імператори подарували місту багато гарних споруд. Велична споруда Пантеону (храму всіх богів) збереглася в первісному вигляді. На її фронтоні добре видно напис: «Марк Агриппа, тричі консул, збудував».

Adamadze Yu., Lozickaya P.
Universidad Técnica Nacional “Dnipro Politécnica”
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

EL FÚTBOL COMO EL PARTE DE CULTURA ESPAÑOLA

El deporte nacional en España es el fútbol, de eso no hay duda: el país entero puede llegar a paralizarse por un partido de importancia, los diarios deportivos -cuyas páginas están casi dedicadas en exclusiva al fútbol- tienen tiradas espectaculares, y en la mayoría de noticiarios televisivos el fútbol ocupa casi el 80% de la información deportiva.

Por supuesto no siempre fue así, o al menos la cosa fue distinta hasta 1872. En aquel año los obreros ingleses que trabajaban para la compañía minera Río Tinto en Huelva comenzaron a enseñar a sus colegas españoles un nuevo juego que causaba furor en Gran Bretaña. Seis años después nacía el primer club de fútbol español, el Real Club Recreativo, que acabaría siendo el Real Club Recreativo de Huelva.

Sin embargo el fútbol no se convirtió en un deporte serio hasta el 12 de marzo de 1890. Y así lo muestra un artículo del diario “La Provincia” de Huelva, en el que habla del primer partido celebrado en España y en el que se enfrentaron precisamente el “Huelva Recreation Club” y el recién fundado “Sevilla Football Club”.

A partir de ese momento el fútbol se extendió por España a un ritmo vertiginoso. Prácticamente cada uno o dos años fueron surgiendo diferentes clubes, muchos de los cuales se mantienen hasta hoy en día, y la gran mayoría jugando en la liga de mayor importancia.

Pero el reconocimiento de este deporte no es sólo nacional, La Liga Santander es una de las más importantes del mundo, tanto en ingresos como en jugadores, calidad y títulos. No en vano, ha sido elegida en múltiples ocasiones la mejor del mundo por la Federación Internacional de Historia y Estadísticas de Fútbol.

La Liga está compuesta por 20 clubs, entre ellos, el equipo que generó más ingresos anuales a nivel mundial desde 2004 hasta 2015, el Real Madrid. Acorde con los ingresos va su presupuesto, siendo el equipo de Primera División que cuenta con más capital para invertir en plantilla. En este sentido, cabe destacar la actuación del Celta de Vigo, el cual acabó sexto de la tabla en la temporada 2015/2016 con un tope salarial para fichajes y plantilla de aproximadamente 22,5 millones de euros, es decir, alrededor de un 5% del presupuesto con el que contaban el Madrid y el Barcelona. En la temporada 2016/2017 el tope salarial del Celta aumentó en casi 20 millones.

Pero ¿por qué a los españoles les gusta tanto el fútbol? Es una pregunta difícil de responder. Muchos aportan teorías, y estas van de lo práctico a lo poético. Se dice, y es cierto, que para jugar al fútbol sólo hace falta más de una persona y algo a lo que dar patadas, ya sea una pelota o una lata; también se ha afirmado que el fútbol nos iguala a todos pues aficionados al mismo equipo pueden ser el rico y el pobre, el jefe y el empleado, el derechas y el de izquierdas; y no falta quien dice que en un país de grandes individualistas el fútbol es lo único que consigue ponernos de acuerdo.

Pero quizá la teoría que más nos gusta es la que afirma que si nos gusta el fútbol es precisamente por el momento en el que se marca un gol. De acuerdo, en el fútbol hay pocos tantos, pero cada uno de ellos es épico: marcar uno es producto del esfuerzo, de evitar a numerosos contrarios, de correr de punta a punta del campo y de la técnica perfecta. Un gol depende de muchos factores y no se sabe si llegará a buen puerto hasta el último momento. Es suspense, es gloria, y se podría decir que hasta catarsis y apoteosis. Cuando un jugador de nuestro equipo consigue el tanto nos liberamos, nos olvidamos de nuestras preocupaciones, tocamos el cielo... ¿hace falta explicar más?

Aunque, bien pensado, quizá sería mejor que no le diésemos más vueltas. Es muy posible que el encanto del fútbol esté en algo llamado “magia”, y ya se sabe que revelar sus trucos sólo produce desencanto.

Alexandrova T., Lukomets V.
Universidad Técnica Nacional "Dnipro Politécnica"
Profesora dirigente: A. V. Gavrilova

INVENCIONES ESPAÑOLAS

España es un país de sol brillante ,de verano, música, cultura extravagante y cocina única. Muchos artistas talentosos, músicos, actores y escritores nacieron en este país. Miles de libros, cientos de películas y canciones populares están dedicadas a España.

Gracias al descubrimiento de América al establecer su dominio en el continente latinoamericano, España es conocida como un país de aventureros. Pero además del descubrimiento de América, los españoles son famosos por sus otros descubrimientos en la mejora de la vida. Algunos de los inventos españoles, conocidos desde la antigüedad, son los siguientes: guitarra, navaha, mosquete, piel de agua. Durante el siglo pasado, la chispa de la creatividad de los españoles se manifestó en los siguientes objetos inventados por ellos: el libro electrónico, el Chupa-chups, la fregona ...

La tinta electrónica no se conocía en 1949, pero eso no impidió que la maestra e inventora leonesa Ángela Ruiz Robles inventara lo que hoy se considera el precursor

del libro electrónico. Ella lo llamaba enciclopedia mecánica y llegó a supervisar personalmente la construcción de un prototipo que hoy se conserva en el Museo Nacional de Ciencia y Tecnología de La Coruña.

Chupa-Chups es una marca registrada de caramelos con palito. Su fundador, el barcelonés Enric Bernat, fue también el inventor del concepto en 1958. Hoy en día Chupa-chups fabrica 12 millones de sus emblemáticos caramelos al día. Originalmente se llamaban solo “Chups”, pero el público los comenzó a llamar Chupa-Chups tras ver un slogan que rezaba así .El logotipo que se sigue usando hoy lo creó en 1968 el mismísimo Salvador Dalí.

En 1958, el ingeniero aeronáutico Manuel Jalón Corominas fundó una compañía llamada Rodex para comercializar su invento: la fregona. De ahí saltó a todo el mundo. Hasta entonces, el suelo se fregaba de rodillas y con un trapo húmedo. La invención de Jalón mejoró la calidad de vida de millones de personas. Para 1989 había vendido ya más de 60 millones de fregonas en todo el mundo.

Como se muestra arriba, a los españoles se les ocurrieron muchas cosas que usamos en la vida cotidiana. Muchos de los inventos inventados por los españoles, no mencionamos, pero debes saber que los españoles le dieron al mundo muchas cosas útiles.

Arakh O., Braziulis L., Kozlova D.
Universidad Técnica Nacional "Dniprovská Polytechnic"
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

AUTOANTÓNIMOS: PALABRAS QUE SIGNIFICAN UNA COSA Y LA CONTRARIA

Si yo alquilo un piso, ¿estoy pagando o cobrando?

Empecemos con una palabra de cinco sílabas: enantiosemia. Se trata de “un tipo de polisemia en el que una palabra tiene dos sentidos opuestos”.

Estas palabras con dos significados opuestos también se llaman autoantónimos. Es decir, significan una cosa y la contraria. Como explican científicos, a veces son el resultado de los usos irónicos y en ocasiones, de las antífrasis, una figura retórica por la que “se designan personas o cosas con voces que significan lo contrario de lo que se debiera decir”. Veamos algunos ejemplos.

Alquilar. Esta palabra significa tanto dar algo en uso a cambio de un precio durante un tiempo determinado como tomar algo para usarlo a cambio de un pago. Es decir, el sujeto de la frase "Pedro alquiló un piso" puede ser "tanto quien cede algo en alquiler como quien lo toma”.

“Animal” es el ejemplo segundo. Puede usarse en sentido figurado para hablar de una “persona de comportamiento instintivo, ignorante y grosera” y también para referirse a alguien “que destaca extraordinariamente por su saber, inteligencia o esfuerzo”.

El ejemplo tercero es “batacazo”. Es el golpe que nos damos al caer y un “fracaso o caída brusca en un asunto, negocio o posición”. Pero en algunos países de América se usa como “triunfo o suceso afortunado y sorprendente”.

Casero. Es el “dueño de alguna casa, que la alquila a otra persona”. Pero el diccionario también recoge la acepción contraria: “inquilino, persona que ha tomado una casa en alquiler”.

También tenemos la palabra “en absoluto”. Puede usarse para decir “de manera general, resuelta y terminante”. Y “no, de ningún modo”.

La palabra “enervar” significa “debilitar, quitar las fuerzas”. Pero también, “poner nervioso”. Este es el sentido más habitual, como apunta el Diccionario Panhispánico de Dudas: se añadió al francés en el siglo XIX, de donde pasó al español. “Es uso asentado en la norma culta y debe considerarse aceptable”.

“Friolera” es una cosa de poca monta o de poca importancia, pero se usa asimismo para referirse a una “gran cantidad de algo, especialmente de dinero”. En sentido irónico, aclara el diccionario.

Dicho lo cual y como ya hemos apuntado, la ironía es una de las causas que llevan a que el diccionario recoja significados antitéticos para las mismas palabras, como ocurre también en el caso de: perla, “cosa preciosa o exquisita en su clase” y también, “frase llamativa por desafortunada”, y gracioso, adjetivo con el que uno se puede referir a algo “que resulta agradable o atractivo”, pero también a alguien “molesto, sin gracia”. Sí, ‘gracioso’ puede significar “sin gracia”. Pues qué gracia, palabra con la que ocurre lo mismo, por cierto.

Huésped. Usamos habitualmente el término con el sentido de “persona alojada en casa ajena” o en un “establecimiento de hostelería”, pero puede referirse al “mesonero o amo de posada” y a la “persona que hospeda en su casa a otra”, que, por cierto, era el sentido original en latín.

Monstruo. Tras cinco acepciones que van desde el “ser que presenta anomalías o desviaciones notables respecto a su especie” a la “persona muy cruel y perversa”, pasando por la “persona o cosa muy fea”, llegamos a la “persona que en cualquier actividad excede en mucho las cualidades y aptitudes comunes”. Ejemplo: Juan es un monstruo porque tiene dos cabezas, pero también es un monstruo con la guitarra porque la toca de maravilla.

Sancionar. “Autorizar o aprobar cualquier acto, uso o costumbre”. Y también, “aplicar una sanción o castigo a alguien o algo”. Es decir, te pueden poner una sanción por no respetar una sanción.

Como apunta Bustos en su texto, la autoantonomia también se da a menudo en otros idiomas. Según recuerda Fundéu, en alemán este fenómeno es llamado “Gegensinn”, y en inglés – “contronymy”.

Este artículo es actual en ramas de lexicología, semántica, lingüística comparativa y lingüística cultural. Los estudios ulteriores de esta temática pueden acrecentar nuestras percepciones de lengua española. Los resultados de estos estudios se puede emplear en enseñanza de lenguas extranjeras y actividad científica.

Belokon S.
Tavria State Agrotechnological University
Scientific supervisor: E.A. Kravets

FOREIGN LANGUAGES AS A MEANS OF BUILDING A FUTURE CAREER

In modern times, it's important to know foreign languages, so whether we want it or not, but one of them is English as the language of international business. And ignorance this fact in the current conditions reduces your chances of achieving great results at work. English is needed for communication, traveling abroad, and what is most importantly for work.

English in the modern world has become the main means of intercultural communication. Therefore, one of the conditions of employment is that you need to know it, because companies can provide jobs for frequent work in overseas markets or have partners outside the country. Such an outrage is posed not only to candidates for higher positions, but also to middle-level workers. In vacancy announcements employers demand on the candidate the basic, spoken or fluent English, depending on the position of the company.

The problem is that many people do not think about studying English at the present time. As a result, problems with the employment or development and scale of their own business are turned out.

The purpose of this article is to study the importance of studying English for a future career.

According to the head of the department "Recruitment for the advertising and media industry "Agencies Contact" , “now it's as natural to know English as to have a higher education”.

We agree with this statement because employers are now eager to see their English-speaking staff. The level of language proficiency is an indication of the level of motivation, the desire of the person to learn something new and its prospects for the company. The higher the position in the company is, the greater the requirements for language knowledge. This is due to the fact that employees in such a position more often meet with partners, representatives of other companies, including foreign ones. At a business meeting, self-confidence and the ability to correctly submit to the other party are very important. If a person is familiar with the vocabulary, standards for communication, then they feel more confident and reliable for foreign partners.

In addition, we would like to draw attention to the following important aspects of communication that you can take on business English language courses: such as ideal speech, rich vocabulary, and business style of communication - these skills will help you communicate easily and feel sure. You do not have a language barrier and every word which you say will be understood correctly. Language is one of the most effective tools for successful career growth and doing business outside the country.

According to the latest data “the knowledge of foreign language at the beginning of a career can increase the salary level by at least 30%.”

Many companies are keen to have employees who want to improve their language skills, thus they organize courses of studying English during the workflow, directly in the office. Conducting such corporate English courses proves a good attitude towards their employees, and thus shows the significance of each frame for the

company. As a rule, training is free, most often the course is conducted precisely within the scope of work or even specialty employee.

In conclusion, we would like to say that the knowledge of various languages in present time is a powerful force for finding a perspective job and conducting a business. It is impossible to go on a career ladder within your sphere or to run or set up a company without knowledge of foreign languages.

Bondarenko S.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

PROBLEMAS DE ENTENDER EL ESPAÑOL POR OIDO

Muy a menudo los estudiantes que están aprendiendo un idioma extranjero, por ejemplo, el español, pueden enfrentarse con un malentendido durante el trabajo auditivo. El problema es que la mayoría de los métodos de la enseñanza prestan poca atención a uno de los componentes más importantes de este proceso: a la competencia auditiva especialmente porque la generación actual estudiantil se posiciona como “visuales”.

La audición posibilita percibir y comprender el habla lo que es muy importante en el aprendizaje de cualquier lengua extranjera. Tomando en consideración la presencia de dos tipos de comprensión auditiva (la interna que se refiere a todo lo que pasa en la clase y la comprensión auditiva externa – relacionada con todo fuera de la clase) se puede destacar unos momentos problemáticos en su característica. Uno de los problemas principales es la falta del contacto auténtico, del entorno natural del habla español. Para compensar la falta de comunicación es recomendable utilizar diferentes métodos, por ejemplo, ver películas en español con subtítulos, leer libros con traducción paralela, chatear con los nativos etc. Aunque es la memorización pasiva, ella resulta muy importante en el estudio del idioma extranjero.

En segundo lugar se puede nombrar la rapidez del habla de los hispanohablantes que se difiere significativamente de lo que proponen en múltiples ejercicios auditivos. A veces los estudiantes no tienen suficiente posibilidad de escuchar los audios de situaciones “reales”, naturales porque la mayoría de ejercicios auditivos corresponde al nivel de estudios y está adoptada.

La manera de hablar de los nativos también provoca dificultades en la comprensión auditiva. Como se sabe en el territorio de España coexisten diferentes dialectos que no presentan ningún inconveniente para, por ejemplo, un sureño durante su conversación con un habitante del norte de España. Pero las diferencias fonéticas, léxicas y semánticas entre el español en España, el de Latinoamérica o el español de Cuba son considerables para los estudiantes que están aprendiendo el castellano.

Otro problema relacionado con el aprendizaje de la lengua española presenta “el miedo de hablar” a causa de cometer errores en el habla o de “no comprender todo lo dicho” porque uno no domina la lengua extranjera. En vez de desarrollar el habla no importa cual sea, las respuestas de los estudiantes son demasiado lacónicas – “sí” o

“no” sin añadir detalles o comentarios.

En conclusión nos gustaría repetir que el desarrollo de habilidades auditivas jugara el papel muy importante en el aprendizaje de lenguas extranjeras y posibilitara perfeccionar los conocimientos de cualquier estudiante

Chabachna D.
Universite Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L. Ratomska

ASPECTS LINGUISTIQUE ET CULTUREL DES PROVERBES FRANÇAIS

À l'heure actuelle, une «langue étrangère» joue un rôle important en fournissant les conditions nécessaires à la formation d'une image du monde chez des étudiants possédant un niveau adéquat de connaissances modernes. C'est une langue étrangère qui fait partie de la culture de tel ou tel peuple donné étant porteur de la langue donnée et moyen de la transmettre à d'autres. Il fournit à l'apprenant un accès direct à la vaste richesse spirituelle des personnes, constitue une fenêtre supplémentaire sur le monde, un moyen important de compréhension mutuelle et d'interaction entre les personnes. Connaître une langue signifie pouvoir ressentir la richesse et la profondeur de la culture du peuple. Et pour cela, il est nécessaire d'entrer dans l'espace de la culture donnée, de comprendre ses valeurs et ses idéaux. Grâce à ses capacités extraordinaires et à sa complexité interne, les proverbes et les dictons ont attiré l'attention de nombreux chercheurs. Traditionnellement, les proverbes sont compris comme «de courts dictons nationaux qui ont à la fois un plan littéral ou figuré et constituent une phrase complète en termes grammaticaux». Chaque culture a ses propres mots-clés, par exemple, pour les Français: courtoisie, politesse, étiquette, économie, ainsi que négligence et légèreté.

Les traits des Français tels que l'économie et l'épargne se reflètent dans les proverbes suivants: «Économie vaut profit»; “L'épargne est une grande richesse”. Pendant la conversation, les Français ont souvent recours à un respect exquis pour manifester leur respect pour l'interlocuteur. Ils sont très tactiques: «Le tact, c'est le bon goût appliqué au maintien et à la conduite». Le travail acharné des Français s'exprime dans les proverbes suivants: «A force de forger, on dévient forgeron»; "Nul bien sans peine". Lors des négociations d'affaires c'est la prudence qui est la caractéristique principale des Français: "Dieu précautions valent mieux qu'une", «La prudence est mère de sûreté». La culture française se distingue par l'éloquence, la maîtrise des idiomes et la capacité de plaisanter. "A la plaisanterie sur connaît l'homme". Dans les cas graves pendant les négociations, les Français défendent leur position avec une logique glaciale, s'il n'y en a pas, ils rayonnent de charme. En rencontrant d'autres cultures, vous devez faire preuve de tact, de tolérance et d'éviter les sujets agaçants et les facteurs de stress. Mieux vaut parler de temps, de nature, d'art et de politique. On peut reprocher les Français en avarice. En fait, il n'est pas habituel pour les Français de faire des cadeaux coûteux. C'est ce que dit le proverbe français: «Les petits cadeaux entretiennent l'amitié». Donc la langue est la meilleure caractéristique du peuple et le gardien de sa culture.

Chorny A., Khankina L.
Universidad Técnica Nacional “Dnipro Politécnica”
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

AÑO NUEVO EN ESPAÑA (NOCHEVIEJA)

La Nochevieja, Víspera de Año Nuevo, Año Viejo o fin de año, es la última noche del año en el calendario gregoriano, comprendiendo desde el 31 de diciembre hasta el 1 de enero (Año Nuevo). Desde que se cambió al calendario gregoriano en el año 1582, se suele celebrar esta festividad, aunque ha ido evolucionando.

Las vacaciones navideñas son una época idónea para experimentar una nueva cultura, pues cada ciudad y país tiene su propio conjunto de tradiciones consagradas por el tiempo, regalos, música. En España encontramos una amalgama de tradiciones y fiestas que componen una cultura única en el mundo. Una de las fiestas más importantes es el Año Nuevo.

Si observa la historia, puede descubrir cómo apareció la tradición del Año Nuevo de «12 uvas». Las doce uvas "de la suerte" comenzaron a tomarse de manera masiva en España en la Nochevieja de 1909, debido a un excedente de la cosecha en Alicante. Sin embargo ya en el siglo XIX existía la costumbre entre los burgueses españoles de comer uvas y brindar con champán para despedir el año. Según la tradición, en la mesa se colocan 12 uvas delante de cada comensal que simbolizan los 12 meses del año y que deben comerse con cada una de las campanadas del reloj. Los españoles no cambian las tradiciones.

Y en el tiempo de hoy siguen las tradiciones. La Navidad es una época que los españoles suelen pasar en familia. Las casas se decoran con el árbol de Navidad, el nacimiento o Belén y la flor de Pascua. La nieve rara vez cae aquí, pero el ambiente festivo no se pierde en absoluto: todo brilla con luces multicolores, ventanas iluminadas, y las casas residenciales están elegantemente decoradas, y las calles están llenas de gente alegre y sonriente que ama y sabe cómo divertirse. La noche del 24 de diciembre se llama Nochebuena. En ésta, se prepara una succulenta cena. Esa misma noche llega Papá Noel, el equivalente a Santa Claus, por lo que es una tradición adquirida de Estados Unidos. No obstante, los niños reciben otra visita que sí que es típica de España: la de los Reyes Magos. Sus regalos aparecen el 6 de enero. Si los niños se han portado mal, les dejan carbón. Entre los dulces que abundan estos días encontramos el turrón, los polvorones y los mantecados. El 31 de diciembre se celebra la Nochevieja. Para entrar con buen pie en el año nuevo, es costumbre comerse doce uvas, así como llevar ropa interior de color rojo.

Sin duda, hay un sitio en España especialmente famoso por esta tradición: la Puerta del Sol de Madrid. Miles de personas se congregan cada Nochevieja ante su reloj para celebrar la llegada del Año Nuevo, transformando el lugar en una gran fiesta colectiva. El ambiente que se vive es fantástico: confeti, música y serpentinas por todas

partes; gente disfrazada con pelucas, gorros y máscaras; y sobre todo, muchas ganas de pasarlo bien.

Tras las uvas, se produce una explosión de alegría multitudinaria. Se descorchan botellas de cava y se brinda con todo el mundo, con los amigos, la familia y la gente de alrededor. Risas, bromas, felicitaciones... Sólo es el comienzo, porque por delante aguardan horas y horas de diversión. Comprobarás que resulta imposible no dejarse arrastrar por este bullicio. En definitiva, unas fechas entrañables para pasar en familia o en compañía de tus amigos en España.

Dogopola V., Yakovenko V.

IME «El Centro multidisciplinario de recursos educativos y de rehabilitación y metodológico para el trabajo correccional y la educación inclusiva» CRD

Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

RAZAS DE CABALLOS EN ESPAÑA

Los caballos son giroscopios. Estas criaturas existieron hace unos cincuenta y cinco millones de años. Actualmente, hay muchas razas de caballos. Se diferencian en diferentes categorías: altura, peso, cuerpo, color. Además, se dividen en dos áreas: atletas y trabajadores. Los atletas trabajan en competiciones especiales para caballos: doma, salto, carreras y algunas otras direcciones. Los caballos de trabajo se utilizan en el campo y lejos en las montañas. Una munición para caballos deportivos consiste en varias partes: un poco, brida, cabestro, riendas, martingala, chambona, silla, estribos, látigo, látigo, espuelas, mantas, vendas y vestidos de verano. Todo esto es necesario para controlar al caballo y protegerlo. Para los caballos que trabajan, la mayor parte de esto no es necesario; pueden andar incluso a pelo. Cada país tiene esa raza de caballos, que es su sello distintivo. España también tiene sus famosas razas. Los más famosos de ellos son Buddenovskaya (bahía), Donskaya (rojo), Hakne (bahía), Hannoverzhskaya (negro), Orlovsky Rysak (gris), Pura sangre árabe (gris), Freeze (negro). Lo mejor de ellos - árabe y friso. Los caballos son criaturas increíbles. Son hermosas, y prácticamente no tienen defectos. Y no hay caballos malos, solo la gente puede hacerlos así. Cuida los caballos, porque confían en nosotros sin duda.

Dudkina V.

NTU “Dnipro Polytechnic”

Scientific supervisor: T.N. Vysotskaya

ENGLISH NEWSPAPERS HEADLINES AS LANGUAGE AND CULTURAL PHENOMENON

Our study deals with the peculiarities of newspaper headlines structure, functions, and cultural differences. The newspaper headline is a form of writing that

requires additional knowledge in the field of culture for the correct meaning interpretation.

Scientific novelty and theoretical significance of the study is attributed to a consistent research of newspaper headlines peculiarities from the cultural viewpoint.

Our tasks are:

- 1) to determine specific features of English newspaper headlines
- 2) to investigate the techniques often used by the authors of articles;
- 3) to examine lexical and grammatical peculiarities of headlines;
- 4) to research the role of cultural aspect in translation of English newspaper headlines into Ukrainian.

Since the newspaper carries out various functions, such as informing, instructing and entertaining the reader, there are various means for performing these functions. The general features of the newspaper-information style are showed the best in the headlines.

Among the techniques often used by the authors of articles are the following: abbreviations, telescopic fusions, ambiguity, colloquial vocabulary, alliteration and homonym words, allusions, rhymes, and also the use of interrogative and incomplete sentences. Considering cultural peculiarities, we need to understand, that allusions, colloquial vocabulary and abbreviations differ from country to country.

Lexical features of headlines consist in the use of short, emotionally colored words, the use of allusions and transformed figures of speech. Syntactically, headings are short sentences or phrases with elliptical constructions, and impersonal verb forms. Thus, there is a certain asymmetry: on the one hand, rich vocabulary, and on the other, poor grammar.

In conclusion we should notice that the most difficult task for a translator during the process of headlines adaptation is to understand what exactly the author wanted to say and to express it taking into account language and cultural peculiarities of newspaper headlines in the target language.

Goreslavskaya A., Medvedeva J.
Universidad Técnica Nacional "Politécnica de Dnipro"
Consultora de investigación: A.V.Gavrilova

FALLAS – LA FIESTA DEL FUEGO EN VALENCIA

Cada año, la Valencia española florece con los colores brillantes del festival de Las Fallas y retumba con docenas de descargas de fuegos artificiales que se encuentran dispersos en la costa de Valencia. Qué significa Fallas en España? Las Fallas, que se celebran en España año tras año, son un acto increíblemente ruidoso y colorido, en parte de naturaleza "demoníaca". El día festivo es comparable al antiguo Maslenitsa eslavo y marca el comienzo de la primavera, y con la ayuda de "limpiar con fuego" deja todo lo que es malo en el pasado. El fuego es el principal símbolo del festival Las Fallas, que lo acompaña durante toda la duración del festival. Debido al entretenimiento, el carácter poderoso de las vacaciones y la especial atención que

reciben de los turistas, se considera la aplicación para hacer Las Fallas en la lista del patrimonio cultural de la UNESCO. El día festivo es comparable al antiguo Maslenitsa eslavo y marca el comienzo de la primavera, y con la ayuda de "limpiar con fuego" deja todo lo que es malo en el pasado. El fuego es el principal símbolo del festival Las Fallas, que lo acompaña durante toda la duración del festival. Debido al entretenimiento, el carácter poderoso de las vacaciones y la especial atención que reciben de los turistas, se considera la aplicación para hacer Las Fallas en la lista del patrimonio cultural de la UNESCO. El inicio oficial de las celebraciones se considera a mediados de marzo. La celebración a gran escala de Las Fallas comienza del 14 al 15 de marzo, pero en realidad el festival se abre mucho antes y para algunos de los participantes dura todo un año. Preparación de Fallas Magníficas composiciones de títeres - los personajes principales de Las Fallas. Los valencianos se están preparando para la apertura del festival de Las Fallas mucho antes de marzo. Los personajes principales de la fiesta son las grandes figuras de "Faya" (falla española), hechas por manos de artesanos locales. Las magníficas composiciones volumétricas representan varios personajes, escenas de la vida cultural y política, y algunas veces tienen un carácter satírico. Durante la semana, decoran la plaza central de Valencia y son verdaderas obras de arte creadas a partir de una variedad de materiales. Inicialmente, cuando el festival de Las Fallas no era tan grande, las esculturas hechas por el hombre estaban hechas de cosas viejas e innecesarias que luego podían quemarse. Más tarde, el papel maché tradicional, la madera y la cera se utilizaron como materias primas tradicionales para la creación de fay. Con el tiempo, la madera y el papel dieron paso al plástico y al plástico de espuma, materiales que no solo aceleraron el proceso de creación de un archivo, sino que también lo hicieron más barato. Hoy en día, las fayas son esculturas brillantes y voluminosas que brillan por la abundancia de plástico brillante y pintura, lo que hace que el humo se vuelva negro y especialmente cáustico durante la quema pública.

Kotov G.

IME «El Centro multidisciplinario de recursos educativos y de rehabilitación y metodológico para el trabajo correccional y la educación inclusiva» CRD

Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

LA FAMILIA SAGRADA EN BARCELONA

Es el templo mas sorprendente del planeta

Es la principal obra maestro de Antoni Gaudi

Es el templo mas alto del mundo / Tiene la altura de 172,5 metros de altura .

Es la Biblia en piedra . Contiene un conjunto de simbolos . Cada torre , cada columna o vitral se dedica a uno de los Santos Apostoles e iventos de Biblia

La cathedral visitan mas de tres millones de turistas cada año.

Kunyt'ska A., Nikuliak D.

Universidad Técnica Nacional "Dnipro Politécnica"

Profesora dirigente: A. V. Gavrilova

LA CULTURA Y TRADICIONES DE LOS PAÍSES HISPANOHABLANTES DE AMÉRICA LATINA

América es un continente extenso en el que cada país tiene sus propias tradiciones culturales. Como resultado, encontramos un conjunto de costumbres latino americanas que han perdurado con el paso de los años. En aquí mostramos los hábitos de algunos de los países de este continente.

Guatemala. El 1 de noviembre, en Sumpango y Santiago Sacatepéquez, dos pequeños municipios guatemaltecos, se celebra el Festival de barriletes gigantes. En éste se lanzan al cielo enormes cometas fabricadas con papel de seda que se tardan en elaborar varios meses. Esta tradición surge debido a la creencia de que en ese día los antepasados vuelven al mundo durante 24 horas, por lo que es un canal entre los muertos y los vivos. Además, alejan a los malos espíritus.

Puerto Rico. En esta isla hallamos una mezcla de tradiciones africanas, españolas, indígenas y americanas, lo que se refleja en sus fiestas. Por ejemplo, la Navidad comienza para ellos el 23 de noviembre. Durante esta época, es típico cantar parrandas, una especie de villancicos que se interpretan durante la madrugada en las casas de familiares y amigos. Como se va sin avisar, a esta acción se la conoce como asalto navideño. Asimismo, aparte de las celebraciones extendidas en otros sitios como Nochebuena, Navidad, etc., en el barrio Charcas, en Quebradillas, se organiza el Festival Jíbaro, en el que los asistentes visten el traje típico de Puerto Rico.

Honduras. Entre las tradiciones religiosas más extendidas en América Latina encontramos la Semana Santa, la cual se celebra en abril. En Honduras se elaboran durante estas fechas las alfombras de aserrín. Estas alfombras se crean con materiales como serrín, semillas, flores, etc. y representan escenas de la Biblia y de la vida de Jesús. Se colocan en las calles principales por las que va a pasar la procesión. Aunque ahora estén relacionadas con la religión cristiana, antes de la época colonial, los indígenas ya creaban este tipo de artesanía como culto a sus dioses. Es en 1963 cuando se retomó la tradición.

México. Una de las tradiciones mexicanas más famosas es la de interpretar música mariachi. Ésta es representada por un mínimo de dos músicos que cantan canciones populares acompañados por instrumentos de cuerda. Entre las fiestas más importantes del país se encuentra la del Día de Muertos, que se celebra entre el 1 y el 2 de noviembre. Estos días se visitan los cementerios y se llevan ofrendas a los antepasados. Durante los nueve días anteriores a la Navidad, se festejan las Posadas, las cuales recuerdan el camino que José y María hicieron hasta Belén. En estas fechas se organizan distintas actividades, entre ellas la de romper piñatas.

Colombia. El pasillo es uno de los bailes más importantes de Colombia. Surgió en el siglo XIX y tiene influencias del vals europeo. Hay dos tipos distintos: el fiestero y el lento. Este país posee numerosos tipos de danzas, cada una originaria de una zona distinta. Aquí puedes encontrar las más destacadas: Bailes típicos de Colombia por regiones: de la cumbia al joropo. Una festividad especial es la del Día de las velitas,

que tiene lugar el 7 de diciembre. En ella, se llenan las calles de velas encendidas. Éstas simbolizan la Inmaculada Concepción. Es el inicio de la Navidad. El inicio de la Navidad en Colombia – por Mario Carvajal

Argentina. Entre las tradiciones de Argentina, la más practicada es la de beber mate, una especie de infusión de hierbas. Éste forma parte de las costumbres sociales del país, pues para los argentinos es un gran gesto invitar a una persona a mate o compartirlo. La Fiesta de la Pachamama es una celebración que puede resultar rara para aquellos que no lo conocen. Es un acto en el que se cavan agujeros en el suelo y se echan alimentos, bebida, hojas de coca, etc. Es un evento enfocado en hacerle una ofrenda a la madre tierra y agradecerle todo lo recibido en un año.

Ecuador. Entre los distintos grupos aborígenes de Ecuador está el de los Shuar. En él, aceptan el matrimonio sonoral (casarse con las hermanas de la esposa) y el levirato (con la viuda del hermano). Asimismo, la poligamia en los hombres está aceptada. Dentro de las costumbres navideñas, la celebración del Fin de Año conlleva la quema de monigotes. Éstos se elaboran con cartón, ropa vieja, etc. y se exponen en la calle, por lo que en algunas zonas incluso organizan concursos.

Venezuela. La gastronomía en Venezuela es rica y variada. Entre sus costumbres culinarias, hallamos la del pan con jamón, un plato típico de la Navidad. Éste se cocina con jamón, tocino, aceitunas verdes y pasas, ingredientes que se introducen en una masa dulce. Uno de los hábitos alimenticios de esta población es el de comer tres veces al día.

Perú. Una danza que se baila en la zona andina de Perú es la zamacueca. Ésta tiene su origen en los siglos XVI y XVII. Es un baile de pareja en el que tanto el hombre como la mujer llevan un pañuelo blanco en la mano derecha. Es una combinación de bailes europeos y afroamericanos. Por otro lado, en Perú destaca la elaboración de la artesanía, cuyos diseños se han heredado de la época precolombina.

Aunque la gente en América Latina habla el mismo idioma, todas son muy diferentes y coloridas, cada una con su propia historia, costumbres y cultura. El rico patrimonio cultural y las tendencias contemporáneas en la libertad de expresión permiten a cada país desarrollarse individualmente, enriqueciendo y acumulando valores materiales y culturales.

Leonov D., Kaplenko A.
Universidad Técnica Nacional "Politécnica de Dnipro"
Consultant científica: A.V. Gavrilova

FAMOSOS ARTISTAS ESPAÑOLES: EL SURREALISTA SALVADOR DALÍ

Salvador Dalí (Salvador Dalí), sin duda, uno de los artistas más famosos de España, un genio al borde de la locura, cuya obra es imposible de admirar. Al pintor surrealista más famoso del mundo le encantaba decir que era catalán.

España tiene todo el derecho a ser llamada la cuna de las personas más grandes del pasado y el presente. Este país le dio al mundo un montón de personas increíbles y talentosas, incluidos arquitectos, artistas, actores, directores, atletas y cantantes.

Entre los artistas se encuentra Diego Velázquez, quien identifica el pináculo de la pintura española del siglo XVIII, Pablo Ruiz Picasso, fundador del cubismo, famoso pintor, artista gráfico, escultor y ceramista, Francisco José de Goya, famoso pintor y grabador, Salvador Dalí, famoso pintor y artista gráfico. , pintor, escultor, escritor y director.

Salvador Dalí (1904-1989, el nombre completo es Salvador Doménech Felipe Jasint Dalí y Doménech, marqués de Dalí de Púbol) es uno de los representantes más famosos del surrealismo. Salvador Dalí nació en España el 11 de mayo de 1904 en la ciudad de Figueres (provincia Girona, al norte de Cataluña) en la familia de un notario rico. Por nacionalidad, era catalán, se percibía como tal e insistía en esta peculiaridad. Dalí fue un hombre extraordinariamente impactante. El futuro artista creció muy caprichoso y arrogante, le encantaba manipular a las personas a través de escenas públicas y berrinches. Su talento para las artes visuales se manifestó en la infancia. A la edad de 6 años pintó cuadros interesantes, a la edad de 14 años su primera exposición tuvo lugar en Figueres. Dalí recibió la oportunidad de mejorar sus habilidades en una escuela de arte municipal. En 1929, Dalí encontró a su musa. Ella se convirtió en Gala Eluard. Es ella quien está representada en muchas pinturas de Salvador Dalí. En 1965, Salvador Dalí llegó a París, donde conquistó al público con sus obras, exposiciones y actos escandalosos.

"La constancia de la memoria" (español. La persistencia de la memoria, 1931) - una de las pinturas más famosas del artista Salvador Dalí. Ubicado en el Museo de Arte Moderno de Nueva York desde 1934. También conocido como "Soft Watch", "Memory Hardness" o "Memory Resistance" o "Passing Time".

Esta pequeña imagen (24 × 33 cm) es probablemente la obra más famosa de Dalí. La suavidad de los relojes que cuelgan y fluyen es una imagen que expresa una desviación de una comprensión lineal del tiempo. El propio Dalí también está presente aquí en forma de cabeza dormida, que ya aparece en el "Juego del luto" y en otras pinturas. De acuerdo con su método, el artista explicó el origen de la trama con una reflexión sobre la naturaleza del queso Camembert; El paisaje con Port Ligat ya estaba listo, por lo que era cuestión de dos horas pintar un cuadro. Después de regresar del cine donde fue esa noche, Gala predijo correctamente que nadie, habiendo visto la "Constancia de la Memoria", lo olvidaría. Aparentemente, las asociaciones que surgieron en Dalí al ver el queso fundido (como lo indica su declaración) podrían haber contribuido a la redacción de la imagen.

Marchenko K.
Tavria State Agrotechnological University
Scientific supervisor: O.O. Kravets

FINANCIAL LITERACY OF MODERN STUDENTS

According to the data of the article “Skye Bank marks World Savings Day” World Savings Day is “an event created to increase the public’s awareness of the importance of savings both for modern economies and for individuals alike. Savings is important in the global economy and every depositor contributes to its development”.

World Savings Day is a European holiday that is traditionally celebrated on October 31.

This day is celebrated in Ukraine since 2012. The Independent Association of Ukrainian Banks (NAUB) with the support of the Savings Bank of Germany, SBFIC, is implementing the World Savings Day in Ukraine in 2018. The main purpose of this event is to stimulate the idea of saving money and implementing measures for the Ukrainian population on raising financial literacy.

The aim of the project "World Savings Day in Ukraine - 2018" is to improve the culture of savings, the level of financial literacy of the population and confidence in the banking sector.

Throughout the month, banks will offer a variety of promotional products to their customers; hold Open Door Days in their offices throughout Ukraine, and other educational events. Also, within the framework of the project, banks will participate in educational and entertainment events for students, schoolchildren, preschool children and their parents.

The purpose is to cover all segments of the population throughout the country.

Owing to them, citizens will have the opportunity to raise their family's financial literacy, and banks - to attract new customers and increase confidence in their activities.

The results of last years have shown the positive impact of World Savings Day on the activities of banks. Thanks to the participation in the project, the participating banks managed to attract new clients, increase the funds received from the population to deposit accounts. This year, more than 20 banks joined the project.

The aim of our work is to analyze the survey of TSATU students about their financial literacy.

The Department of Finance, Banking and Insurance, TSATU, supported this event, concerning on a careful attitude to money and the need to make savings.

The event was held in English, which emphasized the importance of studying business and professional English. It also allowed each participant to organize the atmosphere of a real European-level conference and to exchange experiences and skills using the professional vocabulary.

Students and teachers read different thoughts about the formation of their reserve capital and the ways of saving. Also during the event a survey was conducted on whether students had difficulty with money.

According to the results of social studies conducted among the students of TSATU:

- 44% of respondents say that they occasionally encounter financial difficulties;
- 33% stated that they have no financial problems;
- 23% of students have serious financial problems.

At the same time, almost 1/4 of students support their parents, only 17% have a scholarship and 10% work to earn a living.

Moreover, more than 90% of students do not trust Ukrainian banks or non-bank financial institutions and have never received loans even in great difficulty. 48% of respondents said that they do not have "airbags". That's why more than 50% of students

have to borrow money from their friends and family members. Taking into account all the data obtained, we can state that more than 60% of respondents are constantly experiencing financial problems.

We arrived at the conclusion that first of all, it's worth understanding that the process of saving is not so much about means, but about self-discipline and dedication. Earning money is just half the deal. It is important not to squander them on trifles, which is sometimes quite difficult. Therefore, the power of will is needed for effective savings, not only in order to refrain from impulsive purchases, which often can cause serious damage to the home budget. The other side of the medal is not the best either. To do with the accumulation of money in an endeavor and to save money on everything is also not worth it. First of all, there is the danger of becoming a scum. Secondly, when you save on basic needs and restrict yourself in elementary comfort, there is a risk of "breaking off" in a few months of austerity and stop losing money at all.

Nadielina M.
Universidad Técnica Nacional “Dnipro Politécnica”
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

LOS MEJORES RESTAURANTES DE ESPAÑA

España, como se sabe, es famosa en todo el mundo por su rica cocina nacional. La mayoría de los turistas viajan a España, no solo para admirar las vistas y disfrutar de la playa, sino también para familiarizarse con la cocina española. Presentamos los restaurantes más interesantes del país.

Cena a ciegas: el concepto básico del restaurante Dans Le Noir en Barcelona es proporcionar a los huéspedes un gusto excepcional sin la participación de órganos visuales. El consumo de alimentos ciegos según los restauradores abre nuevas sensaciones y emociones a partir de platos ya familiares. El eslogan de Dans Le Noir dice: “Esto es más que un simple restaurante, es una experiencia natural de los sentidos.

Cena en el cielo sobre Barcelona: Barcelona ofrece una oportunidad única para visitar un restaurante en el cielo, a una altura de 50 metros en uno de los lugares más emblemáticos de la ciudad, sobre la Plaza España.

Montjuic: el restaurante más antiguo del mundo. Fundada en 1725, Casa Botin es el restaurante más antiguo del mundo, como lo demuestra el Libro Guinness de los Registros. Este restaurante está situado en una de las plazas centrales de la Plaza Mayor de Madrid y pertenece al restaurante de la cocina nacional española.

Restaurante en una antigua cueva: El restaurante "La Gruta" se enorgullece no solo de la cocina nacional española, sino también porque está ubicado dentro de una cueva prehistórica. El interior del restaurante combina armoniosamente el entorno natural y el ambiente acogedor del restaurante.

Restaurante de cocina volcánica: la energía interna de la Tierra, que proviene de las profundidades del Parque Nacional de Timanfaya en la isla de Lanzarote del archipiélago de las Islas Canarias, da vida a los llamados restaurantes, que combinan el entorno natural y el ambiente acogedor del restaurante.

Restaurante de cocina volcánica: la energía interna de la Tierra, que proviene de las profundidades del Parque Nacional de Timanfaya en la isla de Lanzarote del archipiélago de las Islas Canarias, da vida a los llamados restaurantes de cocina volcánica.

Restaurante de postres: El restaurante Espai sucre, inaugurado en Barcelona en febrero de 2000, sigue siendo el único restaurante de postres del mundo. La técnica y experiencia de los pasteleros locales está lista para deleitar a los más golosos.

Restaurante para los valientes: el restaurante de terror temático La Posada Maldita, ubicado en Barcelona, ofrece un viaje inusual al mundo del horror. Además de la cocina casera española, los huéspedes esperan sorpresas como gritos repentinos, personajes de terror, chistes graciosos, un chef sangriento que garantiza muchas impresiones inolvidables.

Restaurante en el mundo submarino: el restaurante en la Ciudad de las Artes y las Ciencias de Valencia se encuentra dentro del mayor complejo oceanográfico de agua de Europa. El diseño del restaurante está creado con la imagen de olas gigantes, la iluminación y el paisaje están diseñados de acuerdo con la atmósfera de las profundidades del océano, y las paredes de cristal abren a los visitantes los secretos del exótico mundo submarino.

Nurakhmedova H., Voloshina J.
Universidad Técnica Nacional "Dnipro Politécnica"
Profesora dirigente: A. V. Gavrilova

EL CINE ESPAÑOL

España, especialmente durante las últimas décadas, se ha granjeado una reputación por su excelencia en el arte del cine. Los festivales reconocidos de cine aparecen en cada rincón del país, las películas consiguen premios y nominaciones constantemente, y la fama de las películas españolas y de sus creadores está en alza no sólo en España, sino en todo el mundo.

Pedro Almodóvar es el más famoso de los directores españoles contemporáneos que han recibido reconocimiento internacional. Lo español se siente en la mayoría de las cintas de este excelente maestro. En la obra de Almodóvar, la influencia de los clásicos de la literatura Española. La carrera cinematográfica de Almodóvar se extiende por casi cuarenta años. Su primera película que filmó en 1980. Su éxito le convirtió en uno de los directores españoles más importantes a nivel internacional, consiguiendo una nominación al Oscar como mejor película de habla no inglesa. El film llogró el Goya a la mejor película española del año.

Todas las películas están compuestas por una serie de elementos importantes, y no podría haber una gran película española sin un gran elenco de actores y actrices españolas. ¡Menos mal que España está llena de ellos! Algunos de los actores más conocidos internacionalmente de hoy son también algunos de los mejores actores españoles, como es el caso de Penélope Cruz, Antonio Banderas y Javier Bardem.

Por ejemplo, Penélope Cruz ha pasado de hacer papeles menores en las primeras películas de Pedro Almodóvar y Alejandro Amenábar a ser una de las actrices más famosas del mundo, apareciendo en algunos de los mayores éxitos de taquilla de los últimos años junto a actores famosos como Tom Cruise o Johnny Depp.

Con todos estos nombres importantes en el mundo del cine, no sorprende que España tenga tantos festivales de cines. Además, a los españoles les gusta celebrar todos los aspectos del cine, por lo que el abanico de festivales es inmenso también. Entre los festivales de cine españoles, el más famoso, sin duda, es el festival internacional de cine en San Sebastián. Este es el único festival de cine en España en Clase A, lo que significa su inclusión entre los más prestigiosos del mundo. El festival se celebra en tierras vascas desde 1954.

El cine español es de gran interés en muchos países, Ucrania no fue la excepción. Gracias a las traducciones, los ucranianos pueden ver magníficas pinturas españolas en diferentes ciudades de nuestro país. Por ejemplo, en Kiev habrá una semana de cine español. El programa del festival incluye 5 largometrajes con la participación de ídolos hispanos: Mario Casas, Lius Toras, Penélope Cruz y otros.

Pero no solo admiramos las culturas extranjeras. Hay muchas cosas interesantes en la cultura ucraniana que el mundo tiene que ver. La balada animada de Andriy Shcherbak "Predecious" fue seleccionada para participar en la IX Competencia del Festival de Cine de Picknic, que tendrá lugar en Santander, España. La animación del poema de Taras Shevchenko fue creada por Magika-film company con el apoyo de la Agencia Estatal de Cine de Ucrania. "Causal" es el cuarto espectáculo en España y un total de 24 participantes en el festival internacional de cine.

Peleschishin V., Siriy K.
Universidad Técnica Nacional "Dnipro Politécnica"
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

MEME DE INTERNET DE ESPAÑA

El término meme de internet se usa para describir un idea, concepto, situación, expresión o pensamiento, manifestado en cualquier tipo de medio virtual, cómic, vídeo, audio, textos, imágenes y todo tipo de construcción multimedia que se replica mediante internet de persona a persona hasta alcanzar una amplia difusión.

Los memes pueden propagarse mediante hipervínculos, foros, imageboards, sitios web y cualquier otro difusor masivo, sobre todo, como lo son hoy en día las redes sociales. El concepto de meme se ha propuesto como un posible mecanismo de evolución cultural. Las estrategias publicitarias de mercadotecnia viral se basan en la propagación de memes para promocionar un producto o concepto.

Historia. El nombre meme, tiene su origen en el concepto concebido por Richard Dawkins, zoólogo y científico. En su libro *El gen egoísta* (1976) expone la hipótesis memética de la transmisión cultural. Propone la existencia de dos procesadores informativos distintos en los seres humanos: uno actúa a partir del genoma gracias a la replicación de genes a través de las generaciones y otro actúa a nivel cerebral,

replicando la información cultural del individuo, la cual es recibida por enseñanza, imitación o simple asimilación. En este caso, Dawkins nombra como «meme» a la unidad mínima de información que se puede transmitir. Otros autores, como el biólogo Edward Wilson, han señalado que el concepto de unidades culturales replicables ya apareció a finales de los 60, bajo diversos nombres diferentes como «mnemotipo», «idene», «sociogen», «culturgen» o «tipo cultural».

La naturaleza de Internet, basada en la premisa de compartir información ha contribuido a la difusión de memes. Uno de los primeros memes documentados transmitidos por Internet fue el gif animado de un bebé bailando conocido como «Ooga-Chaka Baby. Según el especialista en comunicación mexicano Gabriel Pérez Salazar, el meme de Internet como una imagen acompañada por texto como unidad cultural replicada aparece «de manera identificable, plenamente reconocida» entre 2000 y 2002.

Evolución y propagación. Los memes de internet pueden mantenerse inmutables o evolucionar en el tiempo, bien al azar, o bien por imitación, parodia o por el añadido de nuevos contenidos. Por ejemplo: este es mi hijo! Los memes normalmente surgen como una forma de interacción social, como referencias culturales o como una forma de describir situaciones de la vida real de las personas.

El tweet comenzó a extenderse significativamente el 8 de octubre de 2018. Ese día, muchos tweets que lo parodiaron en forma de cospypasta se hicieron populares. Por ejemplo, el usuario de Twitter @stephperry respondió al tweet original con una cospypasta y una imagen de Gritty, ganando más de 80 retweets y 500 me gusta. El usuario @pattymo hizo la broma con un disfraz del bromista de Jared Leto, ganando más de 200 retweets y 2,900 "me gusta". Otros usuarios de Twitter hicieron el chiste alterando algunos de los detalles de la publicación original. Por ejemplo, el usuario @MarkDrucker hizo una broma al modificar el cospypasta para que se ajustara a Guy Fieri, ganando más de 2,300 retweets y 12,000 me gusta. El usuario @Manda_Like_Wine hizo el chiste alterando el cospypasta para que se ajustara a Graham, ganando más de 370 retweets y 2.800 "me gusta". Al día siguiente, el hijo de la fotografía original, Pieter Hanson, hizo una cuenta de Twitter con el identificador @Thatwasmymom en el que recreaba la pose en la fotografía original, pero aclaró que rechazó la caracterización que su madre le había dado. Después de eso, ayudó a traer muchas organizaciones benéficas al ojo público.

Un estudio de las características de los memes de internet alcanzó varias conclusiones sobre la propagación de los mismos: por ejemplo, que los memes «compiten» entre ellos por la atención del público, lo que resulta en un menor tiempo de vida, pero también pueden «colaborar», gracias a la creatividad de los usuarios de Internet, lo que contribuye a su difusión y permanencia. Se dan ejemplos de memes muy populares que se extinguen al poco tiempo, mientras que otros, sin alcanzar el mismo nivel de rápido reconocimiento, sobreviven gracias a su asociación con otros memes. Para Shifman (2011), es importante que los memes sean compartidos en el interior de subculturas específicas: la motivación para que los usuarios participen en la circulación y reinterpretación de los memes en línea, surge precisamente de la

necesidad de pertenecer a una comunidad definida, al menos parcialmente, por estas prácticas culturales.

En 2013, Dominic Basulto escribió en el The Washington Post que el crecimiento de Internet y las tácticas de la industria publicitaria han afectado negativamente a la capacidad de los memes de transmitir unidades de cultura humana durables, y, en su opinión contribuyen a difundir banalidades en vez de ideas importantes.

Conclusión. Hay un período de saciedad: el meme es suplantado por otros memes nuevos. A veces, el meme solo es conocido por una audiencia limitada de usuarios de Internet. Sin embargo, parece que para los participantes de la comunicación por Internet, el intercambio de información sobre los memes, existe un sentimiento significativo de que el meme no es "accesible" para su comprensión, su incertidumbre para una audiencia amplia y masiva. Los memes se hacen de personas a personas. Traen arco iris, alegría y amistad.

Savostianik A.

IME «El Centro multidisciplinario de recursos educativos y de rehabilitación y metodológico para el trabajo correccional y la educación inclusiva» CRD
Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

ALGUNOS ASPECTOS DE LA COCINA ESPAÑOLA

Top 10 curiosidades de la gastronomía y cocina española
 La cocina española es una de las del mundo. Asaña es el mejor productor de aceite de oliva del mundo. España es el país con mayor aire de cultivo vinícola del mundo. ¡Sobre el 15,5 % de los viñedos del mundo están en España! Aproximadamente el 75% de la producción mundial del azafrán se lleva a cabo en España. El azafrán es uno de los ingredientes claves para cocinar una paella. España es el segundo país en el mundo con más bares por habitantes solo por detrás de Chipre. El vino "Sherry" proviene de la ciudad de Jerez y el nombre de vino deriva del antiguo nombre persa de la ciudad (Sheriz). España es el quinto país en exportación de vinos Estados Unidos detrás de Italia, Australia, Francia y Chile. Los vinos españoles más famosos son los tintos, pero la mayoría de los viñedos son de uva blanca. Los tomates, patatas, cacao tabaco fueron importados a Europa gracias a los españoles. Las tapas no solo es un grupo de platos típicos sino que más es una forma de comer. La palabra tapas proviene de la costumbre de tapar la bebida en los bares con un trozo de queso o jamón para evitar que se metieran moscas o mosquitos. Las tortillas en España son solo las que se hacen con huevo y la más famosa es la deliciosa tortilla de patatas. Las tortillas de maíz se conocen como tortitas.

Smirnova S.

Universidad Alfredo Nobel

Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

SISTEMA DE COMUNICACIONES EN MARKETING:

FERIAS Y EXPOSICIONES

En el marketing actual se presta mucha atención a las ferias y exposiciones. Muchas empresas en todo el mundo las consideran una herramienta importante para resolver con éxito los problemas profesionales, principalmente debido a la necesidad de garantizar políticas de precios y productos, las de distribución y promoción efectivas.

El negocio relacionado con ferias y exposiciones es una de las instituciones más dinámicas de la infraestructura de mercado de los países desarrollados, lo que se debe a las inversiones en la economía o la activación de mercados locales y regionales. Las ferias y exposiciones permiten encontrar las formas más efectivas de interacción entre la industria y el comercio, proporcionando un espacio de mercado más amplio para los productos nacionales. Las ferias y exposiciones representan un sistema de interacciones profesionales, informativas, publicitarias, técnicas, económicas, tecnológicas y gerenciales de numerosas entidades tanto legales como privadas. Exposiciones y ferias en todo el mundo son el sector más importante de la economía nacional.

Actualmente, la feria es un evento a corto plazo, que se realiza periódicamente, generalmente en el mismo lugar, para atraer la atención de empresas de una o más industrias, que proporcionan sus muestras para demostrar logros y contratar con copartícipes potenciales. La exposición tiene las mismas características, pero está predestinada para exhibir nuevos productos, ideas o servicios con motivo de informar a los consumidores potenciales y promocionar las ventas.

Uno de los principales objetivos de la feria es contratar y una de las principales tareas de la exposición es crear condiciones favorables para la venta de productos gracias a las muestras. Al mismo tiempo, los compradores principales en las ferias son mayoristas y en las exposiciones – consumidores finales.

Una de las principales ventajas de las ferias y exposiciones comerciales es la presencia de muchas muestras, fabricadas en diferentes países. Este factor permite al comprador conocer bastante rápido las ofertas existentes en el mercado, obtener el asesoramiento necesario de los expertos, realizar la comparación de precios y calidad necesaria, negociar y firmar un contrato. En este caso, el comprador tiene la oportunidad de tener conocimiento acerca del producto en acción, con los métodos de su funcionamiento, alcance y eficiencia. Al comprar bienes de consumo, es importante tener la posibilidad de previsualizarlos gracias a las muestras o su degustación. Estos factores proporcionan una popularidad considerable de exposiciones y ferias y, como consecuencia, atraen a una gran cantidad de visitantes.

Soyatova A.
Universidad Técnica Nacional "Dnipro Politécnica"
Profesora dirigente: A. V. Gavrilova

MITOS EN EL ESPAÑOL

El español es muy melódico, rico en palabras y no ha estado exento de mitos. Aquí están los más comunes.

Mito 1. El español y el castellano son dos idiomas diferentes. El lugar de nacimiento de la lengua española era el reino de Castilla, una región histórica de España, ahora representada por las autonomías Castilla-La Mancha, Castilla y León, Madrid y Rioja. Por lo tanto, el español a menudo se llama castellano. Los hablantes nativos también prefieren este nombre. Sin embargo, muchos filólogos no están de acuerdo con este estado de cosas, ya que las lenguas restantes que existen en el país (aragonés, asturiano, vasco, gallego y catalán) dejan de ser españolas.

Mito 2. En México hablan mexicano, y en Cuba, el cubano. En verdad, no existen estas idiomas. Todas estas son variantes nacionales del idioma español, que se considera uno de los idiomas más comunes en el mundo. Hay alrededor de 500 millones de personas de habla hispana en el mundo.

Mito 3. El conocimiento del inglés se puede mostrar en cualquier país. Pero no. Muchos residentes de España y Latinoamérica hablan inglés con fluidez, pero están muy orgullosos de su español nativo. Por lo tanto, puede suceder que si tratas de hablar con ellos en inglés, prefieran fingir que no te entienden en absoluto.

Mito 4. El español es difícil de aprender. Tal vez en español, y no la gramática más fácil, pero, a pesar de esto, aprender es bastante simple. No deben surgir problemas especiales con la lectura y la pronunciación, porque la mayoría de las palabras se escuchan y escriben, y los sonidos vocálicos no se reducen. El español pertenece a la familia de lenguas indoeuropeas más extendida en el mundo y es muy similar a las lenguas romances como el portugués, el italiano y el francés.

Mito 5. Los signos de interrogación invertidos y los signos de exclamación se originaron en español para transmitir la expresión completa de hablantes nativos. Sin embargo, todos los mismos filólogos insisten en que tales signos de puntuación sirven simplemente para conveniencia, ya que, debido a las peculiaridades de la gramática española al comienzo de la oración, es difícil entender con qué entonación (narrativa, interrogativa o exclamación) debe transmitirse. Vale la pena señalar que los signos de puntuación invertidos al principio de la oración se usaron en España no siempre, sino a partir de mediados del siglo XVIII.

Mito 6. El símbolo del español, la letra ñ, siempre existió en el idioma. La letra "enie", que suena como una "n" suave, no siempre fue independiente. Se convirtió en tal solo desde el final del siglo XV. Hasta ahora, para suavizar el sonido de "n", se usaba la ortografía doble - nn. Con el tiempo, una letra disminuyó de tamaño y comenzó a escribirse sobre la otra. Bueno, para simplificar el proceso de la imagen gráfica del hermoso sonido "n", comenzamos a utilizar la no menos hermosa tilde "~", que dio lugar a la aparición de una nueva letra.

Mito 7. La combinación de NO8DO en el escudo de armas de Sevilla es un cifrado masónico. La abreviatura en el escudo de armas de Sevilla Esto, por supuesto, es una broma, pero con un grano de verdad. De hecho, los sevillanos colocaron en su escudo de armas el lema de la ciudad "No me ha dejado" (una frase pronunciada por el Rey Alfonso X el Sabio en agradecimiento a los habitantes de Sevilla que lo apoyaron en el momento del levantamiento contra el reinado del rey , organizado por su propio

hijo. Esta no es una figura ocho ni un símbolo de infinito, sino una imagen de una madeja de lana (en español "madeja"). La frase "No madeja do" es similar en sonido a las palabras de Alfonso el Sabio.

Mito 8. El grito "Ole-ole" entró en uso gracias al fútbol. Por supuesto, esta breve palabra se ha extendido tanto debido a los labios de los fanáticos del fútbol. Sin embargo, vino al fútbol de España, donde es habitual acompañar este discurso favorito de los españoles - corrida de toros y baile flamenco - para expresar su apoyo y admiración. En español, esta frase proviene del árabe, se considera una versión modificada de la palabra "Alá".

Mito 9. El símbolo del dólar "\$" fue inventado por los estadounidenses. De hecho, todo el mundo está de acuerdo en que el símbolo del dólar tiene raíces españolas. Alguien afirma que se originó a partir de un acortamiento a las letras p y s de la palabra "peso" (un peso es una moneda que fue a las colonias españolas en América). Con el tiempo, la imagen se simplificó a una sola varita y la letra S y, por lo tanto, se convirtió en un símbolo conocido del dólar.

Yarovoy Y.

IME «El Centro multidisciplinario de recursos educativos y de rehabilitación y metodológico para el trabajo correccional y la educación inclusiva» CRD

Profesora dirigente: A.V. Gavrilova

ALGUNOS ASPECTOS DEL FÚTBOL ESPAÑOL

La Liga española de fútbol es la principal competición entre equipos de fútbol de España. Se celebra entre los meses de junio y septiembre.

El torneo consta de ligas interconectadas entre sí.

Por los resultados obtenidos los equipos participantes pueden ascender o descender de división.

José María Acha, el Presidente de Arenas Club de Guecho, fue el impulsor inicial del proyecto.

Primera División formada por diez equipos y una Segunda División con los grupos A y B de diez equipos cada uno.

Los de primero son Athletic Club, Real Madrid C. F., Real Sociedad de Fútbol, F.C. Barcelona, Real Unión Club y Arenas Club de Guecho.

El fútbol español se está conociendo en todo el mundo. Los mejores jugadores son héroes nacionales para los españoles en todo el mundo.

СЕКЦІЯ ТРЕТЯ. КОМП'ЮТЕРНІ НАУКИ І ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Kolba O.

NTU "Dnipro Polytechnic"

Scientific supervisor: B. I. Moroz

Language adviser: L. A. Zaika

DESIGNING INFORMATION SYSTEM FOR SPORTS FORECASTING

The selected application requires its own information system. The need arises for storing and further using the highest information in the process of running the forecast algorithm. If the information is not stored in one large unstructured heap, the information system should include separate units, drawn up as tables. Such units should have a general tournament table, a table of the last games of each team or player, a team table that stores brief information on the results of rival meetings, and the possibility of creating separate relational tables for storing specific detailed results, for example, for sports where possible series of games between two teams like hockey playoffs. This will be one of the important reasons for choosing this kind of sport to develop the first model of the information system.

Common tournament tables can represent copies of tournament tables placed on official online resources of leagues. Typically, these tables have a distribution of commands on the basis, such as the geographical distribution of base teams' cities. Therefore, in fact, the tournament table will represent several tabular objects, each containing information about teams of a particular conference.

The table of the last games should contain information on the pre-determined number of matches, and in such voters it is desirable to have teams from all conferences for a more accurate further analysis by the forecasting algorithm. The table should contain information about the victory or team program in the designated meeting, with clarification in which of the parts of the match this happened (main time, break or series of after-match penalty), contain information about the opponent (name that will give an opportunity to evaluate his rating in the main table of results), the number of goals scored and missed in the main time. In the future it is also possible to add to the table violations and removals, with a separate refinement of the performance of the game in the majority and in the minority.

Separate relational bonds should be marked by the results of team meetings among themselves. Since some derby has a possible connection with the place and results of the teams (for some teams guest arias may be inaccessible fortresses, while the home arena will be its own fort, where the percentage of victories is much higher or more stable).

Adaptation of this information system to other team sports is possible with minimal changes. For individual sports, it is possible to create a separate category of tournament tables, it is possible with partial imitation of some elements of this system.

Kolba O.
NTU "Dnipro Polytechnic"
Scientific supervisor: B. I. Moroz
Language adviser: L. A. Zaika

FROM ONE BET TO A WHOLE APPLICATION

Human psychology has always had such a trait of character as laziness, so the prospect of easy money with minimal investment daily captures thousands of minds. Recently, most Internet resources have a large number of advertising banners from the field of entertainment. The most popular among advertised entertainment are online games, online casinos and bookmakers. As a result of promotional incentives and bonus offers, the first installment of a large number of people is interested in sports betting. Often, for the sake of a successful forecast, one must understand the indicators of teams, tournament tables and many other factors in order to simply not spend money. So many start looking for hints, and how can you win without understanding that. To this end, you can create an application that can make hints, and sometimes even your own predictions with a high probability of winning.

To create this application, it's necessary to separate some parts of it: the interface of the application, analysis of the collected data, and first of all collecting and storing the fresh results of the selected matches of the leagues.

The minimal interface should include a tooltip and explanation of the most popular types of bets, the form for creating a match request, a team or event that interests the user and an archive of his actions. When a request is made, the user must receive the data on the screen of the application that will be able to characterize the opponents of the event that is interested in it. Since the app is also aimed at people who do not have the experience in analyzing the results of previous matches of the participants, the creation of the section "Recommended predictions" seems to be an integral part. Moreover, this section can be expanded to use it and more experienced users - this section can forecast predictions, offering more and less likely results.

The analysis of the collected data should receive the results of the selected criteria from the data warehouse, and process them according to predefined algorithms. Its duties should include the preparation of current information about teams or individual athletes based on their preliminary results, the expectation of certain results against the background of general statistics of previous matches and the formation of forecasts for each participant of the event and the general forecast. Also, the given algorithm should store the made diathesis to compare it with the real results after the end of the event to establish a certain predictability parameter.

A data repository should contain the maximum amount of information about the latest sports events. The design of such a repository should be separate for each sport, since the organization of the game process forms a certain framework for the values of the necessary information, ranging from the typical digital values for each sport, to the absence of certain individual variants of the rupture (for example, in team sports usually variants of a draw are usually provided, while in the individual there is no such result as in tennis).

The need for this application, although it raises doubts, however, may be useful for many users - to warn against a losing combination, help make correct forecasts, and quickly analyze the latest information about someone from the contestants. Also, this application can become a platform for automated event forecasting with a high

probability, which is interesting for a considerable audience of users of online bookmakers.

Kostenko V.
Tavria State Agrotechnological University
Language supervisor: N. V. Zaitseva

REASONS FOR EXTENSIVE PUBLICITY OF CRYPTOCURRENCIES

Cryptocurrencies are popular topic for both discussions in professional economic reviews and in small talks between strangers. Current report analyzes the reasons of great demand on information about cryptocurrencies. Cryptocurrency exchange as a world-wide market maker is explored. Predictions on the top trending cryptocurrency growth are analyzed.

Electronic payment development is getting on quite rapidly. There are more and more ways and features to pay for goods or send money online. Cryptocurrencies became a breakthrough point in e-money sphere. They were created in 2009, but they reach the peak of their popularity in 2017. The demand for cryptocurrencies affects their exchange rate on the currency market. Nowadays, the most popular and the most expensive one is Bitcoin. The presented study is to investigate the relevance and regular user demand for all the possible information about cryptocurrencies in general and about their actual rate, in particular.

First of all, cryptocurrencies are independent money systems. They can't be controlled by anyone and their emission depends on their mined amount. Bitcoin mining is the process by which transactions are verified and added to the public ledger, known as the block chain. It also is the means through which new bitcoins are released. Anyone with access to the internet and suitable hardware can participate in mining. The mining process involves compiling recent transactions into blocks and trying to solve a computationally difficult puzzle. The participant who first solves the puzzle gets the chance to place the next block on the block chain and to claim the rewards. Most currencies, like Bitcoin, are not connected to banking sector and they don't have any reinforcement as regular money does. Also, they aren't gold-backed that's why their price depends on mutual trust of all users.

The second reason is that all transactions inside cryptocurrency system are absolutely anonymous. They can't be tracked and information about neither a sender nor a receiver can be found, except for their e-wallet numbers. Therefore, the amount of cheaters and sellers of illegal and prohibited goods is quite considerable. A customer should send their money only to trusted people in order not to get engaged in fraud. Furthermore, on the dark side of the internet common called as 'dark web' or 'deep web' the only possible payment mean to buy weapon, drugs, break-in of accounts and fake documents is Bitcoin and few more popular cryptocurrencies. It is strongly recommended not to conduct any similar transactions because both parties of such deals are prosecuted.

The third attraction is that cryptocurrencies doesn't have the unified emission centre. In traditional economy money emission can only be operated by national banks.

In its turn cryptocurrencies can only be mined by users' computers all around the world. This is a possibility resulting from system maintenance and fairly for every cryptocurrency.

In the very beginning of this technology introduction only Bitcoin was commonly used. At present moment it's impossible to count them because every day a new cryptocurrency is created. Within the last month about 150 cryptocurrencies were created and so far about 2000 of them exist. As a result, every user can choose the most suitable one. At the same time, businessmen and broker's board are doing their best to improve security of user wallets, to allow stable and permanent access to cryptocurrency list, to make transferring easier, etc.

Finally, majority of cryptocurrencies have low transaction fees. They are associated with some system factors such as loyalty, decentralization and supporting entirely by their members. There is no need to pay a rate for every transaction operation to banks and payment systems, which make money on their users. But exchange rate of any cryptocurrency in the world can't be predicted. This market continues to be uncontrolled, a customer should consider pros and cons of investing in Bitcoin and other cryptocurrencies in the first place. It's necessary to watch any currency exchange rate take risks. To people who just want to pay for goods with Bitcoin or any other cryptocurrency, transaction within 24 hours is recommended, because in this period exchange rate wouldn't change drastically.

It should be admitted that in case of this technology would advance it would have more advantages over a bank system and other types of electronic money. On the one hand, the most significant advantage is non-availability to find personal information about e-wallet owners; all operations are transparent and have no facilitator. Moreover, transaction fee is very small. On the other hand, exchange rate is unstable; therefore, the probability of losing money is plausible. It is verisimilar and reasoned that cryptocurrencies can make change people notion about what is money and why they are better than money that are regular now.

To sum up, according to the listed above reasons for extensive Crypto's publicity, the most well-founded attraction for community is brand new technology that inverts money conception and for cryptocurrency miners namely the possibility to earn complementary funds has the most effective appeal.

Kravchenko B.
NTU "Dnipro Polytechnic"
Research supervisor: V.V. Slesarev
Language adviser: S.I. Kostrytska

THREE-DIMENSIONAL GRAPHICS IN THE MODERN WORLD

Three-dimensional graphics today is firmly established in our lives. Sometimes we do not even pay attention to its manifestations. Looking at the billboard with the image of the interior of the room or a commercial about ice cream, watching the shots of the action film we do not guess that behind all this is the painstaking work of the master of 3D graphics.

3D graphics is a special kind of computer graphics, a set of methods and tools used to create images of 3D objects. 3D-image is not difficult to distinguish from the two-dimensional one, as it involves the creation of a geometric projection of the 3D-model's scene on the plane, with the help of specialized software products. The resulting model can be an object of reality, such as a model of a house, a car, a comet, or be absolutely abstract. The process of constructing such a three-dimensional model is called 3d modeling and is aimed primarily at creating a visual three-dimensional image of the object being modeled. Today on the basis of three-dimensional graphics it is possible to create a high-precision copy of the real object, to create something new, or to realize the most unreal design ideas.

3D graphics technology and 3D printing technology have penetrated into many areas of human activity. They can bring enormous profit. Three-dimensional images are daily used on television, in movies, when working with a computer and in 3D games, with billboards, clearly representing all the power and achievements of 3D-graphics.

Designing and developing the interior design can not do without three-dimensional graphics. 3D technologies make it possible to create realistic 3D models of furniture, accurately repeating the geometry of the object. A video showing all the floors of the project's building to be built can be created with the help of three-dimensional graphics.

3D graphics features allow computer designer to profitably provide the goods to the market. Using three-dimensional graphics can create the illusion of a crystal-white shirts, or a delicious fruity ice cream with chocolate chips etc. However, the advertised product may have many shortcomings that are easily hidden behind a beautiful and high quality images.

The progress of digital facilities using 3D models shows that our life has already become firmly and inextricably linked with computer graphics making the world around us much more comfortable and beautiful.

Olishevskiy I.
NTU «Dnipro Polytechnic»
Scientific supervisor: O. Yu. Gusev
Language adviser: L. A. Zaika

EFFICIENT WAY TO UTILIZE THE HEAT OF TURBOCHARGER STATIONS

Currently, one of the urgent problems in the world and in the country is the problem of energy saving, due to the fact that energy consumption is increasing, the reserves of the main fuel and energy resources are decreasing, and the production and use of energy is not sufficiently efficient.

There are various powerful power plants in which significant emissions of thermal energy into the environment occur. These include condensing power plants, high power power transformers, powerful air conditioning installations in mines and

large objects, as well as other high-energy installations and systems. According to these installations, either technical solutions have been developed or technical solutions are being developed for utilization of thermal energy released into the environment. Typically, this energy is used for local heating systems and hot water. In the development of technical solutions, various methods are used, including unconventional ones, such as the use of heat pumps, solar power plants and other equipment.

Therefore, it was decided to analyze the possibilities of various methods of heat utilization on such high-power installations as air turbochargers of mines. In the currently used cooling systems of turbo compressors, all the heat perceived by the cooling water is discharged into the environment. The amount of heat removed can reach up to two or more MW. At the same time, these units have almost round-the-clock operation, which is important for the functioning of the heating system.

The K-500 air turbocharger, which received widespread use in mines, was selected as the object under study. The water cooling system of the turbocharger consists of two intermediate and end air coolers, in which the cooling water is heated to 35 ° C in accordance with the required final temperature of compressed air. Since the air temperature during its compression in the stages of the turbocharger reaches 90 ... 100 ° C and more, it was decided to split each air cooler into two parts. In the first part, it would be possible to heat water to the required temperature, using part of the heat removed in the air cooler.

To analyze the efficiency of using the heat power of the heating system, an automated method was developed, which was used to study the possibility of successive heating of cooling water in the first parts of all three air coolers and to determine intermediate water temperatures between the air coolers corresponding to the maximum heat output of the heating system (570 kW) more than a quarter of the total heat removed. In addition, a rational scheme of application of the heat pump and its mode of operation in the heating system for heat recovery were determined (Fig. 1).

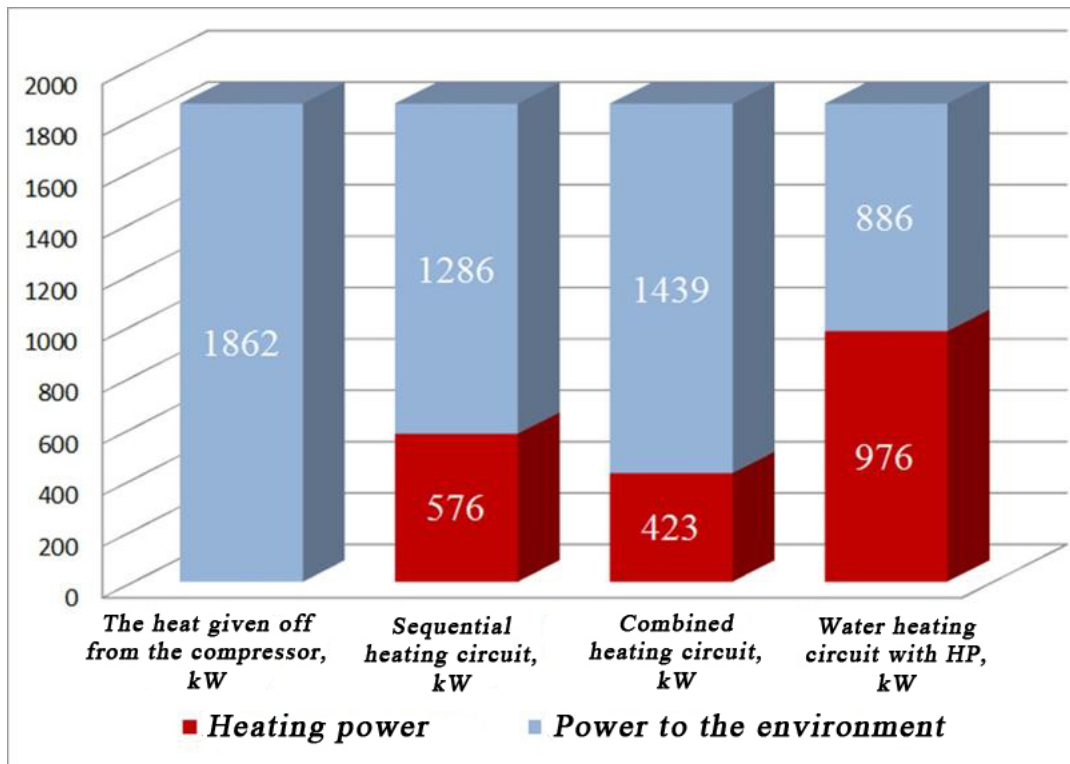

Fig. 1. Comparative analysis of energy efficiency of various heat recovery schemes of the K-500 turbocharger

The research results have proved the possibility of using efficient technologies for utilization of heat energy of powerful air turbocharger installations both with and without heat pumps. At the same time, the developed automated methodology opens up the prospects for automation and computerization of the management of similar technologies in practice.

Patiaka T.
Tavria State Agrotechnological University
Scientific supervisor: N.A. Golub
Language adviser: T.V. Zhukova

SOME PECULIARITIES OF OFFSHORING

Offshoring is the practice of basing a business or part of a business in a different country, usually because this involves paying less tax or other costs (Cambridge dictionary).

The offshoring of jobs and infrastructure became a significant factor in global economic development in the mid-20th century. Companies initially focused their outsourcing efforts on low-skilled or unskilled manufacturing jobs and simple assembly tasks (see maquiladora). By the early 21st century, however, the work being exported increasingly included skilled jobs. As communications technologies advanced and educational opportunities increased, many developing countries were able to provide sophisticated labour forces. Corporations around the world began

tapping these new workers to staff customer-call centres and to fill jobs in financial management and IT.

The key reasons a business would choose to offshore are the following:

- Cost - often the biggest driver to offshoring is being able to produce goods or have services provided in a far cheaper country.
- Tax & Tariffs - many decisions around offshoring are driven by a desire to take advantage of certain tax or tariff relief in some countries. There are many loopholes in tax and tariff regimes in many countries that can allow companies to generate great savings and import products for use relatively cheaply.
- Control – a key reason a company would choose to offshore is that they don't want to relinquish control of part of their production (or internal business services) to a third party. Some production inputs are very sensitive or time dependent and if a supplier didn't deliver precisely as expected it could be disastrous to the company doing the outsourcing. In these situations a company may choose to offshore and ultimately retain full control and responsibility.
- Stable economic situation and political stability.
- Local funding opportunity – a company could tap into local bank funding which could be at very low interest cost.

Offshoring is primarily a geographic activity. In the West, goods are expensive because the staff required to produce and distribute them are costly. In the developing world, by contrast, vast inexpensive labor pools provide an easy bedrock for a low-cost economy.

The most attractive world offshores are Cyprus, Luxembourg, Bahamas, Singapore, Bermuda, British Virgin Islands, etc.

Offshoring does not only relate to the production of physical goods, but also services. The Indian IT industry, for instance, has been powered by waves of offshoring by technological companies in the West. India has emerged as the dominant player in offshoring, particularly in software work. Three factors came into play to make this possible. First, in the 1970s the Indian government put in place regulations that mandated that all foreign ventures have Indian majority ownership. Fearing government takeover, many large U.S. corporations, such as IBM, departed, leaving India in the position of fending for itself to maintain its technical infrastructures. This quickly forced the creation of schools to train students in technology.

Next came the global ubiquity of the Internet and massive telecommunications capacity, which enabled companies to get computer-based work done seemingly anywhere, including India.

Third, as the year 2000 approached, organizations hired service providers to update their legacy program code. Much of this work was handled in India, where English was commonly spoken, where there was a large and highly trained population of software engineers, and where labor costs were much lower than in developed countries. Y2K work proved the merits of an offshore labor force, and

companies have continued tapping the talents and skills (and cost savings) made available by Indian offshore service providers. Major companies working as offshoring service providers in India include Tata Consultancy Services (TCS), Infosys and Wipro.

It is evident that offshoring has some disadvantages. Like all decisions about where to locate business operations, there are potential drawbacks to offshoring that include:

- longer lead times for supply and risks of poorer quality
- implications for CSR (harder to control aspects of operating long distances away from the home country)
- additional management costs (time, travel)
- impact of exchange rates (potentially significant)
- communication (language and time zones).

The offshoring activity has the potential to save money for both seller and consumer. Advocates argue that these actions can stimulate wealth in some of the world's poorest countries and provide jobs for those who are in the deepest need of aid. But critics contend that this is merely self-serving rhetoric and that offshoring is a device to exploit some of the world's most vulnerable populations. Workers from such countries have no legal protection and face either harsh conditions or hunger.

Shilovska O.
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
Language advisor: T.M. Vysotska

PLANTS' LEAVES STERILIZATION

The study deals with the sterilization of plants' leaves. The culture of isolated cells is used to study life expectancy, the physiology of growth and development under controlled conditions, whereas the segments are used to study physiologically active substances, the mechanism of cell transition to dedifferentiation. Leaf tissue culture is also used for the reproduction of certain plant species. Leaf explants of most plant species in vitro are capable of forming callus at the point of injury.

The sterilization mode is set for each object individually, but there are some general rules.

The process of sterilization of intact plant material, from which the explants are subsequently isolated (groups of cells, tissues, or entire organs), must be carried out with particular care, since it determines whether the explant will develop or die from infection. For the cultivation of the most plants' leaves the nutrient solutions of White, Ehler, Murashige and Skoog, or Gamborg are used.

The process of sterilization of plant material is divided into several stages. All of them are held in a laminar box. At the first stage, the selected intact parts of plants are mechanically cleaned of excess parts, then washed with running water and incubated for 1-2 minutes in a soap solution, then washed with running water again.

After that the leaves are washed with distilled water. The washed parts of the plant are dipped into 70% ethanol for 10-15 seconds. Next, the leaves are moved to the Sodium hypochlorite solution and washed with distilled water. Having been washed, the leaves are transferred to the Petri dish with absorbent paper for drying.

To cultivate the plant material, the leaves should be cut into explants of 5-10 mm with a sterile scalpel and transferred to a nutrient solution.

The cups with plant material are cultivated in the thermostat without lightning. Optimal sterilization conditions are determined in 4-7 days.

The viability of culture is assessed in 25-30 days according to the callus formed on the explant.

Tereshchenko V.
Tavria State Agrotechnological University
Language adviser: N.V. Zaitseva

QUANTUM COMPUTERS: PROSPECTS FOR CHANGING THE WORLD

Quantum computers are a class of physical devices that follow the quantum mechanics laws to perform high-speed mathematical and logical operations, storing and processing quantum information. The main purpose of studying these computers is to solve the problem of energy consumption in computers.

People who are at least somewhat familiar with quantum mechanics find this sphere very intricate because sometimes it confounds even experienced scientists. At the quantum level, phenomena occur that break the laws of the physical macro-world, but thanks to this feature there is an opportunity to create incredible technologies. Quantum mechanics has once again completely changed the present world, because a simple understanding of quantum physics of solids led to the transistor build-up which all electronics are today based on. So, it is logically to dwell on the following thesis: if just a basic understanding of quantum mechanics has fundamentally changed the modern world, then what happens if we start manipulating individual quantum objects and quantum states.

Due to the fact that quantum computers have many advantages that can't parallel classic computers, in recent years, most countries and various corporative technology giants such as Google, IBM, and Intel have spent a lot of money on research and development of quantum technologies. China invested more than \$ 100 billion in this sphere in 2015, this country aims to create a full-fledged quantum computer as soon as possible.

The prototypes of quantum computers are at IBM and Google, and in November 2016, Microsoft created a separated division, which will be engaged in such device creation. The first quantum computers designed to solve everyday problems will appear in about ten years.

The next question arises, how powerful a quantum computer could be. President of the Chinese Academy of Sciences Bai Chun-li explained that the set of equations (which the most powerful present supercomputer can solve in 100 years) quantum computer will solve within a hundredth of a second. This is quite a significant

performance boost. Understanding its prospects, many countries and IT giants entered the quantum race, the winner in which can get an incredible superiority over everyone else. The benefits of quantum computing are available now. Today, there are various expensive highly specialized pseudo quantum computers on the market. But the creation of full-fledged universal fully functional quantum computers in the opinion of scientists is expected in about a decade. Although the mentioned about quantum computer versions will also perform highly specialized tasks only, this is still quite enough to radically change the world.

Prospects of quantum technologies introduction include:

- Drug manufacturing. Today, in order for a single medical product to be marketed, long animal testing is required, and then developmental testing with humans follows. The whole process takes about 10 years and sometimes costs billions of dollars. Quantum computing allows sequencing and gene analyzing and therefore drug personalization acceleration.

- Unlimited hacking. That country or corporation that first creates a full-fledged quantum computer can easily hack the whole world. The most sophisticated cryptographic methods that today are provided by primitive machines can be hacked by a quantum computer within seconds. Quantum technologies will at the same time provide us with virtually unbreakable cybersecurity methods. Sharply increased computational speed will allow resisting even the most sophisticated hacking methods; quantum computers will be able to predict hacker steps in millions or billions of possible iterations.

- Quantum sensors will make it possible to accurately understand how the individual cells of our body work and understand how brain neurons interact with each other.

Risks of quantum computer introduction include:

- According to the researchers' conclusion on the arXiv.org, most modern cryptographic protocols that provide security for online transactions, financial transactions and crypto-currency, in particular, bitcoins are potentially vulnerable to a fairly large quantum computer.

- Quantum computing threatens absolutely all systems of computer security, which are based on public key cryptography, and not just blockade. Quantum computers will be able to handle these security methods. Every security system, including BlockChain systems, should take into account post-quantum cryptography to ensure data security. Quantum programming will jeopardize current computer encryption and let illegally seize information stored in any world registers and institutions.

The third question to be considered is quantum computing as a commodity for regular users. The average person does not perform calculations computed in more than 1 sec using a regular computer. Practically, there is no real need to invest in a quantum computer for everyday users. However, IBM predicts that quantum computing can be available to consumers over the next decade. Most likely, these quantum computers will be used for corporate business and governments.

Quantum computers are the pioneering invention. But, as most great invention, there provide lots of disadvantages. Misused, they can lead to unpredictable results.

Therefore, laws must be advanced to ensure safe technology use. As IBM was one of the leading companies having invested in computers from the very beginning, they are one of the leading inventors of supercomputers, and now they are one of the leading researchers in the field of quantum computing. By default, this leads to the conclusion that quantum computing has astonishing prospects, as IBM is one of the oldest and most intuitive computer companies.

To sum up, quantum computing is the future of computing. There is no doubt about this. In the tendency of computer development it is clear that its opportunities in every sphere are huge and even unthinkable.

Trofimova M.
Tavria State Agrotechnological University
Scientific supervisor: N.V. Zaitseva

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS A POWERFUL TECHNOLOGY COMBINATION

Artificial intelligence is a set of cybernetic systems and logical-mathematical software used to solve problems that require human intellectual abilities. The purpose of this study is to analyze the current status of the artificial intelligence and consider its prospects for the nearest future.

The purpose of AI is to create computer software and hardware allowing it to perform the following operations:

1. to imitate human creative process;
2. to automate robot behavior;
3. to provide conversational communication with computer users.

AI includes many subsystems. The most common now are machine learning and neural networks, which allow a computer to ‘learn’ and to apply the gained knowledge based on the data obtained. The development of these systems allows people to simplify their life, maintains the emergence of such functions as speech recognition, object recognition, translation in combination with smartphones or other technology making our life more comfortable.

Nowadays AI is divided into several types. The first type – weak AI – works with information tasks, for example, *Apple's Siri*. It can perform simple tasks such as language processing, query interpretation, etc. The second type – strong AI – implies that a computer does not simply operate with information, but in a certain sense understands it. One of the criteria for a strong AI is the Turing test. If, while communicating with a computer, a user cannot determine that his interlocutor is a computer, then it is considered that such a computer interlocutor really thinks. And although many chatbots and systems designed to pass the Turing test have been created, so far no AI has been able to pass it. An example of such a system is the recent experience with the *Microsoft Tay chatbot*. It worked on Twitter and on instant messengers, but after a day of communicating with human users, the chatbot became aggressive, it started praising Hitler and cursing the Jews.

An excellent example of AI is unmanned vehicles. Unmanned driving uses a several technologies, here are some of them:

- image recognition; it is responsible for the recognition of various objects on the road;
- processing a series of images with an offset; it allows you to select individual objects from others;
- stereoscopic image processing; it allows you to build a map of depth and distance;
- lidar complements used for construction of a distance map or allowing building it from a scratch, for example, in complete darkness. The other day, Ford has distinguished it;
- training with reinforcements which provides driving instruction and driving rules.

Automatic driving is very impressive. Tesla and Toyota are now prominent representatives on the market. After watching a video about a Toyota unmanned vehicle, one can understand the process of a vehicle's AI training. At first, it was knocking in all directions and constantly slowing down, then it was moving more and more confidently, and as a result, it could drive quite confidently on any roads. But an autopilot, no matter how surprisingly a car driving without a driver is, is not a strong AI. For now, this is a collection of good methods and algorithms. It is possible that more is needed for this task.

The third type of AI is generalized artificial intelligence. GAI is a kind of bridge between weak and strong AI. It has no consciousness inherent in a strong AI, but it is much more capable than a weak AI. This CSI will be trained on the basis of the information it receives. The GAI will be able to answer any question about it (as well as perform related tasks). An example of the GAI implementation at present is the well-known robot Sofia.

Sofia is a social gynoid robot developed by Hong Kong scientists from *Hanson Robotics*. The robot has become known for its appearance, very similar to the real woman and human behavior, as she can express more than 60 emotions. According to its creator *David Henson*, Sofia has artificial intelligence, equipped with visual processing features and face recognition technology. Sofia can imitate human facial expressions and gestures, and can also answer some questions and conduct regular conversations on predetermined topics (for example, weather conditions). On the 25th of October in 2017, in the framework of the economic conference ‘Investment Initiative of the Future’, which was held in Riyadh, Sofia received citizenship of Saudi Arabia.

Sophia uses voice recognition technology from text from Alphabet Inc. (Google parent) and is designed to become smarter over time. Sofia Intellect software was developed by *SingularityNET*. In most of her speeches, Sophia uses the first two systems, but her developers prefer to interact with her based on the mode when they cannot predict her further response using the last two systems.

The Hanson AI laboratory, working closely with *SingularityNET*, creates a robotic control system based on OpenCog as a central control architecture with deep neural

networks and other tools that help achieve integrated, holistic social and emotional humanoid robotics.

To sum up, although now the AI is impressive with its capabilities, it is just a set of algorithms and systems yet and does not have its own thinking. Therefore, this industry will develop and perhaps in the distant or not very future people will be able to truly meet artificial intelligence.

Vakhromova N.
National Technical University of Ukraine
“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”
Scientific supervisor: O.M. Cherkashchenko

WHAT TOKENIZATION IS AND HOW IT WORKS?

Have you paid off through Google Pay or Apple Pay? Have you seen these symbols on a POS machine? If not, you are to remedy the situation immediately. Nowadays, more and more consumers shop with connected devices, and the issue of securing digital payment experience is of great importance.

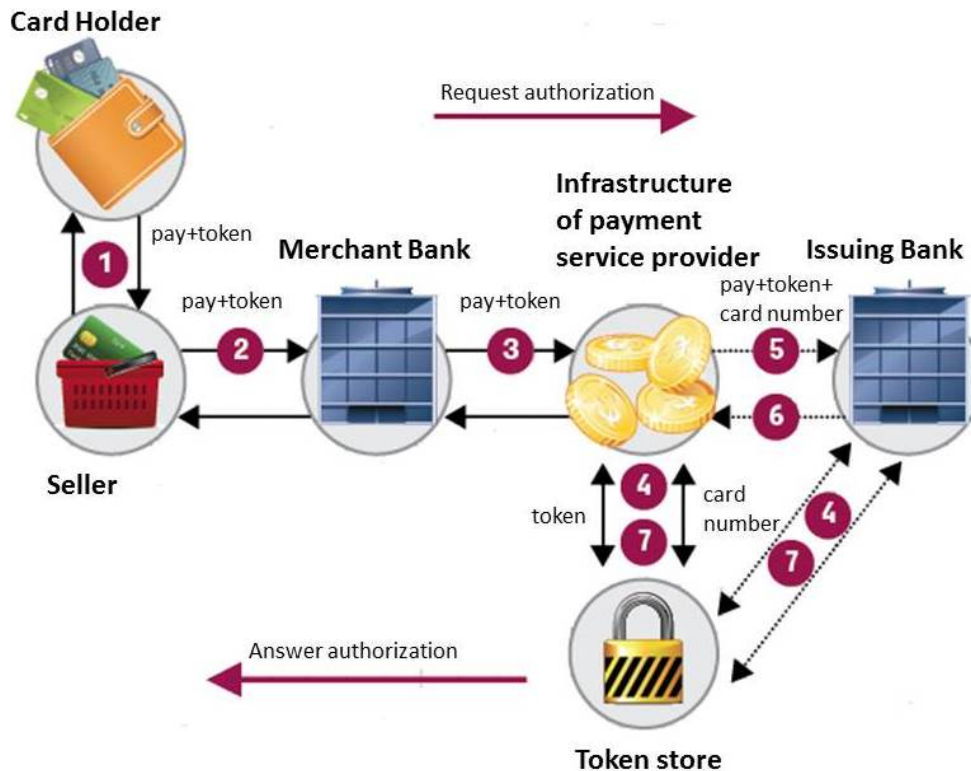
Google Pay and Apple Pay are services which allow paying for goods in shops, on websites and in smartphone apps. They can be used in any stores and other places where POS machines for contactless payment are installed. To pay through Google Pay or Apple Pay, a customer has only to set a smartphone to such a terminal instead of a payment card. Obviously, it is more convenient since the gadget is always near at hand and it is faster to use than getting out a necessary card or cash from a purse/wallet. Moreover, a few cards can be added to one smartphone. What makes this service more convenient is the fact that you do not need an access to the Internet to pay. As for on-line shopping, there are certain advantages as well. Websites and apps which accept money through Google Pay or Apple Pay, present an icon with the logotype of this service on screens. If you see one, you are to touch it and follow further instructions on the screen.

Security of such payments is provided by tokenization. **Tokenization** is a technology which allows securing electronic payments applying a reliable system of data scrambling. Paying by card, a customer does not give a shop assistant his/her billing information; all the card information is encoded and turned into security token which looks like a random symbol combination 123a4567@1b234c5de6789000.

The performance of this operation can be presented diagrammatically (Fig. 1):

- 1 – paying by card at the till or online, you send an encrypted code with payment information (security token);
- 2 – a seller sends the security token to an acquirer bank operating their account;
- 3 – the acquirer bank passes the security token to the infrastructure of payment systems;

- 4 – the network of payment system compares the token compatibility with a buyer's bank account number in a token storage;
- 5 – the payment network infrastructure passes the token and account number to the emitting bank which serves the buyer's payment card;
- 6 – the bank checks availability of funds on the account;
- 7 – transaction confirmation returns to the network and gets, first, to the seller's acquirer bank and then to the shop.

Paying through unobtrusive services is safe. All financial data is encoded and stored on secure servers. Moreover, during the payment the seller does not even get the customer's card number: instead, he/she only sees the number of virtual account which is assigned to every card. When the security token gets to the seller's terminal and then is transmitted through the network for payment confirmation, it is absolutely useless for criminals since it does not show any important information.

However, Google Pay can be used only with the screen lock set. This protects cards from strangers who do not know the PIN-number, password or pattern lock and cannot go through fingerprint checking. If you switch off the blocking function, the application will delete virtual accounts related to the cards for safety reasons.

Therefore, tokenization has revolutionized our life making our financial issue more convenient, faster and safer, processing payments without actual bank details being exposed and, thus, preventing payment card fraud.

Zadorozhniy A.
NTU «Dnipro Polytechnic»
Scientific supervisor: B.I. Moroz
Language adviser: L.A. Zaika

TRACKING KEY FACIAL POINTS IN A VIDEO STREAM USING PYTHON, OPENCV AND DLIB

This article focuses on tracking key facial points of the Dlib library, and the OpenCV computer vision library, on a video stream from a webcam.

Dlib is a cross-platform library written in the C++ programming language. This library is a set of independent components, algorithms and methods that cover such areas

At the start, you need to install the Python interpreter itself, the installer can be downloaded for free on the official website. In Python, starting with versions 2.7.9 and 3.4, the pip package management system has been implemented. To download and install libraries, use the following commands:

```
pip install opencv-python
```

```
pip install dlib
```

To test the connectivity of these packages, we will import the libraries:

```
import cv2;
```

```
import dlib;
```

If after launching the program, the “ImportError” is missing, it means that the library has been successfully installed on your computer. We will also need a face detector and key face point recognizer before the main work cycle:

```
detector = dlib.get_frontal_face_detector();
```

```
predictor = dlib.shape_predictor("shape_predictor_68_face_landmarks.dat");
```

The `shape_predictor_68_face_landmarks.dat` file is a trained recognizer of 68 key points of the dlib library. This file is located in the public domain Internet.

Now let's capture a webcam video stream. The parameter of the video capture function `cv2.VideoCapture()` with the value “0” is used when only 1 camera is connected to the computer.

```
video_capture = cv2.VideoCapture(0);
```

The frame extraction cycle from the video stream operates in continuous mode until the user presses the ESC key (ASCII code 27). Check for keystroke is performed every 33 ms, which provides the best option - 30 frames per second.

```
# Cycle of working with video stream frames
```

```
while True:
```

```
# Extract frame from video stream
```

```
ret, frame = video_capture.read();
```

```
# Translating the frame to grayscale
```

```
gray = cv2.cvtColor(frame, cv2.COLOR_BGR2GRAY);
```

```
# Face detection on frames
```

```
detections = detector(gray, 1);
```

```
# The cycle of passage for all detected faces
```

```
for k,d in enumerate(detections):
```

```
# Recognition of key points of the face
```

```
shape = predictor(gray, d);
```

```

# The cycle of passage through the 68 points of the face
for i in range(1,68):
    # Drawing a circle along the coordinates of
    # recognized key point
    cv2.circle(frame, (shape.part(i).x, shape.part(i).y),
                1, (0,0,255), thickness=2);
# Display of the processed frame
cv2.imshow("68PointsPredictor", frame);
# Exit by pressing ESC and providing 30 frames per second
if cv2.waitKey(33) & 0xFF == 27: break

```

The `video_capture.read()` function returns the extracted frame of the video stream, as well as the success flag for the execution of the `ret` operation, which can also be processed.

The `detector()` function returns 4 coordinates of the edges of rectangles that select areas of faces. The second parameter of the function with the value “1” indicates the need to increase the frame previously, for better detection of faces.

The `predictor()` function returns the coordinates of 68 recognized points.

We release the webcam and close the windows of OpenCV:

```

video_capture.release();
cv2.destroyAllWindows();

```

In conclusion of the work done, we get a ready recognizer of the key points of the face (figure 1).

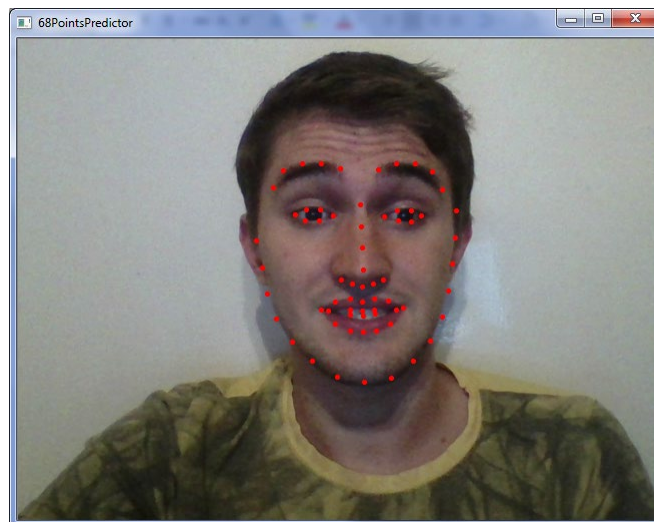

Figure 1 - The selection of the key points of the person on the video stream

Zdrabov M.
NTU “Dnipro Polytechnic”
Scientific supervisor: B. I. Moroz
Language adviser: L. A. Zaika

HOW DOES BLOCKCHAIN WORK?

A blockchain is a database that contains data about every single transaction which was executed during the whole time and also all the data about every existed wallet. It is made of blocks of public details bound between each other. Wherein the encryption we are using doesn't affect the blocks of data so the information from them is quite gettable. Instead of affecting the data the blockchain system mathematically binds the blocks between each other. No block of data can be replaced because it will definitely cause an issue in the blocks binding and whole chain following the changed block will have to be replaced.

At the same time, the blockchain is a distributed database. Its copies are stored independently in every single blockchain wallet program (except for mobile wallets). That means that each client is able to check their own copy of the blockchain independently and if any of the nodes is trying to bring any threat then it will be instantly detected and such a block will be rejected by other nodes and not able to be bound to the chain. The blockchain is open and public which means that anyone has an ability to easily view its contents. To see it done there are on a lot of parsers and online services. Usually banking systems require a request from a sender during any transaction and then after the approval they send the money to the receiver. Blockchain doesn't work like that as there are a lot of servers which belong to different people all over the world. According to the fact that the whole chain is stored at the user's computer one can easily see that they actually have the data about how much money every user of the chain has as well as the transaction history. Wherein it becomes very tough to do any financial manipulations using the data because any data may be checked by the blockchain clients.

Blockchains are divided into two basic types, the private blockchains and the public ones. The difference main between them is the fact that private blockchains require permission for those who want to join the system. Blockchains don't have any centralized storage systems so that when a user is making a transaction to transfer money to another user they should make the rest of the users believe them that the transaction is not counterfeit. Also the public blockchains have no authorization which means that the transactions made from the "anonymous" account should be under the system's control. One of the main concepts which makes blockchains different from other money transaction system is the ability of mining the blockchain's currency. Every single block in the chain is made by hashing and mathematical dependencies of the private key of the sender, the private key of the receiver and the value of the amount of money which the sender wants to be sent. All this data is going to be used for hashing which definitely requires some computing power. This is what exactly miners are used for. They compute the blocks for the blockchain and get rewarded for the job. The reward for every hash operation may be defined by the blockchain's algorithm and also, sometimes the sender may define the reward for desired transaction which depending on its value may increase the transaction's priority. Basically to avoid the risk of all the currency to be mined they increase the complexity of the hash functions to make mining time to take longer time and more computing speed. Some experts claim that blockchain money transaction systems will replace the current banking

systems because of its safety and ability of avoiding third parties in business deals. Anyway this technology definitely may change the world.

Zdrabov M.
NTU “Dnipro Polytechnic”
Scientific supervisor: B. I. Moroz
Language adviser: L. A. Zaika

XAMARIN. CROSS PLATFORM MOBILE DEVELOPMENT

Xamarin is a cross platform mobile development technology which can basically create applications for working on both Android and iOS(also on Windows Phone which is currently not in use). Basically Xamarin SDK is able to compile the source code of the applications into the native code for the target platform. It uses well known development instruments like C#, XAML and others.

C# (pronounced as C Sharp) is an object oriented programming language which uses .NET framework for the applications made using it to work. .C# compilers transforms the source code into CIL (Common Intermediate Language) which can be considered as the platforms “assembly language”. Although Xamarin SDK generates Java bytecode from C# source code when it comes to development for Android platform. Programming languages such as C# are mostly used for development the logic part of the application. Though they can be also used for the application design, they usually use XAML for creating the app design. XAML (eXtensible Application Markup Language) is a markup language which comes from XML (eXtensible Markup Language). Extensible Markup Language is used for creating XML documents and describing XML processes and programs. It is a subclass of SGML markup languages.

Unlike most mobile development platforms like Android which uses Java and AXML (Android XML) and iOS which uses Objective-C and the Swift programming language (do not confuse it with the payment system) Xamarin SDK is a cross platform technology which gives an opportunity for developers to create program products for a few target platforms at once. So that it may be considered as the future of mobile industry because it’s quiet difficult to develop a software product using two different technologies such as Android and iOS native libraries. Wherein this technology is definitely going to decrease time needed for software products to be developed and released and simplify the process of the development as it has a lot of simplified functionalities which can be considered a little bit more difficult when it comes to native code. Also Xamarin SDK technology contains Xamarin Forms a user interface toolkit which makes developers able to create native layouts for the target platforms such as Android and iOS. Smartphones have become the part of our life as they are really compact and easy to use so that mobile development will be becoming more needed and will be having more perspective by the time will be passing. Many experts basically say that Xamarin definitely got the future because of its ability to make cross platform source code, because of its short learning curve, because Xamarin is actually free for building mobile cross platform applications. The good thing about it is that the

developers of the SDK are minimizing the gap between different platform so that Xamarin will be gaining strength every day. Also it has a perfect testing tool called Xamarin Cloud which allows developers to test their software products online and uses object-based UI testing to simulate real user interactions. While this SDK has its issues and bugs which are going to be fixed by the strong development team and also its flaw as the fact that Xamarin is non-open source product it still has big opportunities and gives a lot of advantages to the mobile developers.

СЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА. ГАЛУЗЕВИЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПЕРЕКЛАД

**Глазов Р.
НТУ «Дніпровська політехніка»
Науковий керівник: И.Л. Кабаченко**

ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ – ПІДХОДИ ТА ВИРІШЕННЯ

Переклад – допоміжний вид мовної діяльності, що має свої психологічні, лінгвістичні і психолінгвістичні закономірності. Під час навчання він виконує роль навчального прийому.

Акт перекладу здійснюється шляхом аналізу форми початкового повідомлення однією мовою, синтезу змісту сприйнятого та передавання його іншою мовою. Під час вироблення повідомлення відбувається переключення з мови відправника мовлення на мову одержувача, що потребує підбору мовних еквівалентів. Приклад, являє собою складний інтелектуальний процес, активізує розумову діяльність людини, робить можливим розуміння будови мови, усвідомлення того факту, що дійсність в різних мовах подана по-різному, поглиблює знання рідної мови.

Одна з основних труднощів процесу перекладу полягає в тому, що перекладач має справу не з абстрактними словами і реченнями, а з конкретними висловлюваннями, в яких реалізуються основні значення і смислові відтінки слів і висловів. В тих випадках, коли та чи інша граматична конструкція, те чи інше слово регулярно перекладаються українською певним чином, тобто за допомогою постійних еквівалентів, завдання перекладача зводиться до їх простої підстановки замість слів і речень німецької мови. В першу чергу це стосується прислів'їв, приказок, різного роду кліше (наприклад: Frisch gestrichen! Обережно, пофарбовано!).

Однак даному слову в іншій мові може відповідати і ціла низка контекстуальних еквівалентів, багато з яких можуть бути і не зафіксованими в словнику. Так, іменник der Präsident в залежності від контексту може перекладатися як "президент" або "голова", іменник die Entwicklung – як "розвиток" або "розробка", а прикметник schwarz – як "чорний", "чорношкірий" або "нелегальний".

Досить часто перекладачу не вдається за допомогою двомовного словника підібрати контекстуальний еквівалент для того чи іншого слова. В таких випадках йому може допомогти словотвірний аналіз, під час якого значення слова виводиться із значення структурних компонентів складних і похідних слів.

Однак необхідно остерегти починаючих перекладачів від небезпеки, що підстерігає їх при зустрічі із словами, які, при всій їх зовнішній схожості із словами рідної мови, не збігаються з ними за значеннями. Вони так і зветься: "псевдодрузі" перекладача. Мова йде про інтернаціоналізми, тобто про слова переважно латинського та грецького походження, що широко розповсюдилися в багатьох мовах світу і частково видозмінили своє значення під впливом мовного середовища. Так, німецький іменник *der Akademiker*, що означає випускника вищого навчального закладу, не можна перекладати співзвучним йому словом "академік". Так само німецький іменник *die Anekdote* перекладається українською як "забавна або повчальна історія із життя видатної історичної особи", тоді як слову "анекдот" в німецькій мові відповідає іменник *der Witz*. В німецькій мові словом *der Aspirant* позначається не лише аспірант вищого навчального закладу, але й кандидат, претендент на будь-яку посаду, а іменник *der Konkurs* (що вимовляється, до речі, з наголосом на другому складі) українською перекладається як "банкрутство, неплатоспроможність".

З наведених вище прикладів виходить, що перекладач повинен обережно поводитися з подібними "псевдо інтернаціональними" словами, щоб уникнути грубих, а іноді і непоправних помилок в перекладі.

**Дегтярь Є.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: Ю.М. Плетенецька**

МОВНІ СТЕРЕОТИПНІ ОДИНИЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ДИСКУРСУ ТА ЇХ ВІДТВОРЕННЯ У ПЕРЕКЛАДІ

Переклад наукового дискурсу – особливий вид комунікації. Варто зазначити, що не дивлячись на численні дослідження та обізнаність із загальною методикою перекладу, особливості й труднощі перекладу наукового дискурсу не досить досліджені, оскільки технологічний прогрес людства щоразу додає нові терміни та поняття у різних галузях науки.

Клішованість наукового дискурсу пояснюється тим, що наукове спілкування є колективною мовною діяльністю. Науковий дискурс орієнтований на оптимальне сприйняття змісту повідомлення реципієнтом, яке можливе за вживання у ньому мовних стереотипних одиниць різних рівнів. Особливий статус кліше в мовній системі наукового дискурсу пояснюється не лише їх основною ознакою – комунікативною передбачуваністю та впізнаваністю, а й функціональним навантаженням, яке визначає стереотипність і широта використання цих одиниць у різних ситуаціях.

Мовна стереотипна одиниця характеризується такими ознаками: стійкістю мовної структури, відтворюваністю структури, повторюваністю з певною частотою. Такі одиниці можна визначити як відносно стійкі мовні одиниці, які повторюються у різного роду дискурсах, зокрема у науковому, з метою розуміння дискурсу реципієнтом.

Структурні моделі мовних кліше англійської та української мов у своїй більшості не збігаються. Це явище спричинене тим, що українська мова не має артиклів, частки 'to', а також фразових дієслів. Тому стереотипні одиниці при перекладі з англійської мови українською зазнають змін у структурі, що безпосередньо вказує на гнучкість складу мовних кліше обох мов. Однак існує також і повна відповідність структурних типів стереотипних одиниць у двох мовах.

Щодо прикладів використання стереотипних одиниць в науковому дискурсі, то структура наукової статті обов'язково має включати інформацію про науковця. Цікаво, що стереотипні одиниці назв учених ступенів, звань і посад англійською мовою дещо відрізняються від пострадянських «кандидат наук», «доктор наук», «доцент», «професор». Їм відповідають *PhD, Doctor of (Name of Discipline), Associate Professor, Professor*. До того ж, стереотипні одиниці назв посад також зазнають незначних змін при перекладі англійською мовою: *студент бакалаврату – undergraduate student, студент магістратури – graduate student, аспірант – postgraduate student (PhD student), викладач – lecturer*.

Перекладаючи анотацію наукової статті англійською мовою не варто сліпо копіювати структуру українських речень і прийнятий стиль наукового викладу в українській мові. Так, українськомовний науковий дискурс користується низкою стереотипних одиниць, що базуються на безособових реченнях і пасивному стані дієслів, наприклад: *Досліджено... , Вивчено ... , Головну увагу приділено ... , Зображено ... , Описано ... , Проведено дослідження...* . Натомість в англійськомовному науковому дискурсі безособові речення в пасивному стані використовуються вкрай рідко. Зазвичай, увага звертається на діяча, використовується дієслово в активному стані. Таким чином, *Розглянуто ...* краще перекласти як *The paper studies, Досліджено ... – The author examines*. Анотація наукової статті обов'язково має містити короткий виклад досліджених питань. В українській мові існує стереотипна одиниця, така як «*Стаття присвячена питанням...*». В англійській мові можливі варіанти перекладу: *The article deals with ... , The paper touches upon the issue of ... , The study addresses the problems of ...* . Тему дослідження можна проанонсувати за допомогою речення *The research problem for this study is to describe the*. Кліше *Особливу увагу приділено ...* відповідає англійські моделі *Particular attention is paid to ... , The paper concentrates on ... , The paper focuses on ... , The focus of this study is on ...* . У значенні «мета дослідження» найчастіше зустрічаються *aim* і *purpose*, як наприклад: *This paper intends to describe ... , The study aims at ...ing... , The article attempts to provide an overview of ...* .

Як висновок, не дивлячись на те, що науковий дискурс за своєю природою не досить легкий, лінгвісти намагаються полегшити його правильне сприйняття.

Наявність стереотипних одиниць або клішованості – один із таких кроків. Стереотипні одиниці характеризуються мовною повторюваністю, частою відтворюваністю та стійкістю своєї мовної структури. Однак варто мати на увазі, що кліше української та англійської мов не завжди збігаються, що варто враховувати при перекладі. Доволі часто пасивні конструкції стереотипних одиниць української мови при перекладі замінюються на активні.

Євсейська Ю.

НТУ «Дніпровська політехніка»

Науковий керівник: И. Л. Кабаченко

ДОСЯГНЕННЯ АДЕКВАТНОСТІ ТА ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ

Переклад ґрунтується на тому, що кожна одиниця мови має план вираження (форма) і план змісту (значення). Його завдання полягає в точному передаванні плану змісту при заміні плану вираження. Вирішення питання еквівалентності лінгвістичних одиниць робочих мов тісно пов'язано з установленням їх функціональної спільності за будь-якого формального виразу. Одне і теж поняття може бути виражено в різних мовах неоднаково лексичними, граматичними і лексико-граматичними способами, при цьому мають місце збіги та незбіги. Простежимо способи вираження припущення в різних мовах:

- Він не прийшов, мабуть, захворів (граматичної форми вираження нема) (укр.);
- He has not come, he has probably fallen ill (He must have fallen ill) (англ.);
- Er ist nicht gekommen, wahrscheinlich, ist er krank (er wird erkrankt sein) (нім.);
- Il n'est pas venu, il est probablement tombe malade (il sera tombe malade) (франц.).

Як видно з наведеного прикладу, лексично припущення передається однаково. Граматично це значення оформляється по-різному, в українській мові граматичний спосіб вираження припущення відсутній. Надходження ідентичних еквівалентів в рідній та іноземній мовах можливо при наявності у пам'яті того, хто навчається, синонімічних мовних засобів, відповідних до тієї чи іншої ситуації спілкування.

Для того щоб навчитися грамотно перекладати з німецької на українську, необхідно мати не лише загальну мовну підготовку, але й оволодіти найважливішими положеннями теорії перекладу. В основі правильного перекладу полягає принцип адекватності, тобто відповідності текстів перекладу і оригіналу. При цьому в завдання перекладу входить не тільки точна передача змісту повідомлення на мові оригіналу, але й відтворювання засобами мови перекладу всіх особливостей стилю і форми повідомлення.

Цим переклад відрізняється від будь-яких інших способів передачі змісту тексту іншою мовою, таких як переказ, реферат тощо.

Адекватність перекладу, тобто максимальну близькість до оригіналу під час передавання як його змісту, так і форми, з дотриманням усіх норм мови, на яку робиться переклад, не слід розуміти як формальну точність. Незбіги у будові

двох мов часто викликають необхідність в граматичних та лексичних трансформаціях. Вони бувають або повними, або частковими. Повний незбіг спостерігається у тих випадках, коли в мові перекладу відсутня граматична форма, яка є в мові оригіналу, наприклад артикль, що є у німецькій і відсутній в російській мові.

Певна річ, бувають випадки, коли в наявності повний збіг слів і конструкцій обох мов, що робить можливим так званий дослівний переклад, наприклад: *Ich wohne in Charkiw.* – Я живу в Харкові. Однак у переважній більшості випадків відмінності граматичних категорій і форм німецької та української мов примушують перекладача відмовитися від дослівного перекладу, щоб запобігти однієї з найгрубіших перекладацьких помилок – буквалізму, що полягає в сліпому копіюванні форми оригіналу. Це призводить до перекручування смислу або порушення норм мови перекладу.

Таким чином, адекватний переклад з однієї мови на іншу неможливий без різного роду перетворень, що називаються перекладацькими трансформаціями. До них, перш за все, слід віднести зміни структури речення, розбивання або, навпаки, об'єднання речень, а також можливі синтаксичні і морфологічні заміни. Велике значення мають також додання та опускання одного або декількох слів, обумовлені необхідністю дотримання норм мови перекладу.

При перекладі треба урахувати, що порядок слів у німецькому і українському реченні не завжди збігається. На відміну від української мови з її вільним порядком слів порядок слів у німецькому реченні більш фіксований та поєднує в собі елементи твердого і вільного порядку слів. Перш за все це стосується присудка в німецькому реченні, за яким закріплено строго визначене місце (друге місце в розповідному реченні, останнє в підрядному, перше в питальному реченні без питального слова тощо). В німецькій мові існують також правила, що визначають взаємне розміщення інших членів речення. У тих випадках, коли місцеположення членів речення в німецькій і українській мовах не збігається, при перекладі треба застосовувати порядок слів, що відповідає нормі мови, на якій робиться переклад, наприклад: *Gehen Sie nach Hause?* – Ви додому йдете?

Важливе завдання перекладача – дотримання норм та правил сполучуваності слів у мові перекладу, особливо в тих випадках, коли вони суттєво відрізняються від відповідних норм і правил в мові оригіналу. Подібні словосполучення можна перекладати українською дослівно лише в тих випадках, коли це не суперечить мовній нормі.

Як відомо, в сучасній німецькій мові дуже продуктивним видом словотвору є словоскладення. Нові складні слова відбивають нові явища в науці, техніці та громадському житті. Разом з тим в українській мові провідна роль у словотворенні належить суфіксації і префіксації, а складні іменники та прикметники зустрічаються в українській мові набагато рідше, ніж в німецькій. У зв'язку з цим відсутність українських словарних відповідностей німецьким складним словам створює певні труднощі під час перекладу. Для їх подолання необхідно враховувати, що остання частина німецького складного іменника несе

основне значення і звичайно перекладається іменником, а передуючі компоненти відіграють роль означень, наприклад: die Großmacht – велика держава, die Koalitionsregierung – коаліційний уряд; die Minderheitsregierung – уряд меншості.

Одна з основних труднощів процесу перекладу полягає в тому, що перекладач має справу не з абстрактними словами і реченнями, а з конкретними висловлюваннями, в яких реалізуються основні значення і смислові відтінки слів і висловів. В тих випадках, коли та чи інша граматична конструкція, те чи інше слово регулярно перекладаються українською певним чином, тобто за допомогою постійних еквівалентів, завдання перекладача зводиться до їх простої підстановки замість слів і речень німецької мови. В першу чергу це стосується прислів'їв, приказок, різного роду кліше (наприклад: Frisch gestrichen! Обережно, пофарбовано!).

Досить часто перекладачу не вдається за допомогою двомовного словника підібрати контекстуальний еквівалент для того чи іншого слова. В таких випадках йому може допомогти словотвірний аналіз, під час якого значення слова виводиться із значення структурних компонентів складних і похідних слів.

Ковальчук А.
Університет ім. А. Нобеля
Научный руководитель: Л.В Ратомская

АКТУАЛЬНОСТЬ ЛАТИНСЬКИХ КРЫЛАТЫХ ВЫРАЖЕНИЙ В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ

В современном мире латинский язык, несмотря на то, что является «мертвым», активно используется как основа научной терминологии, применяется в качестве определенных речевых формул людьми различных профессий, является объектом изучения студентов медицинских академий и колледжей, юридических, философских, филологических и других факультетов различных вузов. Также мы часто сталкиваемся со специальными выражениями на латинском языке в повседневной жизни: это цитаты из произведений в научной, публицистической и художественной литературе, девизы, гравировки на кольцах, татуировки, фразы в повседневной речи. Возникновению латинских крылатых выражений поспособствовало активное использование латинского языка общественными деятелями, писателями и поэтами, врачами и учеными на протяжении нескольких столетий. Поэтому латинские афоризмы передают мудрость поколений. Крылатые выражения это лаконичные формулировки, отражающие или суммирующие опыт в различных сферах деятельности. Латинские афоризмы являются достаточно употребляемыми, так как они имеют глубокий смысл и позволяют повествователю точно и лаконично выразить свою мысль. Латинские крылатые выражения распространены в произведениях писателей художественной литературы. Например, в отрывке из рассказа «Шведская спичка» А.П. Чехова один из главных персонажей, Дюковский,

произносит: «**Veni,vidi,vici**», то есть «Пришел, увидел, победил». «Veni, vidi, vici!»-сказал он, влетая в комнату Чубикова и падая в кресло. Клянусь вам честью, я начинаю веровать в свою гениальность.» Из аббревиатур в письмах А.П. Чехова многократно встречаются **nota bene** (NB. и NB:) и **post scriptum** (P.S. и PS.). А.С.Пушкин также не раз прибегал к использованию латинских афоризмов в своем творчестве. Одной из строк в его стихотворном романе «**Евгений Онегин**» является крылатое выражение «**Amorem canat aetas prima.**» -Пусть юность поет о любви. А.С. Пушкин «Евгений Онегин». И, первой нежностью томима, Мне муза пела, пела вновь (**Amorem canat aetas prima**) Все про любовь, да про любовь. В повести «Барышня-крестьянка» утвердил свое мнение о влиянии образования на столичных женщин фразой «**Nota nostra manet.**»- Мое замечание остается в силе. «В столицах женщины получают, может быть, лучшее образование, но навык света скоро сглаживает характер и делает души столь же однообразными, как и головные уборы. Сие да будет сказано не в суд, и не во осуждение, однако ж **Nota nostra manet**, как пишет один старинный комментатор». Как было упомянуто выше, существует множество латинских крылатых выражений, связанных с различными науками. Среди афоризмов на медицинскую тематику самыми употребляемыми являются: **1.Mens sana in corpore sano.** - В здоровом теле - здоровый дух. **2.Omne nimium nocet.** - Всякое излишество вредно. **3.Optimum medicamentum quies est.**-Лучшее лекарство - покой. Также латинские афоризмы часто встречаются в речи юристов и юридических документах: **1.Aequum et bonum est lex legum** - справедливость и благо - закон законов **2.Divide et impera** - разделяй и властвуй **3.Dura lex, sed lex** - суров закон, но это закон. Но самое широкое распространение среди гуманитарных и точных наук латинские афоризмы приобрели в философии благодаря своей емкости и содержательности. Например: **1.Pro et contra.** - За и против.**2.Experimentia est optima rerum magistra.** - Опыт — лучший учитель. **3.Homo faber.** - Человек-творец. Некоторые фразы на латыни считаются символом вечности, мудрости и любви. Эти выражения часто наносят как гравировку на обручальные кольца: **1.Ab imo pectore** – С полной искренностью. **2.Bonum factum!** – На благо и счастье.

Коновалова У.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: Т.Г. Семигінівська

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ «ЛЮБОВ-КОХАННЯ» В ПЕРЕКЛАДАХ ФЕМІНІСТИЧНОЇ ПРОЗИ НА ПРИКЛАДІ РОМАНІВ ДЖ. ОСТЕН «ГОРДІСТЬ ТА УПЕРЕДЖЕННЯ» ТА «ЧУТТЯ І ЧУТЛИВІСТЬ»

Концепт «любов-кохання» сам по собі є поєднанням двох близьких по значенню понять, а саме «кохання» та «любові», які нерідко розглядаються як синоніми одного і того ж емоційного стану. Однак, сучасні дослідники

досить часто розрізняють ці поняття та виводять їх у два різні концепти: концепт «кохання» та концепт «любов».

Любов є емоційним станом, що притаманней кожній людині та є світлим і чудовим почуттям. Як такого, єдиного та загальноприйнятого визначення поняття «любов» не існує, тому кожен розуміє його на свій лад, однак всі хто задумується над цим питанням сходяться у думці, що нічого не відбується у світі без любові. «Любов» дуже часто межує з іншими емоційними станами, такими як ненависть, дружба або ревності. Однак частіше всього під «любов'ю» розуміють прихильність, почуття до людей, рідної землі, тварин, об'єктів тощо. Окремо від любові розрізняють концепт «кохання», який є більш узагальнюючий ніж «любов» та несе в собі комплекс буденних уявлень про кохання, специфіка якого обумовлюється єдністю етнокультурного, соціокультурного та індивідуального досвіду мовця про цю емоцію. Під «коханням» зазвичай розуміють почуття до осіб протилежної статі.

Слід зазначити, що самі по собі лексичні одиниці «кохання» і «любов» виступають синонімами зі значенням «глибого почуття», однак відрізняються об'єктами, до яких відуються ці почуття. Тому, як наслідок, концепт «кохання» у різних слоформах таких як кохати-любити, кохання-любов активно використовується письменниками у прозі.

Проза, що написана жінками, називається «феміністичною прозою». Часто поняття «феміністична проза» ототожнюється з поняттям «жіноча проза», «жіноче письмо». Тобто мають на увазі не сам фемінізм як корінь прозової тематики, а те, що романи пишуться жінками і досить часто про жінок як центральний об'єкт розповіді, а основними читачами таких творів є жінки. Таким чином, незважаючи на те, що «фемінізм» як течія виник в кінці ХІХ – поч. ХХ ст., можна говорити що «феміністична проза» існувала й до цього часу. Зокрема, як приклад згадаємо Дж. Остін (1775-1817), яка не здобула широкого визнання у свій час, однак у сучасності вважається однією з найзначніших письменниць усіх часів. У своїх творах вона розповідає про сучасних їй панянок з не дуже заможних родин, роблячи їх центром оповідання, навколо яких відбуваються події.

В англійській мові концепт «любов-кохання» зазвичай передається за допомогою лексем “love”, “attachment” та “affection” тому перед перекладачем в процесі перекладу постає проблема адаптації оригіналу на мову перекладу зі збереженням всіх особливостей роману, та відтворення характеристик мови оригіналу, тим самим роблячи текст зрозумілішим для сприйняття реципієнтам. Існують любов-утіха і кохання-самопожертва, кохання-пристрасть і любов-інтерес, любов-хіть і кохання-благочиння. У кожного з названих нами різновидів є своя внутрішня логіка, відповідно різному переживаються вони людиною і, таким чином, у мові репрезентуються різними мовними засобами. Окрім того, почуття любові та кохання досить часто репрезентовані означеннями, що посилюють почуття

(чиста, безмежна, ніжна, шалена тощо) або навпаки привносять в них негативний відтінок (нешасна, трагічна, згасла тощо).

У сучасній прозі найповніше репрезентовані суб'єкти, що представляють джерело почуття, істоту – агентив (прикл. батько, мати, люди, жінка, чоловік тощо). Прикладом агентиву є:

So acutely did Mrs. Dashwood feel this ungracious behaviour, and so earnestly did she despise her daughter-in-law for it, that, on the arrival of the latter, she would have quitted the house for ever, had not the entreaty of her eldest girl induced her first to reflect on the propriety of going, and her own tender love for all her three children determined her afterwards to stay, and for their sakes avoid a breach with their brother. – Місіс Дешвуд була так вражена негідною поведінкою і таким щирим було її почуття відрази до своєї невістки, що вона вже вирішила була назавжди покинути маєток, коли б не благання її старшої доньки і її власна ніжна любов до своїх трьох дітей, заради яких не варто було сваритися з їхнім братом;

В цьому прикладі агентивом виступає мати, що любить своїх дочок.

Також, любов матері виражається словосполученням «материнська любов», коли треба передати найглибший емоційний стан матері: *Happy for all her maternal feelings was the day on which Mrs. Bennet got rid of her two most deserving daughters.* – Щасливим був для материнської любові той день, коли місіс Беннет здихалася своїх двох найдостойніших дочок.

Окрім того, одним із найбільш репрезентованих позицій в розі є пацієтив – компонент на позначення особи, до якого спрямована емоційна дія (чоловік, жінка, батько, мати, діти, дружина тощо). Прикладом коли пацієтивом виступає мати є: *As Marianne's affection for her mother was sincere, it must triumph with little difficulty, over the imaginary evils she had started.* Маміс Маріанна любила щирою любов'ю, і це почуття без особливих зусиль взяло гору над уявними страхами

Розглянувши наведені приклади, можна побачити, що перекладач у процесі перекладу намагається не лише за допомогою перекладацьких трансформацій донести суть тексту оригіналу, а й грається особливостями рідної мови за для передачі особливостей почуттів, якими характеризується мова перекладу.

Лещенко А.
Університет імені Альфреда Нобеля
Науковий керівник: Л.В. Ратомська

ВПЛИВ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ НА СУЧАСНІ МОВИ

На сьогоднішній день латинська мова відноситься до мертвих мов, але на відміну від інших застосовується в деяких випадках на практиці, наприклад, у медицині та науці. Більш того вона має сильний вплив на майже усі мови, якими розмовляють сучасні люди. Адже більшість європейських народів використовують латинський алфавіт.

Для того аби зрозуміти яким чином одна мова змогла вплинути на таку велику кількість інших, необхідно звернутись до витоків самої латинської мови. Тож перший у світі алфавіт належить фінікійцям, на його основі розробили грецький алфавіт у якому вже з'явилися голосні букви, які з свою чергу були взяті з семітських мов. Після цього римські завойовники захопили грецькі землі та перейняли писемність та алфавіт. Таким чином в основі латинської мови лежить саме давньогрецька система писемності та алфавіт. Спочатку в ній було лише 23 літери, не існував пробіл та були відсутні розділові знаки. Та сама латина не залишалась на місці. Вона змінювалась разом з поколіннями та через століття стала такою якою ми знаємо її зараз.

Процес же її поширення почався, коли Римська Імперія стала захоплювати різні землі. На піку розквіту вона примикала до себе більшу частину Європи, частину Африки та Азії. Тож звичайно римляни вплинули на культури та мови завойованих земель. Зрозуміло, що деякі землі піддалися більшому впливу, ніж інші, тож вони вважаються нащадками, але навіть ті що мають інші корені не можуть заперечувати наявність великої кількості запозичень. Це відбувалось через те, що більшість мов мали лише розмовні форми. В них не вистачало лексики аби пояснювати нові терміни, які виникали у результаті розвитку різних наук та людства в цілому.

Більш за все вплинула так звана вульгарна латина, бо вона була легшою за класичну та використовувалась у повсякденних розмовах. Вона стала основою французького, італійського, португальського, іспанського, молдавського та румунського. Італійський формувався на Апеннінському півострові через процес трансформації латини, французька розвивалась на землях Галії, португальський та іспанський формувались на Піренейському півострові, румунський - на землях римської частини Дакії, що зараз Румунія.

І хоча латина мала вплив на багато мов, вони все ж таки мають велику кількість значних відмінностей. Це можна пояснити тим що вона перепліталась з мовами завойованих земель протягом не одного століття, зазнавши сильних трансформацій. Це в першу чергу залежало від історичного розвитку кожної із країн, так само як і від традицій та ментальності народів.

Але у той самий час всі мови романської групи містять у своїй лексиці та, невеликій кількості, морфології риси латинської мови. Наприклад, дієслівна система французької мови має спільні риси з розвитком латинських дієслів. Багато назв міст в англійській мові мають складову частину -chester, -caster або -castle, від латинської castra — військовий табір и castellum — укріплення: Манчестер (англ. Manchester), Ланкастер (англ. Lancaster), Н'юкасл (англ. Newcastle). З німецькими землями Римська Імперія мала економічні зв'язки і також вплинула на назви: Кельн (нім. Köln, від лат. Colonia - поселення), Кобленц (нім. Koblenz, від лат. Confluentes – буквально стікаючись, Кобленц розташований у збігу Мозеля з Рейном).

Звичайно в даний час люди не помічають глибокий зв'язок латинської мови з сучасними мовами, але заперечувати його неможливо. Кожен день люди

не знаючи цього використовують лексику або граматичні структури запозичені з латини. Це обумовлено сильною інтеграцією мов на ранніх етапах їх розвитку.

**Лінник А.
Національний авіаційний університет
Науковий керівник: О.В. Полякова**

СТРАТЕГІЇ ВІДТВОРЕННЯ ІДІОЛЕКТУ АНІМАЦІЙНИХ ПЕРСОНАЖІВ У КІНОПЕРЕКЛАДІ (НА МАТЕРІАЛІ АНІМАЦІЙНОГО ФІЛЬМУ "МОНСТРИ НА КАНІКУЛАХ: ГОТЕЛЬ ТРАНСІЛЬВАНІЯ")

Сучасний кінематограф пропонує глядачам досить широкий спектр кінопродукції, серед якої дедалі більшої популярності набувають анімаційні фільми. Дублювання анімаційної продукції українською мовою, за останній період, стрімко набуло популярності, сформувавши певну тенденцію використання перекладацьких стратегій. Відтворення таких перекладацьких стратегій у перекладі потребують подальших розвідок з метою виокремлення способів відтворення, зокрема відтворення в ньому індивідуальних рис мовлення персонажів анімаційних фільмів, які так чи інакше виявляється і в феномені ідіолекту.

Під ідіолектом розуміють ансамбль лінгвістичних характеристик індивідуума, що перебуває під впливом географічного, освітнього та навіть фізичного факторів, які охоплюють клас, стать, расу, історичні умови і формують особисті риси його мовлення. Саме ідіолект персонажів може розповісти нам якнайбільше про свого власника та справити потрібне враження на глядача. Персонажі анімаційних фільмів демонструють яскраві мовленнєві характеристики як в оригіналі, так і в перекладі. У перекладацькому ракурсі розглядаємо дві можливі макростратегії для відтворення ідіолектних характеристик мовлення персонажів, зокрема – стандартизацію та адаптацію. Адаптація, у свою чергу, поділяється на доместикацію та форенізацію.

Стандартизацію розглядаємо як перекладацьку макростратегію, коли у перекладі використовується стандартний варіант цільової мови, не відтворюючи всі особливості оригінального тексту та нехтуючи нестандартними варіантами мови. У свою чергу, адаптація – набір певних перекладацьких операцій для відтворення оригінального тексту із збереженням прагматичного ефекту оригіналу та взяттям до уваги лінгвістичних, соціальних та культурних особливостей тексту й цільової аудиторії. Форенізація позначає перекладацьку стратегію, якій властиве підкреслення іноземної ідентичності оригіналу, що призводить до відсування цільової культури на другий план. Дослідження виявило, що також можуть поєднуватись риси двох стратегій, тому виокремлено ще одна стратегія, зокрема стандартизація-доместикація, що поєднує використання стандартної мови, а також невелику кількість лексем або рис нестандартних варіантів мови.

Головним та найколіоритнішим представником анімаційного фільму “Монстри на канікулах: Готель Трансільванія” є головний персонаж граф Дракула. Його мовлення характеризується фонетичними відмінностями, тобто специфічною вимовою, дзвінками фразами та часто неправильним синтаксисом.

Одним із прикладом форенізації: *Sweetheart, have you returned so soon? – Донечко, ти пофернулась?* Серед найуживаніших фонетичним відхиленням в мовленні графа можна вважати використання вібруючої /r/ в оригінальних репліках. Виявляємо, що у слові *returned* замість / rɪˈtʒ:ɪn / вимовляється / rɪˈtʒ:ɪn /, у *sweetheart* /ˈswi:t.hɑ:t / чуємо /ˈswitˈhɑ:rt / . В обох варіантах ми спостерігаємо використання вібруючої /r/, що є нетиповою для англійської мови, а у слові *sweetheart* голосна яка має бути довгою стає короткою. В українському перекладі виокремлюємо зміну дзвінкої приголосної /v/ на глуху /ф/ *повернулась– пофернулась*.

Адаптацію визначають і як переклад, у якому не відтворюються сповна всі складові частини повного оригінального тексту, а також спрощується зміст порівняно із першотвором. *It's okay. We all get stomach aches, Mr. Bigfoot. – Розумію. Місцеві селюки – важка їжа.* Якщо перекладати дослівно отримаємо *Ми всі маємо болі в животі, містер Бігфут*, але українські перекладачі вирішили піти далі і зробити повну адаптацію тексту. Містер Бігфут – людина-велетень, іншими словам людожер. А перекладачі у плавному, ідіоматичному та прозорому відтворенні натякнули, що його обідом стали місцеві селяни. Завдяки такому прийому творці анімаційного фільму створюють певний образ персонажа, який викликає у глядачів певні асоціації або конотації.

Загалом, в тексті ідіолектні характеристики графа відтворені за допомогою скорочених форм, сленгізмів та сленгових висловів, граматичних помилок, фонографічної стилізації, а також збільшувано- та зменшувано пестливих суфіксів, що стало характерною рисою його мовлення. Дослідження виявило, що сучасні тенденції дублювання у перекладі українською мовою дещо відрізняються від мови оригіналу. Перекладачі вдаються до доместикації та адаптують ідіолект цього персонажа. Помічаємо, що засоби адаптації зовсім різні. Сучасні українські перекладачі намагаються дедалі частіше відтворювати фонетичну стилізацію на позначення іноземного акценту у перекладі, вдаючись до різноманітних прийомів творчого характеру, в чому полягає метод форенізації, який найбільш представлений у мовленні персонажу. В англійському варіанті перекладу мовлення персонажу відтворюється за допомогою граматичних помилок та сленгу . Загалом ідіолекти персонажу графа Дракули анімаційного фільму “ Монстри на канікулах ” відтворено у такій пропорції: 45% – форенізація; 35% – доместикація ; 20% – стандартизація.

Отже, анімаційні фільми переходять із категорії дитячих у категорію з невизначеною віковою категорією. Такий феномен можна розглядати як позитивно, так і негативно. Яскравий та цікавий переклад залучить ширшу вікову категорію, що сприятиме просуванню продукту, що є досить важливо, адже будь-який анімаційних фільм є, передусім, комерційним продуктом.

Недоліком вважаємо те, що не всі діти, які і є основною цільовою аудиторією, зможуть повністю зрозуміти всі використані мовні засоби. Зіставлення текстів оригіналу і текстів перекладу змушує перекладача обрати чіткий і аргументований шлях, спрямований на відтворення неповторності та яскравості мовлення персонажів анімаційних фільмів, а відтак, нового креативного підходу до вирішення надскладних перекладацьких рішень.

Панькова А.
Дніпровський національний університет ім. Олеся Гончара
Науковий керівник: О. І. Панченко

АБРЕВІАЦІЯ ЯК ПРОДУКТИВНИЙ ЗАСІБ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПРЕСІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ НАЗВ АНГЛОМОВНИХ НАУКОВИХ СТАТЕЙ

На сучасному етапі розвитку англomовного суспільства прагнення до мовної економії безумовно пов'язане зі швидким темпом життя і розвитком нових інформаційних технологій. В процесі активної людської діяльності створюється необхідність передавати поняття і ідеї, виражені складними словами і синтаксичними структурами, більш монолітно і компактно, щоб краще задовольняти вимогам комунікації у нових умовах.

Отже, поняття «мовної економії» І. В. Арнольд визначає як спрощення в процесі обробки або породження тексту його поверхневої структури – за рахунок підвищення інформативності мовних одиниць і елімінування тих компонентів, які можуть бути відновлені з невербальної частини тексту, без зміни його інформаційної складової у порівнянні з вихідним текстом або нейтральною стилістичною нормою.

Явище мовної компресії яскраво виявляється у заголовках. Компресія у назвах англomовних наукових статей проявляється на всіх мовних рівнях. Проте, на лексичному рівні одним із найбільш продуктивних засобів мовної компресії є вживання аббревіацій. Наведемо приклад: “Why Does Russia Have a Secret ISS Experiment” («Навіщо Росії секретні експерименти на МКС?»). У наведеному реченні автор використовує як засіб мовної економії скорочення ISS (International Space Station), що в українському варіанті передається за допомогою еквівалентної аббревіації МКС (Міжнародна Космічна Станція).

Абревіація має форму аббревіатур та акронімів, які співпадають за формою зі словами: “HAND” – “have a nice day”, “HOPE” – “Health Opportunities to People Everywhere”. Звернемо увагу, що аббревіація “HOPE” має метафоричний зміст. Сполучення слів при розкодуванні означає, що люди, які потребують спеціалізованої медичної допомоги, мають шанс її отримати та мати надію на здорове життя і на забезпечення останнього. Тобто, проект “Health Opportunities to People Everywhere” дає людям надію.

Такі аббревіації мають назву акронімів. Акронім – це продукт скорочення, який складається з початкових букв двох або більше слів, які несуть семантичну інформацію. Наведемо приклад заголовку з акронімом: “How one in five have

given up smoking or about **ASH**” («Яким чином кожен п’ятий кинув палити або про **ASH**»). У цьому заголовку використано акронім “ASH” (Action on Smoking and Health), графіка якого збігається з орфографією та фонематикою загальноживаних слів англійської мови. Такий акронім також має метафоричний асоціативний зміст. “ASH” є агітаційною благодійною організацією громадського здоров'я, яка працює з метою усунення шкоди від тютюну. З англійської іменник “ash” перекладається як «попіл/зола». Таким чином, слово “ASH” дає змогу здогадатися про те, що мова йдеться про процеси пов’язані з палінням, навіть не володіючи інформацією про розкодування.

З лінгвістичної точки зору акроніми утворюють спеціальну групу слів, якій притаманні ті ж характеристики, що і для clippings. Clippings, з іншого боку, вказують на відсічення одного або більше складів на початку, всередині або в кінці слова, або ж кінця і початку слова: phone – telephone, photo – photograph, flu – influenza. Наведемо такий приклад заголовку з clippings: “**Swine flu**: Eight myths that could endanger your life” («**Свинячий грип**: Вісім міфів, що загрожують вашому життю»).

Отже, проведений аналіз фактичного матеріалу виявив, що аббревіація є широковживаним продуктивним засобом лексичної компресії, що яскраво функціонує при перекладі англомовних наукових статей. Аббревіації відповідають суті «економного використання мови», що полягає в забезпеченні передачі максимальної кількості інформації в одиницю часу. Крім того, спираючись на вищенаведені приклади, можна сказати, що аббревіація може виступати як стилістичний засіб експресії, що допомагає зберегти при перекладі метафоричність заголовку та зосереджену в ньому гру слів.

Тригуб О.

**Національний авіаційний університет
Науковий керівник: Т.Г. Семигінівська**

ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕТАФОР-ПЕРСОНІФІКАЦІЙ У ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ТА ТРУДНОЩІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ

На сьогоднішній день увага науковців все більше прикута до поняття персоніфікації, до того ж не лише в стилістиці, а й у когнітивній лінгвістиці. Науковці стикаються з різноманітними підходами щодо визначення терміну «персоніфікація», наявністю величезної кількості синонімів та різних підходів щодо трактування цього мовного явища.

Персоніфікація стала розглядатися лінгвістами як самостійна, непідвладна метафорі категорія, відносно нещодавно. При цьому більшість дослідників як і раніше визначають персоніфікацію як підвид метафори. М.М. Юрина в статті «Персоніфікація як засіб метафоричного моделювання» розглядає персоніфікацію як фрактальну метафору. Дослідниця Е.В. Іванова теж відносить персоніфікацію до метафор, зазначаючи, що підкатегорією онтологічної метафори є персоніфікація, яка полягає в наданні предметам і явищам природи

властивостей живих істот, часто навіть людських: здатності мислити, відчувати, розмовляти.

На труднощі відтворення персоніфікації як стилістичного прийому не раз звертали увагу теоретики художнього перекладу. У найзагальніших рисах проблема полягає в тому, що рід персоніфікованих іменників часто може не співпадати у вихідній та цільовій мовах, що в перекладі призводить або до необхідності лексичної заміни таких іменників аналогами відповідного роду, або до зміни самого образу.

Труднощі в перекладі виникають тоді, коли персоніфікований образ побудовано за ознакою статі. Існує декілька аспектів цієї проблеми. По-перше, на особливу увагу перекладознавців заслуговують випадки, коли персоніфіковані образи оригіналу побудовані на опозиції іменників чоловічого та жіночого роду, а в перекладі відповідні іменники такої опозиції не створюють. По-друге, персоніфікація може бути індивідуальною без утворення родової опозиції. По-третє, на окрему увагу заслуговують випадки, коли персоніфікований іменник належить до середнього роду в одній мові, а в іншій мові середній рід відсутній. Такі проблеми практично не розглядалися в теорії художнього перекладу, хоча на практиці вони можуть викликати не менші труднощі, ніж два попередні випадки.

Перекладознавче дослідження персоніфікації як стилістичного прийому є поєднанням аспектів лінгвістичного та літературознавчого характеру. Вибір того чи того варіанту перекладу, а також масштаби змін, що стоять за цим вибором, мають оцінюватися під кутом збереження образної системи твору.

Проте перекладознавчий інтерес до персоніфікації не обмежується її використанням як суто стилістичного прийому. Персоніфікація може виступати як засіб структурування речення і у цій функції цікавить науковців не менше. Розбіжності, що об'єктивно існують між мовами аналітичної та флективно-синтетичної будови, зумовлюють труднощі при відтворенні цього типу персоніфікації в перекладі. У перекладознавчих дослідженнях такі випадки визначаються як поєднання іменника з неагентивним значенням, що виступає в реченні у функції підмета, з дієсловом-присудком, який позначає дію живої істоти. Розрізнення двох типів персоніфікації – стилістичного прийому і засобу структурування речення – є релевантним у перекладознавчому плані, оскільки проблеми перекладу, пов'язані з їх відтворенням, мають різний характер і, відповідно, потребують окремого розгляду. Проблеми вживання та відтворення в перекладі персоніфікації як засобу структурування речення, позначені в багатьох часткових теоріях перекладу: англо-українській, англо-російській, французько-українській, французько-російській, іспансько-українській, іспансько-російській.

Персоніфікація, що втратила свою образність, стерлася і стала нейтральною у стилістичному відношенні, в перекладі повинна зберігати цю нейтральність. Адже, як зазначали у своїй відомій праці С.І. Влахов та С.П. Флорін, для здійснення майстерного перекладу найважливішим є встановлення ступеню «стертості» чи «живості» тропа для носія мови оригіналу

і знаходження вірного шляху між повною втратою метафоричності та надмірним «оживленням» образу.

Іншою є проблематика стилістично-нейтральної персоніфікації, що використовується як засіб структурування речення. В перекладі нейтральність має бути збережена з урахуванням різниці у частотності вживання персоніфікації у вихідній та цільовій мовах. Цей тип персоніфікації менше цікавить лінгвістів, проте для перекладознавства його дослідження є досить актуальним. Персоніфікація як засіб структурування речення характерна як для англійської, так і для української мов, однак в цілому спостерігається певна функціональна асиметрія, що призводить до застосування перекладацьких перетворень.

Отже, важливим є вивчення співвідношення семантичної та синтаксичної схем речень з персоніфікацією, проблем семантико-синтаксичної та лексико-семантичної сполучуваності, неспівпадіння частотності вживання персоніфікації у вихідній та цільовій мовах і, пов'язаного з цим, ступеню її стертості. В українській мові, завдяки широким словопорядковим можливостям, спостерігається тенденція до співпадіння семантичної та синтаксичної схем речення. На противагу цьому, англійська мова тяжіє до більш фіксованого порядку слів у реченні, тому компоненти двох схем можуть не співпадати. Питання про умови збереження або трансформації структури речення тісно пов'язане з фактором частотності вживання персоніфікації у вихідній та цільовій мовах і, відповідно, ступенем її стертості. Слід зазначити, що у деяких українських перекладах відчувається певна довільність при відтворенні персоніфікації як засобу структурування речення, тому для виявлення закономірностей її відтворення доцільно дослідити частотність на матеріалі співвідносних оригінальних текстів.

Devyatko N.
Universidad de Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

CARACTER ESPECÍFICO DE LA TRADUCCIÓN CIENTÍFICO-TÉCNICA

Todos los que alguna vez se han encontrado con la necesidad de traducir textos de un idioma a otro saben que las traducciones se dividen en grupos dependiendo de su tema y estilo de presentación. Los más solicitados son tales tipos de la traducción como la técnica, la traducción de la documentación jurídica, económica, la traducción de correspondencia comercial y de los materiales didácticos.

Sin embargo, además de estas categorías básicas, hay muchas esferas más específicas, una de las cuales es la traducción científico-técnica. Este tipo de la traducción se caracteriza por un estricto estilo, es preciso y sin emociones. Además hay muchos términos especializados que contribuyen los conocimientos técnicos profesionales. La traducción del texto científico-técnico debe transmitir correctamente el significado del original, es importante no perder la información esencial o, por el

contrario, aportar lo que no se encuentra en el texto original. El rápido desarrollo de las técnicas y tecnologías resulta la aparición de nuevos términos, especialmente extranjeros. Al realizar una traducción, el traductor necesita verificar su trabajo para que los nuevos términos técnicos no pierdan su significado original. Es conocido que un texto técnico se considera como una herramienta para el intercambio de información técnico-científica entre los especialistas multilingües.

También la traducción técnica es la traducción de la documentación y los materiales científicos o técnicos. Los ejemplos de dichos momentos pueden presentar la documentación técnica de maquinaria, artículos científicos de cuestiones técnicas, manuales sobre productos técnicos complejos etc.

Para hacer una traducción correcta y adecuada, es necesario utilizar un vocabulario especial y seguir la estilística concreta. Por lo tanto, el traductor deba conocer las características de la esfera en la que funciona directamente.

En conclusión se puede decir que hoy la traducción científico-técnica es una herramienta popular para la comunicación entre especialistas de diferentes países que trabajan en la misma esfera, es una forma universal de intercambiarse de información y obtener conocimientos. Sin embargo, a menudo para alcanzar resultados se necesita la ayuda de traductores de alto nivel profesional que puedan transformar adecuadamente los textos científico-técnicos de un idioma a otro. Sólo su formación práctica y habilidades profesionales, la capacidad de utilizar la experiencia acumulada y encontrar las soluciones adecuadas les permiten transmitir la información con la claridad máxima y precisa.

Fesenko A.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipró
Consultora de investigación: M.Y. Oníschenko

NEOLOGISMOS EN EL IDIOMA ESPAÑOL Y SU TRADUCCIÓN

El mayor interés en el área de neología se debe al importante papel de los neologismos como un espejo del desarrollo de la lengua.

Es importante decir que cualquier lengua es un fenómeno cambiante que está desarrollando de manera permanente y cada época deja sus huellas, por ejemplo, lleva palabras nuevas. Como resultado, el vocabulario de un idioma se expande considerablemente. Los elementos léxicos que se incorporan recientemente en la lengua se llaman neologismos. Los científicos afirman que las causas que provocan la aparición de neologismos pueden ser tanto objetivas (la necesidad de llamar cualquier nuevo concepto que surgió como resultado del desarrollo de la ciencia y la tecnología, nuevas condiciones de la vida, algo que se refiere a los cambios sociales, económicos y políticos) como subjetivas, es decir un menester vehemente que siente el hablante.

La particularidad de los neologismos (es decir su existencia y uso) consiste en su demanda en la práctica social, en la necesidad de los hablantes de este elemento léxico y la cantidad de sinónimos ya existentes en el vocabulario de la lengua para expresar nueva idea o nombrar un objeto.

El problema de la traducción de neologismos ocupa un lugar especial en la práctica profesional. Para realizar la traducción correcta de los neologismos necesitamos conocer las formas de su formación. Hay varias formas:

1. Crear nuevas palabras basándose en la afijación (los neologismos con formaciones sufijadas – *medicamentazo, barcelonista, aerofobia, bilbaneidad, ciberneta, internetmanía*; las prefijadas *antiagresión, autoservicio, eurocontrol, unimolecular, policultural, cibercafé* etc.) o en la composición (por ejemplo, *tontometría* – “medición del grado de tontería”; “*narcosala*” – *un territorio donde todos los drogadictos podrán encontrar protegidos sus derechos*).

2. Repensar las palabras existentes en el idioma, es decir, darles nuevos significados (por ejemplo: *arroba* – símbolo componente de las direcciones de correo; *puerto* – entrada para conexión en los ordenadores; *navegar* – buscar información e interactuar en internet)

3. Préstamo de otros idiomas (por ejemplo: *fútbol, maleta, caramelo, izquierda, azúcar, folleto, orgullo*).

4. Abreviaturas (abreviaturas y acrónimos) (por ejemplo: *SIDA, DVD, FIFA, WI-FI*).

5. Metáforas y expresiones idiomáticas (por ejemplo: *salirse del tema* – *go off the point*; *estar a un paso de* – *be a step behind*).

En conclusión nos gustaría subrayar la importancia de neologismos, aparición de los cuales fuera un proceso inevitable y serio para el desarrollo de la lengua.

Gazarova G.
Université Alfred Nobel
Consultant scientifique: L.V.Ratomska

FAUX AMIS DU TRADUCTEUR. COGNATS ANGLAIS ET FRANÇAIS

Les pièges des "faux amis" du traducteur sont assez faciles à prendre. Une partie des «faux amis» a été formée parce qu'après avoir emprunté le sens du mot dans l'une des langues a été changé, dans d'autres cas il n'y a avait aucun emprunt tandis que les mots ont une origine commune dans une langue ancienne, mais ils ont des significations différentes; parfois la consonance est purement aléatoire. Les pseudo-internationalismes constituent un cas particulier de faux amis du traducteur: homonymes interlangues, associés (sous leur forme graphique et / ou phonétique) à des mots de vocabulaire international et entraînant diverses difficultés de traduction: traduction complète ou fictive, violation de la compatibilité lexicale ou coordination stylistique des mots dans la déclaration. En outre, il existe une chose telle que cognat. Si les faux amis du traducteur ont un son similaire, mais un sens et une origine entièrement différents, les mots apparentés sont des mots à racine unique ayant une origine commune et un son similaire dans deux langues distinctes ou plus. En même temps, la similarité sémantique des mots apparentés varie généralement, et ne coïncide pas complètement. Par conséquent, les mots apparentés sont divisés en éléments complets (minorité) et partiels (majorité). Il existe également de faux mots apparentés

- des mots qui ont un son et une signification similaires, mais une origine différente. On donne ci-dessous un tableau de "faux amis" en Anglais et en Français

Anglais	Traduction	Français	Traduction
agenda	повестка дня, программа (работы)	agenda	записная книжка на каждый день; "еженедельник"
apology	извинение, оправдание	apologie	восхваление, защитительная
ballot	избирательный бюллетень, голосование	ballot	кипа, небольшой тюк (товаров), увалень
bless	благословлять	blesser	ранить

Donc il y a beaucoup de raisons de se tromper lors de la traduction. Et si vous étudiez plusieurs langues étrangères, c'est bien facile de tomber dans les pièges.

Gordienko P.
L'Université Alfred Nobel
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

TRADUCTION DES PHRASEOLOGISMES

La phraséologie est une branche de la linguistique qui étudie les façons de parler et les phrases figées, l'évolution historique de langue. Les phraséologismes appartiennent au langage populaire, langage argotique et langage vulgaire. Elles ont l'expressivité, la coloration stylistique. Les phraséologismes sont propres à toutes les langues. Tant qu'on les traduit, c'est difficile, parce que le sens d'un phraséologisme n'est pas déterminé par le sens de ses mots pris séparément. Par exemple: *changer d'idées comme de chemise* – *иметь семь пятниц на неделе*, mais pas *менять идеи как рубашки*. Il y a plusieurs méthodes pour traduire des phraséologismes:

1. Equivalent phraséologique

Lors de l'utilisation de cette méthode, le sens d'un phraséologisme est conservé. Dans ce cas, dans la langue de traduction il y a un phraséologisme, identique à la phraséologie de l'original, par exemple:

Une goutte d'eau dans la mer – *капля в море*;

Un beau geste – *красивый жест*;

Mettre qn au pied du mur – *припереть кого-то к стенке*.

L'utilisation de cette correspondance permet de reproduire le phraséologisme le plus exactement. Le plus souvent, les équivalents se trouvent dans les unités

phraséologiques internationales, empruntées au latin ou au grec: *talon d'Achille* – *Ахиллесова пята*. Il est intéressant de noter, que lors de l'emprunt d'une phraséologie, le sens peut être modifié et, par conséquent, ces unités phraséologiques deviendront de «faux amis du traducteur». Par exemple: la phrase anglaise *to lead by the nose* et la phrase russe *водит за нос* correspond à la forme, mais la première phrase signifie «entièrement subordonné, commandement» et la deuxième – «tromper».

2. Analogue phraséologique

En cas de l'absence d'équivalent phraséologique, on devrait choisir une phraséologie ayant le même sens, basé sur une image différente. Par exemple:

Connaître comme sa poche – *знать как свои пять пальцев*;

Etre aux anges – *быть на седьмом небе*;

Un mouton à cinq pattes – *белая ворона*.

3. Traduction mot-à-mot

Cette traduction est appliquée si en résultat on a une expression dont les images sont facilement perçues et si on ne crée pas l'impression naturelle. Par exemple:

Tenir sa parole – *сдержат своё слово*;

Il a une faim de loup – *у него волчий аппетит*.

4. Traduction périphrastique

Afin d'expliquer le sens de la phraséologie, sans analogue ou équivalent dans la langue de traduction, il faut faire recours à la traduction périphrastique. Par exemple:

Saliver – *слюнки текут*;

Семь пятниц на неделе – *il est versatile*.

Kaznóvskaya V.

Universidad de Alfredo Nobel, Dnipró

Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

MODISMOS ESPAÑOLES

Para los estudiantes que están aprendiendo un idioma extranjero, una dificultad particular está representada por el estudio de las expresiones estables (idiomáticas) que se encuentran en abundancia en cualquier idioma. Se llaman modismos y es imposible traducirlos utilizando calcos, sólo podemos traducirlos el significado.

Como se sabe, la lengua española tiene muchísimos ejemplos de modismos que siguen provocando el interés de los investigadores. No cabe ninguna duda que el idioma español resulta bastante complejo no sólo a causa de su gramática sino también gracias a la estructura de las palabras y expresiones. Los modismos en la lengua española son de gran importancia, porque el número exacto de tales expresiones ni siquiera puede contar, sin embargo es absolutamente necesario conocerlos para no sólo entender a los hablantes nativos sino también para utilizarlos de forma correcta en el habla.

Hay muchos ejemplos, entre los cuales podemos nombrar los siguientes:

– *Dar gato por liebre* (engañar, repartir uno tras otro): – *Este vendedor me dio gato por liebre*. Es curioso que dicha expresión surgió en la Edad Media, cuando a

menudo los propietarios de tabernas engañaban a los clientes ininteligibles al reemplazar en los platos la carne de la liebre por la de gato.

– *Dar la cara* (ser responsable de sus acciones) : – *Él cometió el delito y tiene que dar la cara.*

– *A cada santo le llega su día* (esta expresión con cierta ironía indica que cuando una persona actúa mal, todo se volverá a ella): – *No desfallezcas que a cada santo le llega su día.*

– *Estar sin blanca* (ser muy pobre): – *Estoy harto de estar sin blanca.*

– *Dormir a pierna suelta* (sentirse muy cansado): – *Estaba tan cansado después del trabajo que dormí a pierna suelta.*

– *Contar un cuento chino* (contar mentiras): – *Me contó un chino sobre los eventos que tuvieron lugar anoche.*

– *Mala leche* (estar en mal humor): – *Estamos de mala leche y hoy no vamos a hacer nada.*

– *Hacer castillos en el aire* (soñar con algo que está fuera de la realidad, o que es poco probable de alcanzar): – *Elena siempre hace castillos en el aire en vez de actuar con energía.*

Para concluir quisiera decir que dicho tema es muy relevante cuando se aprende español. Es imposible imaginar un lenguaje sin expresiones idiomáticas. El conocimiento y la aplicación adecuada de las expresiones idiomáticas distinguen a los hablantes nativos y, además, destacan la individualidad de la lengua y de una persona.

Koulikova K.
Université Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L.V.Ratomska

DIFFICULTES DE TRADUCTION DES TERMES JURIDIQUES DU FRANÇAIS EN RUSSE ET DU RUSSE EN FRANÇAIS

Le but de mon étude est d'essayer d'analyser les difficultés et de démontrer la possibilité de traduire des termes juridiques en deux langues. Dans mon étude, j'adhère au concept de la complexité d'une traduction spéciale proposée par M.G. Gamzatov, qui note, que la complexité de la traduction de la terminologie juridique est déterminée par l'ensemble des raisons:

- des difficultés dues à la nature linguistique du terme;
- des difficultés liées à des caractéristiques spécifiques du terme juridique;
- les difficultés découlant de la divergence des systèmes juridiques des états, donc, en raison de la divergence des volumes de concepts transmis par des termes analogiques, due à l'existence d'unités spécifiques à un système terminologique et à l'absence de correspondances de traduction dans l'autre.

Le choix correct d'un mot ou d'une phrase dans la traduction dépend principalement de son adéquation sémantique et stylistique à l'original. Ceci peut être clairement démontré par l'exemple des correspondances équivalentes. Les équivalents, selon la définition de Ya.I. Retsker, sont des correspondances entre les mots de deux

langues, qui sont constantes, équivalentes et, en règle générale, ne dépendent pas du contexte. Ainsi, victime (f) – это всегда жертва, esclavage (m) – всегда рабство, coupable (m) – всегда виновный, siège (m) social – всегда местонахождение юридического лица, créancier (m) – всегда кредитор, Cour (f) Suprême – Верховный суд; Cour (f) d'appel – апелляционный суд; emprisonnement (m) – тюремное заключение.

Malgré le fait que les principales caractéristiques des termes sont la précision et l'absence d'ambiguïté, la terminologie juridique est souvent caractérisée par la polysémie, c'est-à-dire que le terme de la source a plusieurs significations dans la langue cible et vice versa. Pour choisir une bonne variante, il est nécessaire de prêter attention au contexte linguistique dans lequel ce mot est utilisé. Ainsi, le mot français *action* (f) a entre autres significations "action judiciaire" et "affaire judiciaire" et l'expression "intenter une action", dans son tour, se traduit par "initier un cas" ou "poursuivre".

Le verbe français *instrumentire* dans les textes juridiques peut être traduit en russe comme «examiner une affaire devant un tribunal» (s'il s'agit d'une procédure civile), ou «enquêter, mener une enquête» (s'il s'agit d'un procès pénal). Le mot russe peut être traduit en français comme *prévenu* (m) et *inculpé* (m). Lors de la traduction, il faut tenir compte du contexte dans lequel le mot est employé, car dans le premier cas, il s'agit de «l'accusé, déjà transféré au tribunal», et dans le second cas - "accusé, qui est sous enquête". Selon l'autorité judiciaire qui prend la décision, la «décision de justice, décision» russe correspond au *jugement français* (m) (jugement des tribunaux de première instance en matière civile), phrase (f) (sentence des tribunaux pénaux) et arrêt (m) - (résolution des tribunaux de deuxième instance).

Lors de la traduction d'une unité non équivalente, il est possible de créer une correspondance occasionnelle. Ainsi, dans le domaine de la traduction de l'équivalent du vocabulaire juridique en l'absence en russe de correspondance équivalente ou variante au mot français, on peut recourir aux types de correspondances occasionnelles suivants.

1. Correspondance-emprunt, en reproduisant la forme d'un mot étranger dans la langue de traduction. De telles correspondances sont créées au moyen d'une transcription de traduction ou d'une translittération. Ceux-ci, par exemple, correspondent aux mots français: servitude (f) – сервитут, assesseur (m) – асессор, abrogation (f) – аброгация ;
2. Le traçage de correspondance, reproduisant la composition morphémique d'un mot ou les parties constituantes d'une combinaison de mots stables dans la lang. Par exemple: tribunal (m) de police – полицейский трибунал, avocat (m) général – генеральный адвокат, juge (m) de paix – мировой судья;
3. Conformité - substitutions lexicales. S'il n'est pas possible de créer une correspondance avec les méthodes ci-dessus, une méthode de description est utilisée pour transférer la valeur du lexique non-équivalent: réquisitoire (m) définitif – заключительное требование прокурора о прекращении следствия и передаче дела в суд, sommation (f) – предупреждение должника об

исполнении долговых обязательств, trouble (m) illicite – незаконное оспаривание права владельца на пользование благом, имуществом.

Il convient de noter que la traduction juridique n'est pas seulement une traduction d'une langue à l'autre, mais aussi d'un système juridique à un autre système juridique. Considérant que le système juridique des États fait également partie de la culture de la langue étudiée, il est nécessaire de prendre en compte la différence existant dans les systèmes juridiques de la langue source et de la langue cible.

Kovalyuk D., Skladanyuk A.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

MODISMOS EN IDIOMA ESPAÑOL Y SU TRADUCCIÓN AL UCRANIANO

Como se sabe los modismos comenzaron a formarse desde los tiempos remotos, pero actualmente no han perdido su relevancia. En primer lugar, es necesario aclarar el concepto de la unidad fraseológica y su papel en el idioma español. De acuerdo con la definición, un fraseologismo (un modismo) es una combinación estable de palabras de un idioma concreto, cuyo significado no está determinado por el significado de sus componentes, tomados por separado. Vale la pena señalar que los españoles utilizan muy a menudo los modismos en su vida cotidiana y por eso éstos últimos son una parte integrante del aprendizaje de la lengua española. Además los modismos nos dan la oportunidad de penetrar completamente en la cultura del idioma que se está estudiando.

La traducción de modismos tiene sus propios detalles. Por un lado, estas unidades hacen el discurso más variado, pero por otro – pueden llevar a malentendidos en la comunicación entre hablantes de dos idiomas diferentes. Por lo tanto hablando de su traducción, se puede dividirlos en grupos : los que pueden traducirse literalmente al ucraniano, es decir que son equivalentes absolutos, por ejemplo: “*Coger al toro por los cuernos*” – “*Тримати бика за роги*”; “*Jugar con el fuego*” – “*Грати з вогнем*”; “*Como pez en el agua*” – “*Як риба у воді*” y aquellos que no tienen equivalentes en la traducción. La expresión española “*Martillar en hierro frío*” se puede traducirla como “*Битися як риба в ятері*”. Pero en la traducción literal, si lo tomamos al pie de la letra, recibimos “*Бити молотом по холодному залізу*”. Dicho modismo se utiliza cuando se trata de una acción ineficaz. “*Donde menos se piensa salta la liebre*” significa “descubrir la verdad”. Su equivalente ucraniano es “*От у чім сила*”. Pero la traducción literal resulta bastante ridícula: “*Там, де менше всього очікуєш, вискочить заєць*”.

Hay casos cuando los modismos pueden considerarse como “auténticos”, como, por ejemplo “*ser un ganso*”. En la lengua española, este modismo tiene tres significados: ser perezoso, ser mal educado y ser campesino. Pero en ucraniano no tenemos nada parecido.

Resumiendo nuestro trabajo, se puede concluir que los fraseologismos presentan un fenómeno muy especial en cualquier idioma incluso el español y el ucraniano. Gracias a ellos el habla se vuelve emocionalmente coloreada, diversa y

más viva. También es evidente que un modismo pueda causar dificultades en la traducción, especialmente para los traductores sin experiencia suficiente. Por lo tanto, cuando se aprende una lengua extranjera, es necesario presentar al estudiante la cultura, las tradiciones y la historia de la lengua, del pueblo y de los países donde se utiliza.

Kulikova K.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M. Y. Oníshenko

SPANGLISH COMO FENÓMENO LINGÜÍSTICO

En el siglo XXI los lazos entre las culturas, los pueblos y países van haciéndose más evidentes. La globalización embarca tales esferas como la literatura, economía, política, religión etc. La repercusión de los procesos globalizados se puede notar si seguimos el ejemplo de la interacción del inglés y el español. Como resultado de esta confluencia surgió el fenómeno llamado “spanglish”. La Real Academia Española define el spanglish como una modalidad del habla de algunos grupos hispanos de Estados Unidos de América, en la que se mezclan elementos léxicos y gramaticales del español y del inglés. El uso del spanglish se ha ido extendiendo tanto en la vida cotidiana como en los medios de comunicación masiva.

En los Estados Unidos el spanglish es un fenómeno prácticamente inevitable debido a la coexistencia de dos culturas y también al bajo nivel educativo de muchos inmigrantes hispanohablantes. Se puede decir que estas personas emplean el spanglish más bien inconscientemente porque para ellos es sólo una forma de comunicarse con los demás en la vida cotidiana.

El spanglish tiene formas variadas. Se puede destacar las siguientes:

- hay términos en inglés que se pronuncian de acuerdo con las reglas fonéticas del español, por ejemplo: *O.K, sanwich, bistec, performans, nailon*.
- se usan verbos en inglés que se conjugan según las reglas gramaticales del español, por ejemplo: *cliquear el mouse, formatear y/o resetear la computadora, escanear, chatear*.
- se traducen literalmente términos en inglés, por ejemplo: *reportar, de report* – en vez de *informar*.
- se utilizan vocablos en inglés en lugar de su equivalente en español, por ejemplo: *Fue a la shopping (por centro de compras), cambiar el look (por apariencia), esto está en el boom (por auge)*.

Es posible encontrar los ejemplos en diferentes esferas, por ejemplo: *coger un break, parquear el carro, atachar información (attach), resetear la computadora (reset), formatear la computadora (format), cliquear en el link (click), escanear un documento (scan), O.k, all right, men, recibí un email, bye-bye*.

En conclusión se puede notar que la influencia del inglés en el español se está acrecentando. El léxico de las dos lenguas se entrecruzaba sobre todo en las comunidades hispanas en EE.UU desde hace mucho tiempo, pero hoy día la penetración de palabras y expresiones inglesas en el español es mayor gracias a nuevas

tecnologías y al uso extenso del Internet. El problema es que, actualmente lo que antes podía considerarse como un modismo informal entre estudiantes o grupos de especialistas, se extiende rápidamente entre todos. Se queda claro que todos los lingüistas y aficionados al español consideran el spanglish como una amenaza para el futuro de la lengua española.

Lytvine A.
Université Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L.V. Ratomska

DIFFICULTÉS DE TRADUCTION D'ANGLAIS EN FRANÇAIS

Tout projet de traduction d'anglais en français confronte le traducteur à des difficultés générales et parfois spécifiques en fonction de la technicité du texte. Un traducteur francophone doit franchir l'obstacle de la terminologie et de la syntaxe au moment de traduire un texte d'anglais en français. Aussi chaque texte présente une spécificité et une difficulté qui lui est propre. Le travail d'un traducteur consiste à identifier ces difficultés pour mieux les affronter et rendre une traduction qui saura contourner toutes les épreuves de la phraséologie divergente entre l'anglais et le français.

Effectuer une traduction de l'anglais en français demande une analyse profonde du registre de la langue qui se situe à deux niveaux : langage courant ou langages ou tenu. Le traducteur a la responsabilité de choisir un langage général ou spécialisé en fonction du destinataire du texte car au-delà des aspects purement techniques, le traducteur doit garder en ligne de mire que son travail sera lu par un public cible au quel il transmettra des informations. Connaître le public cible est la clé indispensable d'une traduction réussie. Un texte peut s'adresser à une grande variété de publics ou bien à un public restreint qui influence largement le choix du registre lexical. En effet, si l'objet de la traduction est un texte de vulgarisation dont l'objectif est de communiquer une information générale à un large public, la terminologie française devra tenir compte que la plupart des lecteurs n'ont aucune compétence dans le domaine. Au contraire dans le cas d'une traduction spécialisée s'adressant à un public précis d'experts ou de professionnels, la terminologie française s'appuiera sur un registre plus technique.

La traduction de l'anglais en français fait naître des questions de l'ordre syntaxique. Le problème syntaxique se pose pour chaque traduction et plus encore lorsque la langue de départ et d'arrivée ont des origines différentes. On citera, à titre d'exemple, l'omission de l'article défini ou indéfini dans un titre en anglais qui poussera le traducteur à s'interroger sur le choix ou non d'utiliser un article dans la version en français. Aussi il est courant de constater une différence de perspective entre deux langues : l'anglais a tendance à utiliser une forme passive alors que le français opte pour la personnalisation du discours. Le traducteur doit donc réaliser un travail d'équilibriste pour capturer le sens du texte en anglais et le transmettre via la tournure la plus adaptée à la langue cible.

Fournir une traduction de l'anglais en français de qualité demande au traducteur de réaliser une profonde étude extralinguistique, afin de déterminer le public cible, et linguistique, afin d'utiliser le registre lexical et syntaxique le mieux adapté. Chaque traduction présente des difficultés spécifiques que le traducteur doit surmonter en utilisant tous les outils à sa portée et en mobilisant toutes ses connaissances, tout en veillant à les élargir au maximum. Pour s'assurer de la qualité de son travail, le traducteur effectuera une relecture minutieuse de sa traduction pour y déceler toutes les erreurs de l'ordre orthographique et grammatical.

Makaryuk A.
Université Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique et linguistique: L.V. Ratomska

FAÇONS DE TRADUIRE LES RÉALITÉS FRANÇAISES

La langue de chaque nation est une manifestation de l'identité nationale, de la culture, de l'histoire et de la vie culturelle de cette nation. L'une des méthodes permettant d'exprimer l'identité et la couleur nationales est la réalité.

Mais en tant que support d'informations spéciales, culturelles et uniques, les réalités constituent certaines difficultés de traduction. Indiscutable, le fait que différentes nations perçoivent le monde à travers le prisme de leur langue maternelle détermine, par conséquent, la formation de réalités spécifiques à la langue et que ce type de phénomène se manifeste dans diverses sphères du porteur humain de la langue source.

Pour que le travail ait du succès, le traducteur exige non seulement une excellente connaissance de la grammaire, de la phonétique, du style et du vocabulaire de la langue source, mais également une connaissance de base de la culture et de l'histoire de cette langue.

Les réalités sont des mots ou des expressions de la langue nationale appelés objets, concepts, phénomènes caractéristiques de l'environnement géographique, de la culture, des caractéristiques socio-historiques d'un peuple, d'une nation, d'un pays, d'une tribu et porteurs d'une saveur nationale, locale ou historique. Ces mots ne correspondent pas exactement dans d'autres langues.

Il y a plusieurs façons de traduire les réalités françaises:

1. "Emprunt matériel", il comprend la translittération et la transcription.

a) La translittération est la transmission d'une forme graphique. Par exemple: Pierre riait, disait que cela lui rappelait sa jeunesse et entonnait « *La bohémé-meu* ». - Пьер смеялся, говорил, что это напоминает ему молодость, и напевал «*Богему*» *Азнавур*.

b) Transcription (transmission au niveau des phonèmes). La transcription implique l'introduction dans le texte de la traduction de la réalité correspondante avec l'approximation phonétique maximale autorisée de sa forme phonétique d'origine. Par exemple:

-Où donc ?

-Ну и где?

-Au Moulin-Rouge. -В «Мулен-Руж»

2. Calques

Lors des calcul, "seule la valeur de l'unité de langue étrangère et de sa structure, mais pas son exposant matériel, est adoptée: il existe une sorte de copie de l'unité de langue étrangère avec son propre matériel non emprunté". Par exemple:

Pour le reste, vous verrez ça avec votre CNAM...

Все остальные проблемы решит НКМП...

CNAM-companie nationale d'Assurance Médical ;

НКМП-национальная компания медицинской помощи

3. Traduction descriptive, qui est aujourd'hui l'un des moyens les plus courants de transmettre la réalité.

4. Traduction transformationnelle, y compris contraction ou expansion de la valeur initiale et remplacement fonctionnel.

Ainsi, le choix d'une technique spécifique de traduction de la réalité dépendra directement de la tâche à laquelle le traducteur est confronté: préserver la saveur d'une unité de langage avec des dommages éventuels pour la sémantique ou transmettre le sens de la réalité (si elle n'est pas connue), tout en perdant de la saveur.

Manoylo V.

Universidad Alfredo Nobel, Dnipro

Consultora de investigación: M. Y. Oníshenko

PARTICULARIDADES DE LA JERGA JUVENIL

La lengua se posiciona como un organismo vivo que se cambia paulatinamente durante años. En este sentido tenemos en cuenta las jergas, es decir, modalidades lingüísticas especiales de un determinado grupo social o profesional. Por ejemplo, la jerga juvenil caracteriza el habla de los jóvenes que utilizan un léxico especial, lo que les hace distinguir de otros grupos sociales. A veces, los jóvenes emplean un vocabulario tan particular que prácticamente es imposible entenderles. La jerga juvenil es bastante variada y se caracteriza por el uso de neologismos, apócope o extranjerismos.

Nos gustaría presentar los ejemplos muy "pintorescos" y actuales. La interjección "meh", según el diario El País, se utiliza para denotar dejadez o falta de interés, por ejemplo: "*Laura, por favor, recoge tu habitación. – Meh, qué pereza. ¿No puede ser en otro momento?*". O la expresión "ser morralla" significa que carece de valor, inútil, por ejemplo: "*Tío, este concierto es una morralla*". A aquella persona que come mucho y es muy glotona dicen que "*es un gocho*", por ejemplo: "*Juan no ha dejado nada de comer a sus compañeros. Es un gocho*". Atrae la atención la expresión "estar de jajas", lo que significa pasarlo bien, divertirse, por ejemplo: "*Laura llama a sus amigos o colegas y les pregunta: ¿Oye, chicos, qué hacéis, dónde estáis? que vaya para allá*". Uno de ellos contesta: "*Nada, aquí estamos de jajas en el bar*". Otra variante – "hacer o ir de postureo": exhibirse, llamar la atención, aparentar, por ejemplo: "*Mira, Lidia ya está haciéndose selfies con sus amigos en la playa. Cómo le encanta el postureo*".

Además se puede destacar las palabras de “procedencia” inglesa o literaria, por ejemplo “*trolea*” – engañar, bromea; “*mordor*” (copiada de la obra literaria de “El señor de los anillos”) que se dice cuando una persona es muy fea.

Cabe señalar que el interés de los jóvenes en cuanto al uso de la jerga se explica por el deseo de crear un código especial que marque la edad; es decir, elaborar una lengua lúdica, divertida, incomprensible para los adultos.

Desde los tiempos remotos existían las palabras del uso coloquial, ellas aparecían y desaparecían o fueran aceptadas y actualmente existen en la lengua estándar. Una de las mayores consecuencias de dichos procesos es el cambio de la lengua lo se puede notar en las ediciones nuevas de los diccionarios. Cada nueva edición incluye nuevas palabras y expulsa las palabras consideradas obsoletas.

Es importante dejar en claro que la jerga, como la lengua de los jóvenes, caracteriza sólo su edad y no su cultura, ya que estos dejan de utilizarla cuando se hacen mayores. Los especialistas (psicólogos, lingüistas, sociólogos etc) afirman que la mayor parte de adultos termina de hablar la jerga juvenil cuando su vida empieza a ser estable pero siguen tolerando la jerga juvenil y adoptando las palabras nuevas.

Matvienko A.
Universidad de Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

LENGUA EXTRANJERA COMO MEDIO DE COMUNICACIÓN EMPRESARIAL

La necesidad de especialistas no lingüistas que dominan un idioma extranjero, especialmente se aumentó en la actualidad debido al desarrollo de los contactos internacionales, aparición y aplicación considerable de nuevas tecnologías y la intensificación de la actividad profesional en estrecho contacto con los especialistas extranjeros.

El nuevo enfoque de la enseñanza de una lengua extranjera en muchos centros docentes no lingüísticos enfatiza que el aprendizaje de la lengua extranjera se posiciona como un componente integral de la formación profesional de un especialista moderno de cualquier esfera social.

Muchos expertos-investigadores prestan mucha atención a los problemas de la enseñanza de una lengua extranjera en las universidades no lingüísticas. Para la mayoría de los estudiantes, la asignatura “Lengua extranjera” no resulta importante a causa de ausencia de la motivación seria y para hacer el proceso del aprendizaje más eficaz, un profesor debe entender claramente el papel y el lugar de la lengua extranjera en la vida y actividades del futuro profesional.

La lengua se estudia como un medio de comunicación con los nativos, fortaleciendo el habla espontánea y la orientación práctica de la formación, lo que influye mucho a la competencia profesional. Es deseable que se preste la atención a tales componentes principales como la competencia comunicativa, la lingüística, la

cultural y la competencia intercultural. Hablando con los especialistas extranjeros es deseable tomar en consideración las necesidades comunicativas, a saber:

- Participar en conversaciones profesionales con otros colegas, socios y clientes durante la comunicación directa por teléfono;
- Representar la empresa, sus productos en exposiciones, ferias u otras exposiciones;
- Participar en conversaciones durante el protocolo y eventos culturales;
- Extraer información necesaria de materiales de cualquier tipo (, etc.);
- Formalizar la correspondencia empresarial;
- Llenar diferentes formularios etc.

Como se puede ver, el uso de la lengua extranjera como medio de comunicación empresarial contribuye al desarrollo de muchos hábitos. A través del dominio de diferentes lenguas extranjeras sea posible cooperar a nivel internacional, lograr los objetivos sólidos, relacionados con el comercio y también obtener muchas otras oportunidades.

Mitrójova D.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

TRADUCCIÓN Y PROCESOS DE INTEGRACIÓN EN LA INTERACCIÓN CULTURAL

Se sabe que la traducción, al igual que cualquier actividad comunicativa, no se realiza por un solo modelo. La búsqueda de una solución óptima en la traducción consiste en acercarse secuencialmente a la opción óptima mediante la selección de varias opciones posibles y la desviación de aquellos que no cumplen con ciertos criterios.

Los procesos de integración en la interacción cultural están relacionados estrechamente con la tradición literaria. Por lo tanto, la traducción del texto artístico depende directamente de la comprensión individual del traductor, de sus capacidades de revelar y explicar la posición del autor, identificar y redistribuir los tipos de información proporcionada en el texto original.

Cualquier obra de arte es la unidad inseparable de la forma y el contenido, por lo que el cambio de la estructura lingüística inevitablemente causa un cambio en las capas semánticas. En este caso, el traductor actúa como un componente importante del proceso de la comunicación, siendo al mismo tiempo el remitente y el destinatario de la información contenida en los textos originales y traducidos. Además, la paradoja de la traducción artística es que ella requiere la técnica interpretativa del traductor, que debe adivinar y transmitir la introspección del autor, identificar las formas de autoidentificación consciente e inconsciente del autor a través del texto, los problemas existenciales que intenta resolver etc. Por un lado, el traductor debe disolverse en la conciencia creativa de otra persona. Por otro – sólo una persona talentosa es capaz de

crear un texto secundario de alta calidad renunciando de su propio Yo creativo, lo que resulta extremadamente doloroso y, a menudo, imposible.

No cabe duda de que la equivalencia de la traducción está directamente relacionada con un conjunto de factores: el análisis correcto de los actos de comunicación interlingüística; la identificación de características que diferencian la traducción de otros tipos de comunicación interlingüística; la sistematización y la comprensión de la interacción de los aspectos lingüísticos y extralingüísticos; la presentación completa del mecanismo de determinar e interpretar los factores socioculturales y etnoculturales etc. Por lo tanto, el problema del contenido secundario reflejado que se plantea al receptor es de especial importancia y permite percibir e interpretar la realidad de otros aspectos civilizatorios, sociales y culturales de la vida del pueblo de otro país.

Mientras tanto, en el análisis de las características comunicativas de las lenguas distintas, parece conveniente utilizar las técnicas desarrolladas en el marco de estudios comparativos, que no sólo permiten identificar las características integrales y diferenciadas de los sistemas lingüísticos sino que también ayudan a describir más a fondo los diversos aspectos del idioma y la cultura en particular en un contexto contrastante.

Morozova O.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipró
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

PALABRAS NUEVAS EN LA LENGUA ESPAÑOLA

Durante años, el problema de neologismos preocupaba muchos lingüistas de todo el mundo. Como se sabe, el neologismo es una nueva palabra que surgió en un idioma para identificar nuevos objetos y fenómenos. La globalización resultó que la cultura, las personas y, por lo tanto, los idiomas estaban más interrelacionados. No cabe ninguna duda que el papel particular juega el idioma inglés y los medios de comunicación. Aparecieron palabras nuevas para distinguir nuevos hechos, procesos, conceptos en ciencia, tecnología y cultura. Los neologismos se consideran como fenómeno del uso constante, lo que produce la necesidad de aceptarlos aunque a veces son gramaticalmente ilógicos o pueden formar parte de palabras extranjeras o barbarismos.

Debido a la evolución de la humanidad a través del tiempo y la informatización generalizada en los países, los neologismos pueden formarse de maneras distintas. Se trata, en primer lugar, de la composición y de la derivación o podría ser un préstamo de otros idiomas incluso la popularización de una palabra nueva. Los neologismos pueden aparecer como palabras compuestas. Por ejemplo: *multi-área, ciberterrorismo, eurorregión, juernes, multisector*.

En segundo lugar, la derivación también posibilita aparecer los neologismos. Por ejemplo: *individualizar, inmobiliaria, traspapelar*. Además, hablando de neologismos, se puede destacar la parasíntesis, cuando la formación de las palabras nuevas se basa a la combinación de la composición y la derivación al mismo tiempo. Por ejemplo:

mendigo, quinceañero. Nos gustaría nombrar el acrónimo que juega el papel importante en la formación de los neologismos, se trata de las palabras que se forman con las iniciales de otras palabras. Por ejemplo: *ovni, HD, SOPA*. Es necesario recordar los préstamos, es decir las palabras de otros idiomas que adaptamos a nuestro idioma natal para designar nuevas realias, por ejemplo: *selfie, spoiler, tweet, meme*.

Por lo tanto, la comprensión teórica de los neologismos, la comprensión de las causas o regularidades de su funcionamiento en el idioma y la validez pragmática en cada período del desarrollo nos permitan resolver algunos problemas prácticos con que nos enfrentamos en su clasificación y sistematización. Los lingüistas modernos están interesados en analizar diferentes aspectos de la formación de palabras porque la palabra es la unidad central de cualquier idioma incluso el español. A través de las innovaciones tecnológicas y los cambios en la conciencia pública y lingüística, los jóvenes y los medios de comunicación proporcionan el material, que permite identificar los procesos lingüísticos. La lengua de los jóvenes es el área de origen más activo y el uso masivo de neologismos, especialmente en el período inicial de su existencia, sigue provocando mucho interés de los expertos.

Mosinyan M., Muradova I.
Universidad Nacional de Minería “Politécnica de Dnipro”
Consultora de investigación: A.V.Gavrilova

IDEAS INUSUALES PARA UNAS VACACIONES EN ESPAÑA

Lanzarote, si estás buscando viajes baratos por España, apunta Lanzarote como una de las mejores opciones. Podrás llegar a la isla canaria por poco dinero gracias a los vuelos baratos de las aerolíneas de bajo coste que aterrizan en Arrecife y luego moverte de una manera cómoda y económica en coche de alquiler. En Lanzarote no solo encontrarás playas preciosas, sino también lugares con una naturaleza que abrumba, como el Parque Nacional de Timanfaya o la Cueva de los Verdes. Para los que busquen un componente cultural o artístico, en la isla también hay rincones como la Casa-Museo de César Manrique, el Castillo de San José o la zona vinícola de La Geria. Lanzarote es, sin duda, uno de los sitios más completos donde ir de vacaciones en España. Granada y la Alpujarra. La Alhambra es elegida cada año como uno de los mejores lugares para visitar en España por millones de turistas, ¿a qué esperas para verla con tus ojos? Granada, además, cuenta con muchos más atractivos. La Capilla Real, el Paseo de los Tristes, las cuevas del Sacromote, el Mirador de San Nicolás o el Bañuelo son algunos de los rincones que no te puedes perder. Tras unos cuantos días explorando y disfrutando de las generosas tapas, te animamos a acercarte a la zona de la Alpujarra granadina. Si eres de los que quieren unas vacaciones en España tranquilas, este es tu lugar. En la sierra podrás disfrutar de la paz de pueblos blancos como Bubión, Capileira o Pampaneira y hacer decenas rutas de senderismo por parajes encantadores. Lagos de Covadonga, Asturias Los Lagos de Covadonga son uno de los lugares más increíbles que visitar en España. Aunque son bonitos y visitables durante gran parte del año, si tienes vacaciones en verano, darás con su mejor momento. Los lagos Enol, Ercina y

Bricial están más llenos gracias al deshielo y podrás recorrer el paraje cómodamente. Además, puedes combinar esta excursión con alguna visita a otros destinos asturianos como Cudillero, Oviedo o Gijón, otros lugares estupendos donde ir de vacaciones en España. Parque Natural de Cabo de Gata, Almería. Un buen rincón para pasar tus próximas vacaciones por España es el increíble Parque Natural de Cabo de Gata, uno de los mejores rincones de Andalucía. Te aconsejamos planear tu viaje para finales de la primavera, verano y comienzos del otoño, cuando puedes darte un chapuzón en las playas y calas del parque. Aguas turquesas, vida marina, rica gastronomía, pueblos blancos y, sobre todo, mucha paz a orillas del Mediterráneo son algunas de las cosas que te esperan si lo pones en lo más alto de tu lista de lugares para visitar en España. Tarragona. Un estupendo lugar para pasar unas vacaciones baratas en España es la provincia de Tarragona. Esta ofrece una buenísima combinación de patrimonio histórico, naturaleza y playas. Por ejemplo, la capital aún a tesoros romanos, medievales y modernistas en sus calles. Si quieres un chapuzón en un entorno increíble, dirígete a sitios como la Playa de Tamarit o la Playa Sant Jordi. Si quieres practicar turismo activo, viaja hasta las Terres de l'Ebre, que alberga dos parques naturales: el del Delta del Ebro y Els Ports. En ambos podrás observar la fauna y flora de la zona, hacer kayak, senderismo y muchas otras actividades.

Pavlóvich M.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora lingüística y de investigación: M.Y. Oníshenko

PROBLEMAS DE LA TRADUCCIÓN LITERARIA

Como se sabe, el conocimiento de la literatura mundial es básico para formar el profesionalismo de cualquier filólogo. La herencia cultural de los países, las ideas filosóficas con su historia global, la narración antigua de los pueblos del mundo y las obras de los autores contemporáneos que demuestran tendencias en la literatura, todo lo enumerado presenta la riqueza que aceptamos gracias a la actividad profesional de los escritores y traductores.

Todos entienden que la traducción es una forma muy remota de la actividad humana. Una vez en la historia de la humanidad formaron pueblos con idiomas diferentes, aparecieron “especialistas” para posibilitar el proceso de la comunicación entre ellos. Desde su comienzo, la traducción realizaba una importante función social – la comunicativa. La aparición de las traducciones contribuyó al acceso a múltiples logros culturales de otras naciones, hizo posible la interacción, el progreso y el desarrollo de culturas y literaturas.

En general la traducción es una transmisión del conjunto artístico de un sistema al otro, la estilización, una reproducción creativa. En el sentido más estricto se puede denominar la traducción como una disposición de la obra literaria de un idioma al otro.

Hoy en día el problema de la traducción literaria cualitativa atrae la atención de los profesionales en el marco de la traducción y la crítica literaria. No cabe ninguna duda que dicha traducción presenta un tipo particular de la traducción, un tipo singular

del arte literario. Se puede nombrar muchos ejemplos famosos cuando una buena traducción no presenta una transferencia ordinaria sino la traducción triunfante que se posiciona como brillante.

Haciendo una traducción literaria, siempre se pone un dilema traductológico de qué preferir: la precisión o la belleza? Unos traductores prefieren transferir la esencia de la lengua meta y las costumbres del lector mientras otros destacan la importancia de aclarar al lector otra manera de reflexionar, una cultura distinta, original.

Algunos expertos comparan el trabajo del traductor con el de un artista. Es conocido que el logro profesional de cualquier actor se basa en el hecho de no desviarse del concepto del autor sin realizarlo. Pero en realidad cada gran artista encuentra la respuesta a esta cuestión en su manera: se puede decir lo mismo de un traductor profesional, cuyo trabajo es un tipo de interpretación de la obra original. La hipótesis hace posible interpretar una variedad infinita de resultados de la traducción. Conforme a la opinión justa de algunos científicos, la diversidad inherente se encuentra en el original. En este caso, la traducción profesional se identifica con su interpretación original.

Prysiashniuk L
National Metallurgical Academy of Ukraine
Scientific supervisor: N. Sharkova

INFORMATION TECHNOLOGIES AS SUPPORTING TOOLS FOR MODERN TRANSLATORS

It is obvious that information technologies make our lives more comfortable, and translators are not the exception. The work of the modern translator is impossible without the support of automated systems and programs. Professional translators today are in favour of giving higher priority to automatic translation systems. Professional translators will always have an advantage over automatic systems due to ability to understand the context. This presentation recommends how to make the translation process faster and easier using information technologies. A modern translator must be able to apply the automatic translation systems effectively. Automatic translation involves the computer program to translate the text from one language to another and thereby saves time and effort. In addition, this type of translation is cheaper and more reliable than manual translation. In the report, I will describe the peculiarities of various translation tools, such as PROMT, Déjà vu, Simple Concordance Program, Smartcat. In addition, I will compare pay software and free online tools both for teamwork and for freelance translators.

Samoïlenko M.
Université Alfred Nobel
Consultant scientifique et linguistique: L.V. Ratomska

CARACTÉRISTIQUES PRINCIPALES DE TRADUCTION DES TEXTES PUBLICITAIRES FRANÇAIS

Chaque année, la publicité pénètre de plus en plus dans la conscience de masse des gens. Les marques mondiales effacent les frontières nationales et font partie de notre quotidienne. Avant d'être lancé sur le marché, la campagne publicitaire e.g. ladies stratégie qui sont bien différentes pour tel ou tel pays, en tenant compte des particularités de l'identité nationale et de la perception de la publicité. Pour gagner la bataille du consommateur, vous devez accorder une attention particulière à la traduction du texte publicitaire qui contiendra le message principal.

La publicité française est sophistiquée, elle crée le visage de la créativité européenne. La différence de mentalité des acheteurs français influence la traduction du texte publicitaire. En français, la fonction esthétique joue un rôle plus important qu'en russe. Pour la publicité française, il est plus important de créer une bonne humeur et un arrière-plan psychologiquement favorable que de décrire les caractéristiques spécifiques du produit.

La méthode principale de traduction dans le transfert de la fonction esthétique est généralement le choix de la correspondance variante: *“En lumineux de teint. Le stylo magique pour un éclat sublimé”* - «Прикосновение волшебства. Корректор для великолепного сияния и безупречного цвета лица» (Yves Saint Laurent. Touché éclat).

Lors de la traduction, il est important d'adapter les textes publicitaires et le remplacement total ou partiel du texte original peut avoir lieu. L'adaptation est utilisée si le texte original a des jeux de mots, des rimes, des idiomes et d'autres caractéristiques linguistiques qui peuvent être perdues ou non compris dans une autre langue: *«Il n'y a maille qui m'aïlle maille»* - «Наследие вкуса»; *“Couleur ultra concentrée qui dure une éternité”* - «Это стоит увидеть своими глазами!». En même temps, des techniques telles que l'adaptation pragmatique et la sélection d'analogues contextuels sont utilisées.

Une véritable traduction du texte publicitaire est impossible sans prendre en compte les caractéristiques nationales des personnes qui se reflètent dans la publicité. Par exemple, les rédacteurs peuvent rencontrer la traduction des textes qui utilisent un sens de l'humour, souvent exprimé sous forme de jeu de mots. Le texte publicitaire *“La couleur, c'est l'Avi”* (L'Avi, peintures) doit être compris et lu comme *“La couleur, c'est la à vié”*.

Vous devez également faire attention à la conception phonétique des textes publicitaires. Ainsi, par exemple, le texte publicitaire «Coca-Cola» en français est: *«Chic, choc, chouette, dimanche»*. Dans cet exemple, l'allitération confère au slogan une expressivité sonore particulière. On retrouve souvent l'utilisation de cette technique phonétique dans les slogans: *«Le plus pratique des sacs plastiques»*, *«Coctails fruités pour soifsd'été»* (Swing, verres).

Les proverbes et les dictons expriment également des particularités publicitaires nationales: *«Qui goûtera, croira»* (Suze, vin), *“Les chiens aboient, Lee Cooper passe”* (Lee Cooper, marque de jeans), *“La santé vient en mangeant”* (le guide), *“Aide-moi, Contrex t'aidera!”* (Contrex, eau), *“Ecusson oblige”* (Ecusson, cidre).

Les textes publicitaires français peuvent contenir des titres d'œuvres, des extraits célèbres et des citations, ce qui les rend plus expressifs et faciles à retenir: «*Le rouge et le soir*» - *Le roman de Stendall* («*Красное и Чёрное*»), “*À la recherche du teint perdu*” - *roman de Marcel Proust* «*A la recherche du temps perdu*» («*В нощках утраченного времени*»).

Dans les textes publicitaires français, on trouve des mots et des expressions anglaises non traduites: «*Bye bye monotonie*» (*Luminarc*). On utilise ce type d'emprunt dans la publicité pour la rendre nouvelle, plus moderne: «*Nouvelle Opel Astra. Sa conception dynamique commence par son design*» (*Opel Astra*).

Ainsi, la traduction du texte publicitaire est une tâche complexe qui nécessite une attention particulière. L'adaptation de la publicité n'est pas seulement la traduction de mots, mais aussi la traduction d'idées. Pour devenir une marque successive sur le marché international, il est nécessaire de prendre en compte le climat linguistique spécifique de la publicité dans chaque pays.

Sávinova D.
Universidad de Alfredo Nobel, Dnipró
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

ACERCA DEL ORIGEN DE LA LENGUA ESPAÑOLA

Según las fuentes académicas se puede posicionar el idioma español como una etapa más reciente en el desarrollo del latín vulgar, traído por los colonizadores romanos a la Península Ibérica en la frontera de los siglos III – II a.C.

Antes de su romanización, la Península Ibérica estaba habitada por un mosaico de pueblos con sus propias costumbres y lenguas. Las lenguas más extendidas eran las célticas (de origen indoeuropeo), las iberas (emparentadas con las lenguas del Norte de África) y el idioma vasco.

En el siglo II se produjo la romanización del territorio peninsular, el proceso que suponía la adopción de la cultura, las tradiciones, leyes, el modo de vivir y la lengua de los romanos por parte de los pueblos conquistados. Sin embargo, no se trataba del latín clásico escrito, es decir del latín culto, era la lengua hablada por el pueblo. Poco a poco esta variante del latín iba sustituyendo distintas lenguas prerromanas para convertirse en la lengua dominante de comunicación. En toda Europa a partir del siglo VIII de este latín vulgar aparecieron las lenguas romances: el castellano, portugués, catalán, francés, italiano y otros.

Es conocido que la mayoría de las palabras del castellano proceden del latín (70 por ciento), por ejemplo, los días de la semana (menos el sábado), los meses del año, muchos nombres de ciudades y pueblos (*Pamplona, León, Zaragoza, Lugo, Mérida*), los numerales etc.

En el siglo V de nuestra era los pueblos llamados bárbaros, germánicos invadieron la Península Ibérica. Entre ellos, los más importantes fueron los visigodos, porque posicionaban como los más civilizados entre todos los llegados.

Los visigodos se adaptaron bastante rápido a la cultura hispana y al latín vulgar que se utilizaba en España. Estos tribus dejaron muchas palabras de su lengua que actualmente se llaman germanismos (por ejemplo, *guerra, guardar, embajada, orgullo, ropa, ganso, brotar*).

En el año 711 tuvo lugar la invasión árabe. Ella tenía un objetivo religioso. Por este motivo la lucha entre el mundo hispano-románico y el árabe se transformó en una lucha entre dos civilizaciones: la cristiana y la musulmana. La prolongada presencia de los árabes en España y el contacto estrecho entre ambos pueblos generaron una cultura nueva que abarcó no sólo las esferas lingüísticas sino también la literatura, arquitectura, el arte y las costumbres. En el idioma español actual se puede nombrar muchísimas palabras del origen árabe (en general, las terminadas en *-í* y las que empiezan con *al-*): *azúcar, albaricoque, algodón, aceituna, naranja, alfombra, taza, almohada, alcohol, cifra, jarabe* y otros.

En conclusión es necesario decir que cada lengua moderna, incluso el idioma español, posee un “abanico” léxico con palabras suyas, que de una manera u otra reflejan su desarrollo histórico, político y cultural.

Sheiko V.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

INFLUENCIA ÁRABE SOBRE LA LENGUA ESPAÑOLA

Es conocido que la influencia del árabe sobre el idioma español es un factor muy importante cuando estamos hablando del desarrollo de la lengua, especialmente el léxico. Según los datos históricos, España se encontró bajo la influencia de los árabes a partir del año 711 hasta el siglo XV (1492). Durante este período considerable en España convivieron dos pueblos que tenían sus lenguas y sus culturas.

Precisamente por eso, en el español actual es posible encontrar el término especial para determinar las palabras que penetraron en la lengua de la península Ibérica con el comienzo de la invasión musulmana: los arabismos.

La multitud de palabras españolas, incluso los topónimos (nombres geográficos) (*Guadalquivir, Andalucía, Almeriya, Guadalajara, Gibraltar*), nombres propios de personas (*Fadil, Muhamed, Jafal, Kamal, Amina, Aziza, Yasmina, Zorayma, Sara* – muy populares en el sur de España), también las palabras de las esferas científicas (*química, álgebra, elixir, algoritmo, cifra*), fuera aportada en el español en los tiempos del dominio árabe.

Si estamos hablando de la morfología, hay que señalar que la mayoría de arabismos se refiere a los sustantivos aunque entre los verbos, adjetivos y adverbios su presencia es menos considerable (por ejemplo: *azotar, alardear, arrear, gandulear, garrido, baldío, mezquino, gandul, haragán* y otros). Este fenómeno indica un momento importante, es decir, a pesar de que la influencia árabe era amplia, no lo consiguió radicalmente cambiar la estructura de la lengua europea.

Los expertos lingüísticos afirman que en el idioma español se puede enumerar hasta cinco mil de prestadas palabras árabes, actualmente muchas de ellas se emplean de manera activa en el habla. Los históricos subrayan que en el período medieval el nivel del desarrollo de los musulmanes en ciertas esferas de la vida social resultó más alto que el de los españoles, por eso se puede encontrar muchos arabismos en, por ejemplo, en la terminología jurídica (*alquiler, alguacil*); en el comercio (*almoneda, almacén, quintal, azumbre*); nombres de las profesiones (*albañil, alfarero, alcalde, alarife*); palabras de la esfera de agricultura (*berenjena, zumo, limón, azúcar, arroz*). Además, todas las palabras que comienzan con la letra “z”, son de procedencia árabe (*la zanja, el zapato*) o las con el adaptador «al» (*alcoba, alfombra*).

En resumen es necesario añadir que hay una gran cantidad de otros ejemplos interesantes que presentan las palabras españolas prestadas del árabe. Precisamente por eso la mayoría de las investigaciones científicas marca una fuerte influencia de la lengua árabe sobre el idioma español.

Sherstiuk K.
Donetsk National University of Economics and Trade
named after Mykhailo Tugan-Baranovsky, Kryvyi Rih
Scientific supervisor: S. A. Ostapenko

COMPARATIVE ANALYSIS OF GRAMMATICAL TRANSFORMATIONS APPLICATION IN UKRAINIAN TRANSLATIONS OF H. G. WELLS'S NOVEL “THE TIME MACHINE”

In order to achieve the adequacy of translation from one language to another, the translator uses the language means of another language into which the translation is made, and the appropriate techniques and methods. Lexical, grammatical, stylistic and other differences between the source language and the target language necessitate all kinds of transformations (substitutions) in the process of translation.

Translational transformations are essential because of the difference between the syntactic structure and the lexical-semantic system of two languages in order to provide a relevant translation.

Grammatical transformation is primarily a reorganization of a sentence (changing its structure) and all possible substitutions – both syntactic and morphological order. Grammatical transformations are caused by various reasons – as of purely grammatical and lexical character, although the main role is played by grammatical factors, that is, the difference in the structure of languages.

We have analyzed the application of grammatical transformations in Ukrainian translations of H. G. Wells's novel “The time machine” made by M. Ivanov and A. Didyk.

The most common transformation is a partitioning, which is divided into outer and inner partitioning.

Inner partitioning is the transformation of a simple sentence into a complex or compound sentence during the translation from a foreign language:

Is not that rather a large thing to expect us to begin upon?

Чи не занадто важкий предмет, щоб починати саме з нього?

Чи не здається вам, що ви забагато від нас очікуєте для початку?

Outer partitioning is the partitioning of a complex sentence into several simple ones in the process of translation:

“Some sleight-of-hand trick or other,” said the Medical Man, and Filby tried to tell us about a conjurer he had seen at Burslem; but before he had finished his preface the Time Traveller came back, and Filby’s anecdote collapsed.

– Утне якусь штуку, – висловив гадку Лікар. Філбі заходився розповідати про фокусника, що його він бачив у Барслемі, та Мандрівник у Часі повернувся, і оповідання Філбі ми вже так і не почули.

Напевно, якийсь spritний фокус або трюк, – сказав Медик, після чого Філбі почав розповідати про фокусника, якого він бачив у Берслемі, але тільки-но він почав, Мандрівник у Часі повернувся, і розповідь не вдалася.

The transformation reverse to partitioning is integration. There are two types of integrations: outer and inner.

Inner integration is a method of translating a complex or compound sentence by a simple one:

I shall have to controvert one or two ideas that are almost universally accepted.

Я буду заперечувати деякі майже загально визнані ідеї.

Я змушений заперечити кілька загальноприйнятих уявлень.

Outer integration is a method of translating two or more simple sentences by one complex sentence:

“Well, I do not mind telling you I have been at work upon this geometry of Four Dimensions for some time. Some of my results are curious.

Мушу сказати вам, що якийсь час я й сам працював над геометрією чотирьох вимірів і дійшов деяких цікавих висновків.

Гадаю, варто вам знати, що я протягом певного часу працював над цією чотиривимірною геометрією і досягнув досить цікавих результатів.

Also typical in the translation of the novel is the transformation of the replacement.

Replacement is a transformation by which the order of words in a translated sentence changes compared to the original sentence in accordance with the rules of the syntax of the language in which the translation takes place:

You will soon admit as much as I need from you.

Але невдовзі ви змушені будете погодитись із моїми твердженнями, бо це необхідно.

Незабаром ви погодитеся з тим, що мені потрібно.

The least used in the translation process of the novel is the compensation.

Compensation is a translation method, by which the loss of meaning in one part of a sentence or text is compensated in another part of it:

There is, however, a tendency.

Щоправда, є тенденція.

Щоправда, існує хибна тенденція.

But mostly in the process of translation the translators apply several grammatical transformations simultaneously (they are of complex nature):

“I think so,” murmured the Provincial Mayor; and, knitting his brows, he lapsed into an introspective state, his lips moving as one who repeats mystic words.

Та нібито, - пробурмотів Провінційний Мер і, насутивши брови, поринув у глибокодумні міркування. Губи його ворушилися, немов він повторював якесь заклинання.

Думаю, так, – пробурмотів Провінційний Мер і, насутивши брови, глибоко замислився. Його губи ворушилися так, ніби він повторював якесь заклинання.

In conclusion, we have to admit M. Ivanov in his translation applied more than a hundred grammatical transformations in order to adapt the translation to the norms of the Ukrainian language. At the same time O. Didyk tried either to preserve original sentence composition or simplify the translation to be more comprehensible for the Ukrainian reader.

Shvydka J., Stetsenko R.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

LENGUA EXTRANJERA COMO UN MEDIO DE COMUNICACIÓN EMPRESARIAL

La comunicación y los contactos internacionales son cada vez más importantes en el contexto de las actividades humanas. Como consecuencia, el conocimiento de los fundamentos del intercambio de información comercial y la presencia de las habilidades de las relaciones comerciales son muy importantes en la etapa moderna.

La comunicación empresarial es la que garantiza el éxito de un negocio común. Este último crea las condiciones para alcanzar resultados significativos gracias a la cooperación. Para garantizar un nivel alto de comunicación empresarial es necesario no sólo conocer las tecnologías comunicativas sino dominar un idioma extranjero. Por eso a menudo contratan a un profesional, es decir, a un intérprete.

La comunicación internacional comienza con la simple comprensión del hecho de las diferencias culturales que existen entre los pueblos. Por lo tanto, el objetivo principal de dicha comunicación es superar las diferencias interculturales, también puede aparecer una tirantez o situación de conflicto entre las personas, por ejemplo, debido a la falta de comprensión personal. Además el uso inapropiado del contexto pueda causar pérdidas importantes de la información clave, lo que resulta intermitencias durante la realización de las tareas. Para evitarlo en la comunicación empresarial, un intérprete deba dominar un idioma extranjero, saber utilizar las tecnologías de la comunicación y interpretación.

El dominio profesional del idioma extranjero para la comunicación internacional implica la comprensión de la cultura extranjera y su difusión por los medios de la cultura nativa. La enseñanza de la comunicación empresarial implica la enseñanza sociocultural multidimensional, lo que incluye la educación intercultural, formación de

competencias (la lingüística y la sociolingüística) junto con la práctica comunicativa. Para lograr los objetivos establecidos es necesario formar la motivación positiva, que puede realizarse mediante la solución de las siguientes tareas psicológicas, pedagógicas y educativas:

- desarrollar la capacidad de seguir un diálogo intercultural en un idioma extranjero, la de analizar los fenómenos del entorno sociocultural extranjero;
- dominar las habilidades cognitivas y comunicativas para usar las lenguas extranjeras y la nativa como un medio de comunicación intercultural;
- desarrollar el aprender sociocultural del mundo.

En conclusión, nos gustaría subrayar la importancia significativa del aprendizaje de un idioma extranjero y de las habilidades de la comunicación empresarial en un idioma extranjero. Es muy necesario no sólo para los empresarios futuros sino especialmente para los intérpretes profesionales. Estas habilidades pueden desempeñar un papel importante para desarrollar la carrera profesional.

Ujánova T.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipró
Consultora de investigación: M.Ju. Oníshenko

PARADOJAS DEL ESPAÑOL CULTO Y EL COLOQUIAL

Como se sabe en cualquier idioma se distinguen tres niveles: coloquial, culto y vulgar. Esos lenguajes los utilizamos en diferentes situaciones de comunicación y, por supuesto, ellos tienen sus rasgos distintivos. Debido a las paradojas, diferentes niveles de la lengua española (el coloquial y el culto) revisten especial interés. Conviene destacar que el español coloquial se refiere al registro informal que se utiliza en la vida cotidiana, comunicándose con los familiares o amigos. En general ese lenguaje se caracteriza por carácter espontáneo, relajado y expresivo. El lenguaje culto supone un alto grado de corrección gramatical. Lo importante es que las oraciones del discurso oral no se construyen según los mismos criterios como las del discurso escrito. La variante coloquial es más “relajada”, es decir, no sigue las reglas tan claro como la lengua escrita. Por dichas razones el estudio del idioma se complica mucho para los extranjeros, porque no todo lo que se dice puede ser explicado por las reglas y no se puede encontrar todas las expresiones coloquiales en diccionarios o manuales.

Lo primero que podemos llamar “una paradoja” es la abundancia de contracciones en el lenguaje oral. Tal fenómeno podemos verlo en la frase bastante famosa “*¡Arriba, abajo, al centro y pa' dentro!*” que se utiliza sólo en la situación informal, entre amigos cercanos. En esta expresión “*pa'*” es la contracción de la preposición “*para*”. También hay que mencionar el empleo de las palabras apocadas. Unas de ellas se utilizan bastante a menudo, por ejemplo: *la universidad – la uni, el profesor – el profe, el bolígrafo – el boli*. Pero sin saber las formas cortas de algunas palabras se puede encontrarse en la situación ridícula. Por ejemplo, la contracción de “*vacaciones*” es “*vacas*”, lo que suena exactamente como “un grupo de animales”.

Además hay muchas paradojas en el español coloquial que se conectan con las particularidades gramaticales del idioma. O sea los hispanohablantes pueden utilizar las frases que no son gramaticamente correctas, sin embargo, sí son utilizadas por los nativos. Por ejemplo, a veces el pronombre interrogativo “*Adónde*” puede sustituirse por “*Dónde*” con la misma significación. Además, el artículo no se usa normalmente ante el nombre propio de una persona, pero en lenguaje coloquial tal fenómeno se observa muy a menudo. Hay que mencionar el empleo de las expresiones o palabras que abundan en el discurso oral, aunque casi no se utilizan en el lenguaje formal. Entre ellas son muletillas (*pues, o sea, es decir, es que*), modismos (*es pan comido*), interjecciones (*ey, ay, uf, eh*), frases hechas (*echar un vistazo*), refranes (*a quien madruga Dios le ayuda*), neologismos (“*juernes*” que significa el tiempo de diversión desde la tarde del jueves hasta la mañana del viernes).

En conclusión podemos decir que todos los rasgos y todas las paradojas mencionados hacen el lenguaje coloquial y el culto muy diferentes y en consecuencia el proceso de estudiar resulta más difícil que pueda ser. Por ello, estudiando un idioma, hay que tomar en cuenta las particularidades de cada nivel.

Voït V.
Université Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique: L. Ratomska

METHODOLOGIE POUR LA TRADUCTION TECHNIQUE

Le processus de traduction implique toujours une lecture du texte, une compréhension du message, et puis la réexpression de ce message dans la langue d'arrivée. Ceci est un principe de base qui ne change pas dans la traduction de textes différents. Il y a seulement des éléments supplémentaires, comme la recherche documentaire, la recherche terminologique et le fait de savoir utiliser les connaissances terminologiques déjà existantes.

L'approche est axée sur la compréhension et la reformulation, c'est-à-dire comprendre la signification du texte original et puis la reformuler dans la langue d'arrivée. Il est crucial d'avoir compris le texte avant de commencer à traduire. Durieux : «*On ne traduit pas pour comprendre, mais on comprend pour traduire*» .

Il est conseillé de commencer par une lecture globale du texte de départ pour se faire une idée du contenu. Si on n'a pas compris le sens du texte, la transmission du message est en danger.

Après la lecture globale et après avoir déterminé le sujet et le contenu, les commentateurs conseillent d'étudier une lecture d'ouvrages ou d'articles de revues portant sur la matière traitée dans le texte. Christine Durieux met l'accent sur la documentation dans la langue d'arrivée . En plus, en lisant la documentation en langue d'arrivée on apprendra la terminologie et son emploi.

Bien sûr, la qualité de la documentation est décisive. Il est à recommander de faire une étude de base à l'aide d'une ou plusieurs encyclopédies, des recherches d'ouvrages spécialisés et d'articles de revues techniques. Les dictionnaires unilingues

fournissent des définitions et les encyclopédies donnent souvent des renseignements généraux sur le fonctionnement et la construction. C'est pourquoi, le traducteur doit donc être capable de juger l'utilité et la qualité des ouvrages de référence qui se trouvent sous les yeux. Le traducteur doit faire une recherche documentaire très approfondie pour obtenir une véritable compréhension. Cependant, la recherche dépend aussi du texte lui-même et du contexte.

Passons maintenant à la question de la réexpression ou reformulation. Il s'agit de la transmission du message dans la langue du groupe-cible :

« Au cours de cette phase de réexpression, le traducteur s'attache à rendre dans la langue d'arrivée ce qu'il a compris du texte rédigé dans la langue de départ, indépendamment de la forme et de la structure de celui-ci. Le souci du traducteur n'est pas de savoir s'il peut ou doit mettre en français un adjectif là où il y avait un adverbe dans le texte anglais, mais de rendre le sens du texte original en respectant l'usage dans la langue d'arrivée. »

Il ne faut pas raisonner sur des mots, mais sur des unités qui transmettent des informations. Claude Bédard explique que la traduction technique n'est pas une recherche d'équivalences et que les termes techniques sont plutôt un moyen qu'une fin. On peut traduire fidèlement tous les termes et en même temps mal communiquer le message. *« Une réalité donnée peut souvent être décrite de plus d'une façon »*. Le vocabulaire en langue de départ représente souvent la réalité différemment du vocabulaire en langue d'arrivée.

La forme est un moyen pour réaliser la transmission du message. Bien que la forme et le sens soient tous les deux importants, c'est néanmoins le sens qui précède à la forme dans l'ordre des priorités. Parfois il est même impossible de faire une traduction mot-à-mot et alors une reformulation s'impose. Evidemment, il faut éviter les faux sens et produire de bonnes prépositions. En fait, il faut améliorer le texte dans la mesure du possible. Et naturellement, il faut savoir quel terme employer dans un certain contexte. Les termes, les mots, la terminologie, le vocabulaire, etc. doivent être bien choisis et en plus être un ensemble cohérent favorisant une bonne compréhension.

Lorsque le travail est presque fini, le traducteur peut finalement soumettre la traduction à une évaluation. Si le traducteur possède une expérience considérable, il peut l'exécuter lui-même. Selon Ben Teague, le texte final doit être complet et présentable, rédigé d'une façon correcte, et adapté au contexte. Ensuite, le texte ne présente plus de contradictions ou d'erreurs. Autrement dit, le texte doit satisfaire à toutes les conditions traitées dans ce chapitre.

Yakovenko A.
Universidad de Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M. Y. Oníshenko

¿SE PUEDE TANTO DOMINAR UN IDIOMA EXTRANJERO COMO LOS NATIVOS?

Según la opinión de muchos expertos, la práctica de conversación juega el papel primordial cuando discuten los pasos necesarios para comenzar a hablar cualquier lengua extranjera.

Dicha práctica es uno de los componentes más importantes si se trata del aprendizaje de la lengua. La estructura de este fenómeno es tan compleja que deberá examinarse de manera escrupulosa. El enfoque comunicativo influye a todos otros elementos que se refieren al vocabulario, a la gramática o a la pronunciación.

Imaginemos que estamos aprendiendo una palabra extranjera. Si la vemos u oímos por primera vez, la recordamos a nivel mental. Dependiendo de nuestra memoria y otras capacidades personales, podemos traducirla a otra lengua durante algún tiempo. Pero cuando en la vida real necesitamos hablar en una lengua extranjera no podemos hacerlo rápido y correcto. Antes de formular algo perdemos tiempo buscándola la palabra “almacenada” en nuestro cerebro, lo que hace nuestra conversación lenta y desinteresante para el interlocutor.

Según la opinión de los profesionales se puede mejorar la situación en cuanto a ampliar el vocabulario. Es recomendable seguir tales “etapas” como:

- Siempre utilizar la palabra nueva cuándo sea posible (en un diálogo, durante las clases, consultando con un profesor etc);
- Recordar y memorizar las palabras usando fichas especiales hasta reproducir una palabra nueva de manera automática.
- Tener el acceso permanente al material didáctico que necesitamos usar durante todo el curso.

En este enfoque el entrenamiento del habla posibilita la transición de la palabra del nivel mental a la segunda naturaleza. Si una persona quiere hablar en una lengua extranjera de manera rápida y natural (como ocurre en su lengua materna), es obligatorio practicar la conversación más a menudo.

Lo mismo ocurre, por ejemplo, con la gramática. Teóricamente sabemos casi todo lo necesario para ser expertos, pero en práctica resulta poco.

En conclusión se puede afirmar que todos los problemas relacionados con el aprendizaje de las lenguas extranjeras aparecen a causa de la falta de práctica. Por eso es necesario prestar mucha atención al entrenamiento del habla.

Zabara T.
Universidad Alfredo Nobel, Dnipro
Consultora de investigación: M.Y. Oníshenko

Como se sabe, la comunicación y los contactos internacionales son cada vez más importantes. El idioma español está en el segundo nivel del uso en la comunicación empresarial internacional. Actualmente la cantidad de negociaciones con los países de habla hispana aumenta significativamente. En relación con esta situación, se están ampliando los contactos no sólo con España sino también con los países de América Latina.

El español de negocios se refiere a un área especializada. La comunicación adecuada entre los profesionales que trabajan en un entorno empresarial exige un aprendizaje más efectivo y profundo de la lengua española. La esfera de negocios, como muchas otras áreas, es la que se caracteriza por su terminología propia, leyes y “costumbres”. Es necesario destacar que el español de negocios generalmente incluye todas las formas de comunicación escrita y oral, tales como conversaciones telefónicas, la información enviada por correos electrónicos o las conversaciones durante las negociaciones comerciales.

Los profesionales marcan que el proceso de negociaciones en el comercio español es bastante largo. Es necesario destacar que en España hay “costumbres” especiales que caracterizan las negociaciones comerciales. Por ejemplo, es deseable que desarrollen las relaciones personales y la confianza con los socios españoles antes de firmar diferentes contratos. La paciencia también es un factor muy importante que juega el papel decisivo. Durante las reuniones de negocios es necesario prestar mucha atención a la manera de comportarse, por ejemplo, escuchar con gran interés, demostrar el orgullo personal y respetar las opiniones del interlocutor, saber analizar las propuestas de sus colegas y hacer conclusiones. Otro factor importante es la capacidad de ser divertido y entretenido, ya que el humor juega un papel notable, incluso en las reuniones de negocios.

Concluyendo todo lo dicho, nos gustaría destacar que el dominio del español de negocios posibilitara obtener éxito a nivel profesional en diferentes áreas correlacionadas con él, tales como, por ejemplo, el turismo, la política o la diplomacia internacional. Además, el conocimiento del español de negocios pueda ayudar en situaciones vitales, por ejemplo, cuando una persona está escribiendo una carta profesional, solicita un puesto de trabajo o habla por teléfono con servicios diferentes.

Zhyzhyna A.
Université Alfred Nobel, Dnipro
Consultant scientifique L.V.Ratomska

PROBLÈME DE COMPRÉHENSION DU FRANÇAIS

La fonction principale de la langue est la communication. Comprendre la réponse de l'interlocuteur est aussi important que d'exprimer la pensée soi-même. Ce sont les deux éléments les plus importants d'une bonne communication. Chaque langue a sa propre particularité de compréhension et de reproduction. Maintenant on va examiner les particularités de l'écoute de la langue française. Au début, la phonétique

du français peut être un démotivateur sérieux. Cette étape est plus facile à surmonter si vous comprenez quel est le problème et comment faut-il le résoudre.

Tout d'abord, à quels problèmes s'adresse une personne qui essaie de comprendre le français? Le flux de mots est tout à fait approprié à la langue française. Le langage français ne consiste pas en mots, mais en groupes rythmiques, pouvant inclure plusieurs mots, et l'accent sera mis sur la dernière syllabe du dernier mot. Ainsi, le premier problème ce n'est pas la compréhension de ce qu'on dit, car il est très difficile de déchiffrer des mots individuels. En essayant de comprendre le français à l'écoute, la première erreur est la traduction des mots individuels dans la tête. Vous devez d'abord apprendre au cerveau à isoler des sons individuels du flux de la parole. Puis viendra un moment où vous n'entendrez pas seulement les mots, mais vous les reconnaîtrez également. Cela prendra du temps, parfois de 1 à 2 mois pour commencer à entendre des mots et des phrases individuels.

Deuxièmement, il est important d'enseigner le français comme une chanson: si vous apprenez des mots isolés d'une chanson, puis faites jouer de la musique et commencez à chanter, vous finirez par chanter tandis que la mélodie sonnera séparément. Le même arrive avec la langue française. Une phrase est une mélodie à chanter. Vous devriez immédiatement apprendre comme ça sonne. Sinon, vous ne comprendrez pas les locuteurs natifs, c'est-à-dire le français.

Un autre point de vue très répandu est lié aux difficultés de compréhension du français à l'écoute. "Pour apprendre à comprendre le français à l'oreille, vous devez avoir une bonne oreille pour la musique." Ce n'est pas vrai. Le fait est que les personnes ayant une oreille musicale sont sensibles à la mélodie et à l'intonation de la langue, ce qui constitue un avantage considérable pour l'apprentissage du français, mais n'est pas un élément obligatoire.

En conclusion, je voudrais recommander *«Si vous voulez apprendre quelque chose, faites-le aussi souvent que possible.»* Plongez dans l'environnement linguistique lui-même. Écoutez plus le français et améliorez votre vocabulaire.

СЕКЦІЯ П'ЯТА. КУЛЬТУРА І ДОСЯГНЕННЯ НІМЕЧЧИНИ В СВІТОВОМУ МАСШТАБІ

**Alexandrowa T., Lukomez W.
NTU "Dniprowska Politehnika"
Sprachliche Betreuung: T.V. Halushko**

DIE SCHWIERIGKEITEN BEIM ÜBERSETZEN VON INTERVIEWS

Die Übersetzung von muttersprachlichen Interviews stellt in der qualitativen Forschung mit Migranten eine besondere Herausforderung dar. Oftmals verfügen Menschen mit Migrationshintergrund nicht über die gleichen Zugangschancen zu Gesundheitsdiensten oder anderen Bereichen wie die Mehrheitsbevölkerung. Ein Grund könnten bestehende Sprachbarrieren und Verständigungsschwierigkeiten sein. Um Menschen mit Migrationshintergrund die gleichen Zugangschancen wie der Mehrheitsbevölkerung zu ermöglichen, muss zukünftig die Datenlage verbessert werden. Dies könnte mit qualitativen Forschungsansätzen erreicht werden. Das direkte

Gespräch mit den Betroffenen gewährt tiefere Einblicke in die Lebenswelt, die Problemlagen, die Bedürfnisse und nicht zuletzt das Gesundheitsverhalten von bestimmten Migrantengruppen. Insbesondere im Bereich der qualitativen Forschung stellen Sprachbarrieren ein Hindernis dar.

Aber neben den sprachlichen spielen auch kulturbedingte Differenzen eine bedeutende Rolle in der Gesundheitsforschung. Kenntnisse der Landessprache reichen alleine nicht aus, um die zahlreichen Ausdrücke für das gesundheitliche Befinden problemlos zu verstehen. Der jeweilige kulturelle Hintergrund bedingt unterschiedliche Denkweisen: Gefühle werden unterschiedlich wahrgenommen, Dinge unterschiedlich gesehen und unterschiedlich kommuniziert. Erschwerend kommt hinzu, dass sich Kommunikation nicht nur auf die sprachliche Ebene beschränkt. Bei der Übersetzung von qualitativen Interviews sind daher sensible Kommunikations- und Übersetzungsstrategien und zugleich historische, kulturelle und gesellschaftliche Kenntnisse über die Zielgruppe erforderlich.

Als frisches Beispiel dazu kann die Übersetzung des Interviews mit Präsidenten Trump dienen. Die Rede ist von der Übersetzung seiner Äußerung „shithole countries“. Diese Worte betrafen die Herkunftsländer von Migranten. Asiens Medien hatten große Schwierigkeiten diese Äußerung zu übersetzen, weil sich eine wörtliche Übersetzung aus Höflichkeitsgründen verbietet.

Welche Varianten der Übersetzung wurden in verschiedenen Ländern gefunden?

In Japan wurde es als "Länder wie Toiletten" übersetzt.

Japans für ihre Höflichkeit berühmten Medien taten sich besonders schwer dabei, ihre Leser nicht vor den Kopf zu stoßen. Der japanische Rundfunksender NHK sprach von "schmutzigen Ländern", während andere Medien den Ausdruck mit "Länder wie Toiletten" oder "dreckig wie Plumpsklos" übersetzten, was dort nicht unbedingt als vulgär empfunden wird.

Südkorea übersetzte es als "Bettlerhöhle".

Südkoreas Medien orientierten sich an der Vorgabe der größten Nachrichtenagentur des Landes Yonhap, die den Ausdruck mit "Bettlerhöhle" übersetzte.

Taiwan: "Wo Vögel keine Eier legen"

Der Preis für die umständlichste Übersetzung geht wohl an Taipehs staatliche Nachrichtenagentur CNA. Sie zitierte Trumps Ausdruck als "Länder, in denen Vögel keine Eier legen".

Vietnam: "Scheußlich"

In Vietnams lokalen Medien variierten die Ausdrücke zwischen "schmutzige Länder", "Müll-Länder" und "scheußliche Länder". Im thailändischen Dienst des staatlichen US-Auslandssenders "Voice of America" wurde das Wort erklärt. Es könne mit "Abfallloch von Exkrementen" übersetzt werden.

China: "Schlecht"

Chinesische Medien waren sehr zurückhaltend beim Gebrauch des Ausdrucks. Die meisten übernahmen die Übersetzung der Auslandsausgabe der Parteizeitung "People's Daily", die von "schlechten Ländern" schrieb.

Philippines: "Shithole"

Die vielen englischsprachigen Medien der Philippinen haben sich an die vulgären Ausbrüche ihres Präsidenten Rodrigo Duterte gewöhnt und waren entsprechend weniger zurückhaltend. Der "Philippine Star" nahm das englische Originalzitat "shithole countries" sogar in die Titelüberschrift.

Zusammenfassend kann man sagen, dass es bei der Übersetzung von qualitativen Interviews nicht nur sensible Kommunikations- und Übersetzungsstrategien von Bedeutung sind, sondern auch historische, kulturelle und gesellschaftliche Kenntnisse über die Zielgruppe erforderlich sind.

Bilowol A., Ezina A.
NTU „Dnipro Polytechnik“ Dnipro
Sprachliche Beratung: Halushko T.V.

INTERKULTURELLE KOMPETENZ UND KARRIEREVORTEILE

Wer interkulturell kompetent ist, hat die Fähigkeit, mit Menschen eines anderen kulturellen Hintergrundes erfolgreich zu interagieren. Konkret heißt das, dass man sich respektvoll verhält, Verständnis für die andere Kultur hat und sowohl auf seine verbale als auch nonverbale Kommunikation achtet. Interkulturelle Kompetenz braucht sowohl Sensibilität als auch Interesse. Firmen profitieren von Mitarbeitern mit interkultureller Kompetenz dadurch, dass sie auf einem internationalen Markt professionell auftreten können. Sie verhalten sich Kunden und Geschäftspartnern gegenüber in einer angemessenen Art und Weise, alle Beteiligten fühlen sich wohl – und das vergrößert die Chancen auf eine gute Zusammenarbeit und erfolgreiche Geschäftsabschlüsse.

Wenn man bei einem Unternehmen einsteigen will, das international tätig ist, ist internationale Kompetenz unabdingbar. Häufig erfolgt der Karrierestart über Trainee-Programm mit Auslandsaufenthalt, außerdem wird man mit internationalen Kunden und mit Menschen aus verschiedenen Ländern zusammenarbeiten. Was können solche Programme anbieten? Einige Beispiele dazu. Sie betreffen verschiedene Sphären des menschlichen Lebens.

Religion und Essen.

In manchen Regionen der Welt bestimmt die Religion den Alltag mit – und damit auch die Nahrungsaufnahme.

° Obwohl zum Beispiel das Wort „Alkohol“ ursprünglich aus dem Arabischen stammt, ist der Konsum von Alkohol in vielen arabischen Ländern ungewöhnlich, wenn nicht sogar verboten.

° Ein Geschäftsessen mit einem muslimischen Kunden, bei dem es Schweinefleisch gibt, ist undenkbar. Schweine sind Allesfresser und gelten in der muslimischen Welt als unrein. Damit sind auch Gummibärchen mit Gelatine raus.

° Orthodoxe Juden leben oft koscher nach den Gesetzen des „Tanach“. Sie lehnen Gerichte ab, die Milchprodukte und Fleisch vereinen. Fleisch essen sie nur von wiederkäuenden Tieren mit gespaltenen Hufen, beispielsweise Rind, Lamm oder Ziege.

Diese Besonderheiten in der Esskultur zeigen, dass die jeweilige Kultur auch über Tabus bestimmt. Diese sollten im Umgang mit internationalen Geschäftspartnern

zwingend beachtet werden, um den geschäftlichen Erfolg und die persönliche Beziehung nicht zu gefährden.

Tischmanieren.

° Rülpsen und Schmatzen? Ist bei Tisch in China und Japan durchaus üblich. Durch diese geräuschvolle Gepflogenheit wird dem Gastgeber signalisiert, dass etwas besonders gut schmeckt.

° Darüber hinaus wird in asiatischen Ländern oft von einer großen Drehtafel gespeist – einfach bedienen.

Pünktlichkeit.

° In Italien, Spanien oder in der Türkei kann es schnell passieren, dass Gesprächspartner zu spät kommen – was nicht bedeutet, dass der Termin für sie unwichtig ist!

° Im arabischen Raum verabredet man sich nach Tageszeiten, also zum Beispiel am Nachmittag. Hier sollte man für Geschäftstermine also mehr Zeit einplanen.

° Im asiatischen Raum gilt eine Verspätung hingegen als Affront. Es kommt auf minutengenaue Pünktlichkeit an, Ausreden gelten nicht – auch wenn die Regeln bei Ausländern oft etwas toleranter gehandhabt werden.

Von einem Deutschen wird übrigens erwartet, dass er pünktlich ist. Selbst in Ländern, wo Pünktlichkeit nicht so wichtig ist, kann es für den Gastgeber eine große Enttäuschung sein, wenn der deutsche Gast zu spät kommt – weil er den Stereotyp nicht erfüllt und daher unhöflich scheint.

Viele internationale Firmen veranstalten auch gezielte internationale Trainings im Job und sorgen für Kontaktmöglichkeiten, um Mitarbeiter in dieser Hinsicht zu schulen.

° In kulturspezifischen Trainings geht es darum, die Aspekte kennenzulernen, die in der ausgewählten Kultur relevant sind.

° Kulturunabhängige Trainings versuchen eine generelle Sozialkompetenz zu entwickeln und legen den Fokus unter anderem auf einen bewussten, kritischen Umgang mit Stereotypen.

° Networking mit ausländischen Kollegen ist hilfreich und kann aktiv vom Arbeitgeber gefördert werden.

Zum Schluss kann man sagen: Wer aufgeschlossen ist, mit offenen Augen durchs Leben geht und immer an neuen Dingen und anderen Denkweisen interessiert ist, legt den Grundstein für interkulturelle Kompetenz. Seit die Migration zunimmt, lernen wir täglich interkulturell – bewusst oder unbewusst. Das ist sicherlich die natürlichste Weise, interkulturell zu lernen, aber man kann und soll auch aktiv daran arbeiten.

MUSIK IM FREMDSCHPRACHENUNTERRICHT

Heutzutage gibt es eine Vielzahl von verschiedenen Technologien und Methoden, die es Ihnen ermöglichen, schnell und effizient eine Fremdsprache zu lernen oder das notwendige Grundwissen zu erlangen. Eine der produktivsten Arten, Fremdsprachen zu lernen, ist Musik.

Musik und Gesang können eine unschätzbare Hilfe beim Erlernen einer Fremdsprache in der Schule sein. Aus didaktischer Sicht kann das Lied einerseits als Muster der fremdsprachigen Rede betrachtet werden, wo Besonderheiten der Kultur und des Alltags des jeweiligen Volkes widergespiegelt werden, andererseits bildet und erweitert das Lied die geistige Kultur des Schülers, trägt zur kreativen Tätigkeit bei, verbindet seine Vernunft und seine Seele.

Vorteile von Musik im FU:

1. Einblick in Kultur des Ziellandes
2. Training von
 - Ausdruck
 - Motivation
 - Kreativität
 - Intellektueller Auseinandersetzung mit Musik
3. Schnelle Beschaffbarkeit
4. Gemeinschaftsgefühl

So trägt die Verwendung von Musik und Liedern im Fremdsprachenunterricht zur Entwicklung der sprachlichen und kreativen Fähigkeiten der Schüler bei und bringt auch einen emotionalen Geschmack in die Unterrichtsstunde ein und erhöht das Interesse der Kinder, die Sprache zu lernen und in eine Fremdsprachenkultur einzutauchen. Lieder können dabei ganz besondere Funktionen erfüllen. Sie können die Routine und die Monotonie des Unterrichts durchbrechen, Situationen auflockern und die Stimmung heben. Doch neben diesen angenehmen Effekten können Lieder im Unterricht auch ganz pragmatische Lernziele verfolgen. Wenn man Musik und Lieder hört, können vielseitige Emotionen und Gefühle entstehen. An sich ist es ein Vorteil, dass Musik Emotionen auslöst, weil den Lernenden dadurch eine positive Einstellung zum Lernprozess entstehen kann.

Im Fremdsprachenunterricht werden Lieder meistens in folgenden Situationen verwendet:

- als Mundgymnastik am Anfang des Unterrichts;
- für die Festigung der lexikalischen und grammatischen Mittel;
- als ein Stimulus für die Entwicklung der Sprechfertigkeiten, der Phantasie;
- als eine Art Erholung, um die Anstrengung aufzuheben (in der Regel in der Mitte oder am Ende des Unterrichtes), für die Wiederherstellung der Kräfte und der Möglichkeiten zur weiteren Arbeit im Unterricht.

Die häufigsten Genres sind Pop /Rock (55,9%), Schlager und Volkslieder (15,3%) und Weihnachtslieder (10,2%). Die anderen Genres, Techno / Dance (8,5%), Rap / Hip-hop (5,1%), Kinderlieder (1,7%), Musical-Lieder (1,7%) und Soul / R'n'B

(1,7%) stehen genau in der Minderheit.

Also, Lieder im Unterricht beleben das Lernen, rufen positive Emotionen hervor, dienen der besten Aneignung des lexikalisch-grammatischen Materials. Mit Hilfe der Lieder kann man das früher erlernte lexikalische und grammatische Material wiederholen. Sie können zum Übergang von der Lexik zur Grammatik und umgekehrt dienen. Verschiedene Arten von Liedern, von Kinderliedern bis zu moderner Popmusik, können im Unterricht verwendet werden. Es wurden viele Lieder geschrieben, die speziell zum Erlernen der deutschen Sprache geschrieben wurden.

Methode der Verwendung von Liedern in einer Fremdsprachenklasse:

- Lieder singen / hören;
- Übersetzung von Texten;
- die Verwendung von Liedern als Quelle für die Arbeit mit Grammatik und Vokabeln;

So werden Sprachfertigkeiten mit Hilfe von Liedern entwickelt. Hören entwickelt sich durch solche Handlungen:

- Lückentexte ausfüllen
- Liedtexte korrigieren
- Zeilen und Abschnitte des Liedtextes in die richtige Reihenfolge bringen
- bekannte Wörter im Text heraussuchen
- aufschreiben, was man überhaupt versteht

Lesen

- Liedtexte umformulieren
- unbekannte Wörter erkennen und definieren
- Liedtexte interpretieren
- über den Inhalt eines Liedes spekulieren

Sprechen

- über Themen und Stimmungen der Lieder diskutieren
- eigene Meinungen über ein Lied äußern
- Lieder singen

Schreiben

- Texte über Inhalt eines Liedes schreiben
- Rezension (Kommentare, Kritik), Brief oder E-Mail schreiben

EliBeeva A.

Nationale Technische Universität "Dnipro Polytechnic"

Sprachliche Beratung: S.V. Korotkova

INTERFERENZ IN DAS FREMDSPRACHENLERNEN

In der modernen Gesellschaft ist das Phänomen der Zweisprachigkeit und der Mehrsprachigkeit zur Norm geworden.

Wenn eine Person zwei Fremdsprachen lernt, tritt die Interferenz zwischen der ersten und der zweiten Fremdsprache sowie zwischen der zweiten und der dritten

Fremdsprache auf. Darüber hinaus entsteht zwischen den beiden untersuchten Sprachen, und daher ist dieser Prozess erheblich kompliziert.

Interferenzen betreffen sowohl die mündliche als auch die schriftliche Rede der Schüler. Es wird auf allen Sprachniveaus präsentiert: phonetisch, grammatisch (morphologisch, syntaktisch und Satzzeichen), lexikalisch

Phonetische Interferenz.

Auf der Ebene der Phonetik kann der störende Einfluss der Muttersprache in folgenden Fällen verfolgt werden:

- 1) Häufige Fehler gehen mit langen und kurzen Vokalen einher, die im ukrainischen Sprachsystem fehlen. Vergleiche: Weg [e:] - weg [e], kam [a:] - Kamm [a].

Mit ausreichender Englischkenntnis, die auch durch lange und kurze Vokale gekennzeichnet ist, wäre ein solches Problem nicht aufgetreten. Die Regel selbst wirft keine Fragen auf, aber es ist ziemlich schwierig, die eigene Sprache zu kontrollieren.

- 2) In der Position des Wortanfangs sind die Töne, die mit dem Buchstaben ü ([y] und [y:]) übertragen werden, schwer auszusprechen. Die Töne [y] und [y:] werden als der angegebene Ton über - [ju:] ber anstelle von [y:] ber, Übung - [ju:] bung statt [y:] bung ausgesprochen.

Der Einfluss von Englisch in diesem Segment ist bedeutender:

- 1) Die Konsonanten am Ende eines Wortes oder einer Silbe werden laut ausgesprochen: un[d], Ta[g], zwanzig[g].
- 2) Die Spannungsverschiebung in Worten - Internationalismus tritt in den meisten Fällen nach der Art des Englischen auf: Musik ['mju: zik], Problem [' Problem] - Problem ['pr ɒbləm]

Rechtschreibung Interferenz

In der Schreibweise der erhöhten Aufmerksamkeit erfordert die Schreibweise analoger Wörter: Garten - Garten, Buch - Buch, Stunden - Uhr.

Grammatische Interferenz.

Schwierigkeiten können auftreten bei der Übertragung der grammatikalischen Kategorie der Gattung entsprechend der russischen Sprache ins Deutsche:

- Der Universität (richtig: die Universität).
- Die große Land (richtig: das große Land).

Syntaktische Interferenz wird beim Umordnen von Wörtern in einem Satz beobachtet.

Ein einfacher Satz wird oft nach englischem Typ konstruiert - das Subjekt steht vor dem Prädikat, im Deutschen dagegen:

- Am Morgen ich stehe um 8 Uhr auf (richtig: Am Morgen stehe ich um 8 Uhr auf)
- Von neun bis zehn Ich mache meine Hausaufgaben (richtig: Von neun bis zehn mache ich meine Hausaufgaben)

Häufig werden die deutschen Haupt- und Hilfsverben entsprechend der Art des Englischen verwendet - Haupt- und Hilfsverben werden in der Kontaktposition verwendet:

- Ich muss machen meine Frühstück (richtig: Ich muss meine Frühstück machen).
- Ich habe getrunken Tee mit Honig (richtig: Ich habe Tee mit Honig getrunken).

Andere Fälle tragen ebenfalls zum Auftreten von Interferenzen bei:

1) In einem frühen Stadium des Lernens führt die Ähnlichkeit des Schreibens von Wörtern in Englisch und Deutsch zu deren Missbrauch:

- Mir gefällt auch die grüne Farbe (richtig: Mir gefällt auch die grüne Farbe).

Die englische lexikalische Einheit wird auch (auch) anstelle der deutschen auch (auch) wegen der Ähnlichkeit des Schreibens mit der deutschen auch (so) verwendet.

Beim Erlernen einer zweiten Fremdsprache in Wort und Schrift Interferenzfehler auf allen Sprachniveaus auftreten können. Der Grund für den Eingriff liegt in der fehlenden Fremdsprachenkompetenz des Schülers. Abweichungen von der Norm werden als Verstoß gegen die Kompatibilität von lexikalischen und grammatikalischen Einheiten, Verstoß gegen die Ausspracheregeln ausgedrückt. Der Interferenzgrad der ersten Fremdsprache ist hoch. In einigen Fällen übersteigt es die Interferenz der Muttersprache. Die Systematisierung von Interferenzfehlern, das Studium der Ursachen ihres Auftretens, wird die Entwicklung eines wirksamen Mechanismus zur Minimierung von Interferenzen beim Unterrichten einer zweiten Fremdsprache ermöglichen.

Herasymenko D.
Donezker Nationale Universität für Wirtschaft und Handel
von Mychajlo Tuhajlo-Baranowskyj
Sprachliche Beratung: H. M. Udovichenko

ÜBERSETZUNG DER MYTHOLOGISCHEN REALITÄTEN DES «WALDLIEDES» VON LESYA UKRAINKA MIT DRAMA-FEERIE INS DEUTSCHE

Das Problem der Übersetzung der Realitäten ist akut aus der Sicht des Sprachelemente, die die Konzepte widerspiegeln, die aus der Sicht der stilistisch bedeutsamen Parameter des Textes, der impliziten Welt fremder Kulturen unverständlich sind. Die Fragen, die sich auf die Realitätdefinition von Übersetzern in literarischen Text und deren Reproduktion ohne ihre Funktionen- und künstlerische Färbungsverlust und die besten Möglichkeiten der Wiedergabe bezogen, müssen gelöst werden.

Die Unschärfe in der Terminologie, die von den Übersetzern, Übersetzungstheoretikern und Sprachforschern in diesem Konzept benutzt wird, die unhaltbaren Grenzen zwischen Realität und "Unrealität" und anderen Vokabelnklassen fordern zunächst eine ungefähre Übersetzung ab.

In Übersetzungswerken erschien das Wort "Realität" in den 40er Jahren des zwanzigsten Jahrhunderts. Zum ersten Mal wurde es von dem bekannten Experten A. Fedorov in seiner Arbeit „Über die künstlerischen Übersetzung“ (1941) benutzt. Der

Termin „Realität“ braucht A. Fedorov nicht als Lexem, sondern als nationales Objekt. In seinen weiteren Studien blieb der Wissenschaftler diesem Verständnis des Termins „Realität“ treu. Viele Wissenschaftler haben die Realität definiert, aber nach unserer Meinung, ist die Definition der bulgarischen Forschern S. Vlahov und S. Florin die vollständigste und verständlichste: «Realitäten sind Wörter und Ausdrücke der Landessprache, die die Namen von Objekten, Begriffen, Phänomenen widerspiegeln, die für die geographische Umgebung, Kultur, das materielle Leben oder sozialgeschichtliche Merkmale eines Volkes, einer Nation, eines Landes oder eines Stammes charakteristisch sind und die somit von den Sprechern des nationalen, stammen lokalen oder historischen Kolorits aufkommen; solche Wörter haben keine exakten Übereinstimmungen in anderen Sprachen und können daher nicht „allgemein“ übersetzt werden, da sie einen besonderen Ansatz erfordern.».

Die Besonderheit der Drama-Feerie ist die Verwendung volksmythologischen Helden in der Arbeit, die als Ergebnis der Synthese einheimischer Kultur-, Buch- und mündlich-poetischer Weltliteratur sowie der inneren künstlerischen Entwicklung des Autors entstand.

Im Großen und Ganzen wird das mythologische Kolorit von "Waldlied" durch mythologische Realitäten repräsentiert. Wir veranschaulichen das mit einiger Beispiele:

1) *“Тої, що греблі рве” – “Jener der die Dämme bricht”, ein zerstörerischer Geist, der in den Freshen des Frühlings wohnt.*

“Jener der die Dämme bricht” ist eine Art des Wasserspiels. Die untersuchte mythologische Realität hat in der deutschen Sprache keine Entsprechung, aber in der Folklore der germanischen Völker gibt es recht interessante mythologische Gestalt, die in Legenden gefunden werden und etwas der oben genannten Realität ähneln - Unda.

Bei der Übersetzung des Namens des ukrainischen mythologischen Gestalt verwendete der Autor die Rückverfolgungsmethode, während die Konkretisierung verwendet wurde.

2) *Потерчата – Die Nixe*

Im Volksglauben sind dies die Seelen von Kindern, die tot geboren wurden oder die nicht getauft wurden und zu Sumpflichtern wurden. Solche Gestalten gibt es in der deutschen Folklore mit Namen Irrlichtern.

E. Beerman akzeptiert diese mythologische Realität, um sich auf diesen bestimmten folkloristischen Gestalt zu beziehen, die angemessen ist.

Дитинчата-Потерчата,
засвітите каганчата!

Irrwische, schwärmt aus, ihr Wichtlein,
Zündet an jetzt eure Lichtlein!

3) *Лисовик – Der WALDLÄUFER*

In der deutschen Mythologie gibt es eine genaue Entsprechung der ukrainischen mythologischen Realität von Lisovyk. Immerhin ist Lisovyk in der Arbeit von Lesia Ukrainka der Besitzer des Waldes, und E. Beerman verwendet die Suchmethode, um den Adligen Gestalt des Waldläufers von Lesia Ukrainka darzustellen.

Also sind die folkloristisch-mythologischen Bilder, die von Lesya Ukrainka werden verwendet, eigenartige Archetypen des mythologischen Volksdenkens der Ukrainer Offenbar, dass das folkloristisch-mythologische Denken des ukrainischen und deutschen Völker sich voneinander unterscheidet. Und das zeugt vom historischen genetischen Unterschied in ihrem mythologischen System. Um die mythologischen Realitäten angemessen zu reproduzieren, muss der Übersetzer daher nicht nur seine Sprachkenntnisse, sondern auch außersprachliche (Hintergrundwissen) verwenden. Dieses Wissen wird dem Übersetzer helfen, eine angemessene Übersetzung ohne Inhaltverformung kultureller Realitäten durchführen.

Jermakowa D., Kotschetkowa P.
NTU „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

WELTWEIT ERFOLGREICH INTERAGIEREN

Die Kommunikation zwischen unterschiedlichen Kulturen gehört zum globalisierten Alltag. Immer mehr Menschen kommunizieren mit Menschen aus anderen Teilen der Welt: per E-Mail, Telefon, Skype und auch bei persönlichen Zusammenkünften. So ist die Bedeutung der interkulturellen Kommunikation in den letzten Jahrzehnten enorm gewachsen. Vor allem in international tätigen Unternehmen spielt die interkulturelle Kompetenz meistens eine große Rolle.

Kommunikation ist mehr als Sprache. Sichere Kenntnisse der Fremdsprachen werden heute in der Geschäftswelt vorausgesetzt. Doch oft ist es nicht allein die Beherrschung einer Fremdsprache, die über den Erfolg oder Misserfolg der Kommunikation entscheidet. Ebenso wichtig wie die Sprache ist die nonverbale Kommunikation. Dazu gehören: die Gestik, die Mimik, der Blickkontakt, die Körperhaltung, der Tonfall, die interpersonelle Distanz, die Kleidung.

Des Weiteren spielen Umgangsformen und Gebräuche bei der interkulturellen Kommunikation eine essenzielle Rolle. Die Deutschen pflegen einen sehr direkten und zielorientierten Kommunikationsstil: Bei geschäftlichen Konferenzen kommt man schnell zum Punkt, ohne um den heißen Brei herumzureden. Gibt es Anlass zu Kritik, wird diese unumwunden geäußert. Das stößt in vielen Kulturkreisen auf Befremden oder sogar Ablehnung. In den meisten asiatischen, aber auch vielen südeuropäischen Ländern kommunizieren die Gesprächspartner indirekt miteinander – es ist nicht nur der Inhalt, sondern vielmehr die Art und Weise, wie dieser kommuniziert wird, von enormer Bedeutung. Aus diesem Grund ist es wichtig, sich mit dem Thema „Interkulturelle Kommunikation“ auseinanderzusetzen und sich vorab über den Kommunikationsstil eines Landes zu informieren.

Der folgende Überblick zeigt auf, welche Aspekte für eine erfolgreiche interkulturelle Kommunikation in ausgewählten Ländern von Bedeutung sind.

Frankreich:

indirekter Kommunikationsstil (Umschreibung, Tonfall)

Zeit ist relativ, kurzfristige Planung, Verspätungen sind üblich

Beherrschung der französischen Sprache sehr wichtig
 hierarchisch geprägte Entscheidungsstrukturen
 gepflegtes äußeres Erscheinungsbild wird vorausgesetzt
 Small Talk üblich

Geschäftssessen ist wichtiger Teil der Kommunikation

Niederlande:

direkter Kommunikationsstil

lockere Gesprächsatmosphäre

Das Duzen und die Nennung beim Vornamen unter Geschäftspartnern sind üblich.

flache Hierarchien, Understatement wird bevorzugt

Geschäftssessen sind eher informell und dienen der Pflege einer vertrauensvollen Beziehung.

China:

indirekter Kommunikationsstil

persönliche Beziehungen wichtig für den Erfolg eines Projektes

Hierarchieorientierung

Visitenkarten haben enorme Bedeutung, werden bei der Begrüßung überreicht und aufmerksam studiert

Small Talk dient dazu, sich kennenzulernen und Vertrauen aufzubauen

Geschäftssessen sind wichtig, Nase putzen am Tisch gilt als Fauxpas.

Heutzutage ist niemand von Kontakten mit Menschen aus anderen Kulturen unbeeinflusst. Interkulturelle Kommunikation findet sowohl im alltäglichen wie auch im beruflichen Leben statt. Der Erfolg interkultureller Kommunikation liegt also nicht nur darin, eine andere Sprache zu erlernen. Vielmehr sollte man bedenken, dass jeder Mensch das „Produkt“ der Sozialisation seiner Kultur ist. Um mit Menschen anderer Kulturen möglichst angemessen kommunizieren zu können, sollte man lernen, verbale und nonverbale Signale des Gegenübers zu verstehen und zu dekodieren. Dazu sind neben einer positiven Grundeinstellung auch grundlegende Kenntnisse der dahinterstehenden kulturellen Eigenschaften und Strukturen notwendig.

Leonov D., Siryi K.

Nationale Technische Universität "Dnipro Polytechnic"

Sprachliche Betreuung: I.V. Khurtak

"KOMMISSAR REX"- REVOLUTIONÄRE SERIE

"Kommissar Rex" - eine von Deutschland, Österreich und Italien produzierte Serie über die Abenteuer eines deutschen Schäfers Namens Rex, der als Polizeibeamter dient. Diese Serie erschien erstmals im November 1994 auf den Bildschirmen. Die Serie ist in fast fünfzig Ländern bekannt und wurde mehrfach ausgezeichnet.

Diese Serie hat TV-Shows mit Tier Teamkollegen populär gemacht und viele Analoga in anderen Ländern hervorgebracht. Trotz der Tatsache, dass es viele Filme mit tierischen Begleitern gab, ist "Kommissar Rex" die erste weltweit erfolgreiche Fernsehserie, die die Hauptfiguren des Detektivs und seines Tieres im Format der Serie gemacht hat, nicht den Film. Dies ermöglichte die Zuschauer, das Leben eines

Detektivs und eines Tieres außerhalb der Arbeitsumgebung und die Tiefe der Ereignisse zu beobachten. Dies wiederum ermöglichte, gewöhnliche Menschen in den Charakteren der Serie zu sehen, sich ihnen anzunähern und sich mit ihnen zu identifizieren. Der Zuschauer kann sich nicht nur den Film ansehen, sondern auch die Helden mitfühlen. In diesem Sinne tauchen in unserem Leben Geschichten auf, die uns lange Zeit nahe bleiben. Einerseits ist das keine sehr freudige Funktion, aber andererseits bringt uns diese Dynamik und Geschwindigkeit nicht um. Kultur antwortet, sie schafft die Gelegenheit, Ausgleich zu schaffen und Spannungen auszugleichen. Es ist wichtig, dass diese Geschichten in verschiedenen Modi wahrgenommen werden können. Wenn wir zum Beispiel die Fähigkeit verlieren Geschichten zu erzählen, nehmen wir sie zusammen mit der Kultur, den Fernsehsendungen wieder wahr. Sie führen das gemessene Leben der Charaktere durch, die für uns süß sind, ihre Geschichten sind beendet, bedeutungsvoll und mit Hilfe von Fernsehsendungen schätzen wir unseren Zustand.

Zwar weisen Hundeführer darauf hin, dass das Image von Rex im Film eine Fiktion ist. Diensthunde können sowohl keine eigenen Entscheidungen treffen, als auch logische Schlussfolgerungen ziehen. Sie folgen einfach den Anweisungen der Besitzer. In der Serie führt Rex eine Vielzahl von Aufgaben aus, während echte Diensthunde dazu tendieren, auf eine Sache zu trainieren. Aber in Wirklichkeit wurde die Rolle von Rex angeblich von sechs verschiedenen Hunden „gespielt“. „Kommissar Rex“ machte die stärker involvierten Partner populärer. In unserem Fall war Rex nicht nur eine Comicfigur, sondern mit seinen Vor- und Nachteilen machte er den Verbrechen schuldig. Die Serienformel trug dazu bei, den Charakter des Detektivs und des Tiergefährten in verschiedenen Richtungen und deren Beziehungen zu entwickeln und die Arbeit öffentlicher Dienste und Einrichtungen zum Schutz der öffentlichen Ordnung in verschiedenen Bereichen und unter verschiedenen Umständen zu zeigen.

All diese Faktoren sowie ein hervorragendes Schauspiel, Inszenierung und ein gutes Drehbuch ermöglichen die Serie, mit den aktuellen Detektivserien auf Augenhöhe zu sein.

Malaschenko W.
NTU „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

GLEICHE SPRACHE, ABER UNTERSCHIEDLICHE AUSDRÜCKE

Der deutsche Sprachraum ist reich an regionalen Dialekten, es gibt Bayerisch, Schwäbisch, Hessisch, Sächsisch usw. Aber auch die vier Jahrzehnte andauernde politisch-geografische Teilung Deutschlands in Deutsche Demokratische Republik (DDR) und Bundesrepublik Deutschland (BRD) hinterließ bei der sprachlichen Entwicklung Spuren. Obwohl es eine gemeinsame Schriftsprache gibt, fällt Osis und Wesis die Verständigung untereinander oftmals schwer.

Die DDR-Staatspartei SED wollte auf ihrem Territorium ein sozialistisch eingefärbtes Deutsch etablieren. Linguisten schätzen die Zahl der abweichenden

Wörter und Wortbedeutungen zwischen DDR und BRD auf 800 bis 3.000 Begriffe. In absoluten Zahlen sind das 1,8 bis 3 Prozent des gesamten Vokabulars.

Von welchen Unterschieden ist dabei die Rede?

1. Unterschiedliche Bedeutung derselben Wörter

Vor allem ostdeutsche Ohren mussten sich nach der Wende an die andere Bedeutung von scheinbar banalen Begriffen gewöhnen. Wenn ein Westdeutscher am Ende des Quartals Bilanz zieht, stellt er Gewinne und Verluste gegenüber. Aber die Bürger aus Ostdeutschland denken dabei heute noch ganz im Sinne der sozialistischen Planwirtschaft an die Übereinstimmung von Planung und Auflage. Missverständnisse traten ebenfalls bei Wörtern wie *Freiheit* und *Bewusstsein* auf. Im Osten waren sie auf das Kollektiv und im Westen auf das Individuum gemünzt. Die Sozialisation der Sprecher spiegelt sich damit auch im sprachlichen Umgang.

2. Gleiche Bedeutung unterschiedlicher Wörter

Die Verwendung unterschiedlicher Wörter für denselben Sachverhalt im west- und ostdeutschen Sprachgebrauch bildet genauso hohe Hürden. Ost-Berliner erledigten ihre Einkäufe in *Kaufhallen*, während West-Berliner das in *Supermärkten* taten. Nach Feierabend machte sich der Ossi eine *Pulle* Bier auf. Wessis tranken dagegen aus der *Dose*. Zum Weihnachten schmückten DDR-Bürger ihre Wohnung mit einem als „geflügelte Jahresendfigur“, „Jahresendflügelwesen“, oder „Jahresendmann“ bezeichneten *Weihnachtsengel*. Mit dieser skurrilen Umbenennung wollte die sozialistische Führung die christliche Bedeutung des Festes verwischen.

3. Neue Lexeme und Wörter.

Neue sprachliche Entwicklungstendenzen zeigten sich im Auftreten von DDR-spezifischen Lexemen. Neuwörter wie *Dispatcher* oder *Kombi* gehörten zum sprachlichen Alltag der DDR-Bürger wie die typischen Neuprägungen *volkseigen*, *Held der Arbeit*, *Kulturhaus*, *Plandiskussion*, *Wohnraumlentung* und die vielen Komposita mit *Arbeiter-* oder *Partei-*.

Dem gegenüber standen typische Lexeme, die in der Bundesrepublik sprachlich waren, wie *Nylon*, oder *ausgründen*, *Wirtschaftswunder*, *Wohlbstandsbürger* und Komposita mit *Bundes-* oder *Parlaments-*.

4. Keine neue Grammatik oder Syntax, sondern neue Lexik.

Die Untersuchungen kommen zu dem Schluss, dass es einige Abweichungen oder Auffälligkeiten gab, aber keine andere Grammatik oder Syntax. Auffallend ist der im öffentlichen Sprachgebrauch der Medien dominante Nominalstil in Form von vielen Substantivierungen und aneinandergereihten Genitivketten. Dieser Stil ist auf russisches Vorbild zurückzuführen und steht für die Übernahme des russischen Strukturmodells in diesem Bereich der Syntax.

Aber neben der Alltagssprache existierte eine von Partei und Medien propagierte Sprache. Diese prägte weitgehend die offizielle und institutionelle Kommunikation und wurde insbesondere von den Vertretern der Partei- und Staatsmacht eingeführt und in allen Bereichen des öffentlichen Lebens kontrolliert. Die sprachliche Entwicklung der sogenannten *allseitig gebildeten sozialistischen Persönlichkeit* wurde demnach bewusst gesteuert. Entgegen tritt uns dieser Sprachgebrauch überwiegend in den

Artikeln der Zeitungen, Kommentaren der Parteiorgane, den Parteidokumenten des Politbüros der SED.

Trotz der ideologischen Bemühungen unterschieden sich Zeitungsjargon und politische Reden jedoch sehr stark vom privaten Sprachgebrauch.

Zusammenfassend kann man Folgendes sagen: Im Laufe der vierzigjährigen Teilung der beiden deutschen Staaten hat sich auf dem Gebiet der ehemaligen DDR zum Verdruss der politischen Führung keine eigene Sprache herausgebildet. Einzelne Wörter und deren Bedeutung wichen in den beiden Landesteilen jedoch stark voneinander ab. Einige davon haben bis heute überlebt. Aber der durch die Alltagskommunikation beeinflusste DDR-Wortschatz bleibt solange im kommunikativen Gebrauch, solange noch eine Generation vorhanden ist, die diesen DDR-spezifischen Wortschatz kennt, versteht, auch benutzt; man spricht hier vom veraltenden Wortschatz.

Milkewitsch G.
NTU „Dnipro Polytechnik“
Sprachliche Beratung: I. L. Kabachenko

WERBUNG ALS MASSENKOMMUNIKATION IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bei der Werbung handelt es sich um ein Instrument des Marketings mit der Aufgabenstellung, potenzielle Käufer eines Gutes oder Verwender einer Leistung so mit Produktionsinformationen zu versorgen_ dass sie in Richtung des Werbezels des Unternehmens beeinflusst werden.

Werbung in Deutschland unterscheidet sich ziemlich stark von der Werbung anderer Staaten. Das liegt unter anderem an den völlig verschiedenen Lebenseinstellungen und Lebensweisen. Auch kulturelle Unterschiede werden z.B. in Anzeigen oder Spots deutlich. Was in USA kein Problem ist, könnte in Deutschland dagegen zu einem Skandal führen. Das gleiche gilt auch im umgekehrten Fall. Deutsche Werbung hat eigentlich einen schlechten Ruf: wenig Humor, staubtrocken und wenig Phantasie. Nur wenige deutsche Agenturen gewinnen hin und wieder Preise bei internationalen Werbewettbewerben wie z.B. in Cannes. Dass das eher an den werbetreibenden Firmen, als an den Agenturen liegt, weil Firmenchefs nicht mutig sind auch mal neue Wege zu beschreiten, wird dabei übersehen.

Zu den wichtigsten Elementen deutscher Werbung gehört die Hervorhebung der Qualität der Technologie und eines „neuen“ Disigns. Qualität wird sogar mehr geschätzt als Preis, nach dem Motto: Mehr Qualität für gleiches Geld“ ist besser als „Gleiche Qualität für weniger Geld“. Klare und unmissverständliche Sprache sind ebenso Bestandteil von Kampagnen wie eine einheitliche Struktur im rationalen, geradlinigen und seriösen Stil.

Nahezu „Klassiker“ in der deutschen Werbung sind reinigungs- und Hygieneartikel wie z.B. Zahnpasta, Shampoo, Waschmittel, Windeln, Hygiene Artikel oder Spülmittel. Beworben werden diese Produkte immer im gleichen Stil: sehr seriös

und die Funktionsweise wird detailliert erklärt. Reinheit und Sauberkeit lässt sich in Deutschland in Form von Werbung gut gekauft. So klassisch diese Art von Werbung sein mag, so uninteressant ist sie auch in aller Regel gestaltet. Oft sehr lehrhaft, mit Testberichten von Stiftung wird Warentest und sonstigen Statistiken versucht dem Konsumenten die Ware schmackhaft zu machen. Deutsche Werbung hat einen sehr hohen Informationsgehalt, was aktuellen Umfragen nach auch sehr gut beim Verbraucher ankommt.

Hin und wieder jedoch schafft es so manche Kampagne bis zum „Kultstatus“, so wie Dieter Bürgy mit seinem Lochfrass oder Clausthaler Bier oder die Toyota-Affen. Im ersten Fall wird wiederholt deutsch, dass sehr viel Wert auf Demonstrationen, Sachlichkeit und Fakten über die Eigenschaften des Produktes gelegt wird. Belegt wird alles mit wissenschaftlichen Datenmaterial oder eben Experten wie Dieter Bürgy.

Die liebsten Getränke der Deutsche sind Bier und Kaffee. Diese werden auch in der Werbung mit entsprechender Sorgfalt beworben. Sehr großen Wert legen die Firmen und Agenturen auf die langjährige Geschichte und Traditionen der Produkte. Dallmayr gibt es seit 1700 und bei Bier wird immer wieder auf das deutsche Reinheitsgebot von 1516 hingewiesen. Emotionale Kampagnen sollen den Verbraucher ansprechen und ihn von der Qualität überzeugen. In der Bierwerbung finden sich zwei verschiedene Locations wieder; in denen geworben wird. Zum einen ist es die Natur (wie in der Krombacher- Anzeige) mit Wäldern und Seen, ein anderes Mal ist es das offene Meer. Auf der anderen Seite wird Bier gern mit Freunden in geselliger Umgebung, wie im Biergarten oder der Kneipe getrunken. Lebensfreude pur wird ausgestrahlt. Alle sind glücklich. Eine Welt wird dargestellt.

Zusammenfassend muss man sagen, dass die Werbung Pro- und Contra-Argumenten hat. Aber wenn es keine Werbung gäbe, würden wir verschiedene Produkte nicht kennen. Ich behaupte, dass alle Menschen selbst entscheiden müssen, wollen sie die Werbung sehen oder nicht. Nichts kann nur Vorteile hat, weil in unserer Welt zu verschiedenen Personen leben. Und seine Meinungen sich voneinander sehr unterscheiden.

Pelishishin V., Soyatova A.
Nationale Technische Universität "Dnipro Polytechnic"
Sprachliche Beratung: I.W.Khurtak

WAST IST DAS ERFOLGSGEHEIMNIS DER GOOGLE SUCHMASCHINE?

In der Tat beginnt die Google-Geschichte im Jahr 1996. Zwei Stanford-Absolventen Larry Page und Sergey Brin arbeiten an der Idee einer alternativen Suchmaschine. Zu dieser Zeit indizierten Konkurrenten Webseiten und produzierten Ergebnisse in der Reihenfolge, die durch die besten Übereinstimmungen für Schlüsselwörter in einer Suchanfrage bestimmt wurde. Startup BackRub von Bryn und Paige zeigte in erster Linie diejenigen Seiten, die die meisten so genannten Querverweise führten.

Im Jahr 1997 wurde PageRan in Google umbenannt, und im Jahr 1998 erhielten die Gründer eine offizielle Registrierung mit einem Aktienkapital von 100.000 \$, angezogen von dem Mitbegründer von Sun Microsystems Andy Bechtolshaym. Bald zog das Team in die Garage von Susan Wojcicki, die heute YouTube leitet. Von diesem Moment an begann ein exponentielles Wachstum vom Startup zum IT-Giganten.

Der wichtigste technische Vorteil von Google besteht darin, dass alle Computer, die für die Suche nach Informationen verwendet werden, von Mitarbeitern des Unternehmens gesammelt und eingerichtet werden. Dies ist wahrscheinlich ihr Haupt-Know-how. Die meisten Menschen betrachten Personal Computer (PC) als nützliche Möbel, aber Google selbst sammelt und baut kostengünstige Computer, die ständig ihre Kapazität und Menge erhöhen (heute sind es etwa einhunderttausend). Mitarbeiter montieren sie auf langen Gestellen und verbinden sie mit der "lokalen" Produktionssoftware. Kein anderes Unternehmen hat ein so leistungsstarkes PC-Netzwerk wie Google.

Nachdem Google eine solch starke technische Basis aufgebaut und etabliert hat, haben sich auch Google-Experten mit der Frage des Verdiensteinkommens beschäftigt. Die "Innovation" der Gründer ermöglichte es ihnen, Geld im "industriellen" Maßstab zu verdienen. Dank der Einführung von Text-Werbelinks, auf die Nutzer während des Suchprozesses klicken, ist die Suchmaschine vor einigen Jahren auch eine Geldmaschine geworden.

Zu dieser Zeit war Google eine geschlossene Aktiengesellschaft und Informationen über die Hauptindikatoren seiner Tätigkeit waren nur einem schmalen Kreis von Favoriten - Investoren und Mitarbeitern - zugänglich. Aber als die atemberaubende Wachstumsrate des Unternehmens und seine Milliardenereinnahmen aus der Platzierung von Werbeangeboten öffentlich bekannt wurden, erkannten externe Investoren, dass etwas Unglaubliches in ihren Augen geschah, und sie beeilten sich, ihren Anteil zu erwerben. Am 19. August 2004 wurde Google eine offene Aktiengesellschaft, der Kurs der Aktien während eines Börsengangs betrug 85 US-Dollar pro Aktie, wodurch das Unternehmen rund 2 Milliarden US-Dollar verdienen konnte. In weniger als einem Jahr explodierte der Aktienkurs auf 300 Dollar und Google wurde damit zum erfolgreichsten IT-Unternehmen. Seit der Gründung von Google im Jahr 1998 ist das Aktienkapital auf 80 Milliarden US-Dollar angewachsen, während das Aktienkapital von Microsoft nicht gestiegen ist.

Im Gegensatz zu den meisten Unternehmen, bei denen Management und Manager zuerst eine Strategie zur Generierung von Einkommen entwickeln und dann ein Produkt erstellen, lösen Ingenieure bei Google zunächst ein spezifisches Problem und denken erst dann darüber nach, wie man mit Hilfe des resultierenden Produkts Geld verdienen kann. Unternehmensleiter sind immer bereit, den Ansichten von IT-Fachleuten zuzuhören, wie sie die Geschwindigkeit erhöhen und die Qualität des Informationsabrufs verbessern können. Google benötigt auch kein Marketing, da seine Kultur die Zufriedenheit der Nutzer priorisiert und die Suchmaschine immer engagierter macht.

Regeschuk K.

PSYCHOLINGUISTIK DES FREMDSPRACHENUNTERRICHTS

Sprache(n) erlernen und sie kreativ und situationsangemessen gebrauchen zu können, ist eine nur den Menschen gegebene Fähigkeit.

In der älteren Fremdsprachendidaktik begnügte man sich mit der Unterscheidung zwischen Muttersprache und Fremdsprache. Diese einfache Unterscheidung war aber noch nie hinreichend.

Naive Konzepte von Mutter- und Fremdsprachen, Erst- und Zweitsprachen und die damit verbundenen Vorstellungen, dass man die eine stets besser beherrsche als die andere, versagen oft. Es ist eine Tatsache, dass Kinder – soweit sie nicht in ihrer kindlichen Entwicklung gesundheitlich beeinträchtigt sind oder isoliert von ihrer sozialen Umwelt aufwachsen, wie im Fall der so genannten „Wolfskinder“ – ihre Muttersprache scheinbar mühelos, in wenigen Jahren und mit äußerst hoher Erfolgswahrscheinlichkeit erlernen.

Biologische Faktoren: Alter und Geschlecht/Biologie oder Umwelt.

Der Faktor Alter ist vielfach unter dem generellen Erkenntnisinteresse untersucht worden, ob Kinder wirklich die besseren Fremdsprachenlerner sind – wie die Sentenz „Was Hänschen nicht lernt, ...“ zum Ausdruck bringt – und ob Erwachsene überhaupt die Chance haben, eine Fremdsprache perfekt zu erlernen.

Wie bereits bei den Ansätzen zum Faktor Alter deutlich wurde, ist eine rein biologische Erklärung nicht ausreichend. Ähnlich könnte man im Fall des Faktors Geschlecht argumentieren.

Wie bereits bei den Ansätzen zum Faktor Alter deutlich wurde, ist eine rein biologische Erklärung nicht ausreichend. Wenn z. B. gesagt wird, Erwachsene seien eher gehemmt, fremde Laute zu artikulieren, oder sie hätten Angst, ‚ihr Gesicht zu verlieren‘, wenn sie in der Fremdsprache kommunizieren, Kinder könnten außerdem leichter Kontakte mit anderen muttersprachlichen Kindern knüpfen – dann werden soziale und affektive Argumentationsstränge herangezogen.

Affektive Faktoren: Einstellungen, Motivation und Angst.

Die Einstellungen, die Lernende gegenüber der Kultur und den Sprechern der zu erlernenden Zweitsprachen haben, wurden in vielen Studien als relevante Einflussgrößen ermittelt.

Motivation ist zweifellos der Faktor, dem die Fremdsprachendidaktik und fast alle Lehrenden gleichermaßen den größten Einfluss wie auch das größte Interventionspotenzial („Motivierung“) zuweisen. Die Erforschung dieses Faktors war lange durch die Unterscheidung zwischen „integrativer“ und „instrumenteller“ Motivation und die Auffassung von Motivation als einer Funktion von Einstellungen zur Fremdsprache geprägt.

Ein weiterer affektiver Faktor ist Angst. Während zwischen Motivation und Sprachlernerfolg ein lineares Verhältnis angenommen wird (je mehr Motivation, desto besser), so wird für den Faktor Angst diskutiert, ob nicht „ein bisschen Angst“ ganz

förderlich sein könnte, weil sie die Aufmerksamkeit und den Lernwillen erhöht. Stärkere Angst hat aber auf jeden Fall negative Effekte. Außerdem muss man berücksichtigen, dass es sehr stark von der Persönlichkeit abhängt, was als geringe bzw. Stärkere Angst empfunden wird.

Romanovych V.

Nationale Technische Universität "Dniprovskaya Polytechnic", Dnipro

Sprachliche Beratung: I. V. Khurtak

JUGENDSPRACHE DEUTSCHLANDS

Die ältere Generation beklagt sich oft darüber, dass sie absolut nicht versteht, welche Sprache die heutigen Jugendlichen sprechen. In der Tat ist der jugendliche Slang selbst für Muttersprachler oft ein Rätsel, was über Ausländer zu sagen ist.

Was ist die Jugendsprache? Die Jugendsprache ist eine Vulgärsprache, die sich an der Grenze oder außerhalb der Hochsprache befindet. Der Slang wird auf Deutsch als Jugend bezeichnet, da die Hauptquelle seiner Entstehung gerade die Rede der deutschen Jugend ist. In dem Jugendbereich werden die meisten neuen lexikalischen Einheiten gebildet und die traditionelle Semantik der Wörter der Hochsprache wird erweitert. Diese Wörter füllen dann den deutschen Jargon auf. Da ein solches Vokabular sehr spezifisch ist und zusammen mit einem völlig neutralen Klang eine ausgesprochene negative und oft sehr unhöfliche Bedeutung haben kann, die in einer bestimmten Situation oder im Kontext eines Gesprächs verwendet wird, ist es notwendig, solche Wörter mit äußerster Vorsicht und nur wenn absolut notwendig zu verwenden.

Die Jugendsprache hat wie jeder Slang die Eigenschaften: Mangel an ausgeprägter Territorialität. In dieser Hinsicht unterscheidet sich Slang sehr von den vielen Dialekten der deutschen Sprache; eine Masse von Wörtern, die in Werten verwendet werden, die für eine literarische Sprache nicht typisch sind (zum Beispiel, «die Gans» ist nicht nur eine weibliche Gans, sondern auch ein Narr); Abundanz des abfälligen Vokabulars (*die Amsel* – болван).

Obwohl der deutsche jugendgemäße Slang in fast allen Bereichen der menschlichen Kommunikation zu finden ist, ist das thematisch gesprochene Vokabular ungleichmäßig gruppiert. Der überwiegende Teil der Umgangssprache bezieht sich auf die allgemeinen Merkmale einer Person, auf ihre Charaktereigenschaften, ihre geistigen Fähigkeiten, ihr Aussehen, ihr Verhalten, ihre Sprechweise, ihren Beruf, ihre Beziehungen zwischen Geschlechtern und Finanzen. Die meisten lexikalischen Einheiten dieser sprachlichen Schicht haben eine negative oder sogar stark negative Färbung und können sich sowohl auf neutrale als auch auf grob abwertende Vokabeln beziehen. Die große Mehrheit der Slangwörter ist gedacht für: Merkmale der Menschen (*der Allesbesserwisser* – очкарик, ботан; *der Alki* – алкаш; *der Ärmster* бедолага); Bewertungen von Ereignissen, Phänomenen, Objekten (*affengeil, oberaffengeil, geil* – хорошо, круто; *Alles Käse!* – полная ерунда); Action (*baggern* – флиртовать, *bechern* – бухать).

Die Kenntnis der Slang ist für das Erlernen der deutschen Sprache von großem Interesse, da sie mit dem Verständnis der Bedeutung von Wörtern und ihrer Verwendung in der Sprache der modernen deutschen Jugend verbunden ist, für die Slang verbreitet ist.

Tschernjawska J.
Nationale Technische Universität „Dnipro Polytechnic“
Sprachliche Beratung: I. W. Khurtak

DEUTSCHE REALIEN (AM BEISPIEL DER EIGENNAMEN)

In jeder Sprache sind Realien von großem Interesse, die die nationalen Besonderheiten der Sprache widerspiegeln. Eine dieser Realien sind Eigennamen und geografische Namen. In diesem Artikel betrachten wir die Eigennamen.

Jedes Wort in einer Fremdsprache fixiert bereits seine Zugehörigkeit zu einer oder anderer nationalen Zivilisation. Die Semantik vieler Spracheinheiten umfasst jedoch auch die nationalkulturelle Komponente, beispielsweise die Namen „Hans“, „Fritz“ - die symbolischen Bezeichnungen eines Deutschen.

Die deutschen persönlichen Namen, die wir heute kennen, wurden aus den verschiedenen Quellen: aus dem alten deutschen Onymen und vielen anderen Nationen entliehen. Die meisten europäischen Namen haben griechisch-lateinischen Ursprung. Ein Teil der Anthroponymen ist national. Einige dieser Namen haben das Grundwort (innere Form) beibehalten, aber viele haben es im Zusammenhang mit den Prozessen im deutschen Sprachsystem verloren: einige Bedeutungen sind verschwunden, andere haben sich geändert. Die ursprünglichen deutschen Anthroponymen schöpften ihre Grundlagen aus der alten germanischen Mythologie und „redeten für sich selbst“: Wolfried (Wolf und fridn), Waldeburga (Walten und Burg), Landolf (Land und Wolf) usw.

Jedoch gibt es viele Anthroponymen, die für Zeitgenossen verloren gehen, da sich die Wörter bis zur Unkenntlichkeit verändert oder aus der modernen Sprache verschwunden haben: Adelheid (Adal — adelig, heit — der Stand), Baldomar (bald — beherzt, māri — berühmt), Dictrich (diot — das Volk, rīhhi — gewaltig).

Eine große Anzahl von Anthroponymen, die vor vielen Jahrhunderten aus verschiedenen Quellen stammen, zum Beispiel aus der Mythologie der alten Griechen und Römer, aus der Bibel. In unserer Zeit findet das Ausleihen von Eigennamen ständig statt, und dieser Prozess ist weitgehend von der Mode abhängig. Neben recht deutschen Namen gibt es beispielsweise eine Reihe von Anleihen aus der englischen Sprache: Wolfgang, Ingeborg, Friedrich, Hildegard: Grit, Daisy, Ben, Ferry usw. ; aus dem Französischen: Nicole, René, Simone usw. ; aus skandinavischen Sprachen: Björn, Kerstin, Heike, Jens,; aus dem Spanischen: Bianca, Ramona, Manuela, Mario,; aus den slawischen Sprachen: Katja, Natascha, Vera, Boris usw.

Es sollte angemerkt werden, dass in jeder historischen Epoche ihre Modenamen waren. Es ist kein Geheimnis, dass der modische Name eine Frage des Prestiges, der Ambitionen der Eltern, der Ansprüche auf Bildung und Exklusivität ist. In der deutschen Sprache spielt der Dialekt eine weitere Rolle, und viele Namen

werden aus verschiedenen Regionen des Landes ausgeliehen. Einige wurden regionale Namen in verschiedenen Jahren in der allgemeinen Sprache in: niederdeutsche (Jens, Nils, Heike, Henning, Franke, Antje, Dirk, Uwe, Jens), oberdeutsche (Sepp, Toni). Viele Namen sind so fest von der deutschen Sprache aufgenommen, dass sie nicht als niederdeutsche wahrgenommen werden.

Es gibt Namen, die jetzt einfach undenkbar dargestellt werden, weil Sie veraltet sind oder eine andere (nominelle) Bedeutung erhalten haben, sodass ihre Träger verspottet werden. Also, der Name August in Deutsch bedeutet „Clown“ von „August vom Zirkus“.

Die deutsche Sprache hat in Anthroponymie eine solche Besonderheit, die als «doppelter Name» bezeichnet wird. Doppelnamen in Deutsch werden entweder zusammen geschrieben (Luiselotte, Karlheinz, Annerose, Marieluise) oder durch einen Bindestrich Haus-Dietrich, Kai-Uwe oder getrennt: Erich Maria (Remarque), Rainer Maria (Rilke). Der erste Name heißt „Rufname“ wird in den Dokumenten markiert. Der zweite Name eines Mannes kann zu Ehren der Großmutter, Tante und usw. weiblich sein.

Ein interessantes Merkmal der modernen deutschen Anthroponymen ist die Erhaltung der ehemaligen Adligen ihrer nominalen Titel, natürlich, ohne die alten Privilegien. Die Namen Baron von und zu Prakwitz, Freiherr von Stettin usw. sind daher Häufig zu finden. Nach diesen Namen werden die Erben der fürstlichen und anderen Gattungen, ehemalige lettische Landbarone erkannt, zum Beispiel Baron von Wrangel, deren Verwandte in Deutschland leben. Typisch für den französischen Namen zeigt das Teilchen „de“, die Häufig bei den Deutschen vorkommt, dass ihre Vorfahren, Hugenoten, sie aus Frankreich gebracht haben, wie Johannes de Vries (übrigens, «de» wird manchmal zusammen mit dem Nachnamen geschrieben). Das Teilchen «van» in deutschen Namen hat nichts mit dem Adel zu tun, da es niederländische Wurzeln hat (Ludwig van Beethoven).

So spiegeln die beschriebenen deutschen Anthroponymen die Besonderheiten Deutschlands in verschiedenen Aspekten wider. Die Kenntnis dieser Einheiten durch Fachleute, die Deutsch lernen, erweitert ihren sprachlichen und landeswissenschaftlichen Horizont, hilft sich besser in den Mitteln des Ausdrucks bestimmter spezifischer Werte zu orientieren, die das Leben des Landes widerspiegeln, dessen Sprache wie lernen.

Wolobojewa A.
NTU „Dnipro Polytechnik“ Dnipro
Sprachliche Beratung: T.V. Halushko

ENGLISCH IN DEUTSCHER SPRACHE

Dass Fremdsprachen die deutsche Sprache beeinflussen, ist keine neue Erscheinung. Besonders Latein und Französisch hatten einen starken Einfluss auf das Deutsche. Im 16. Jahrhundert etablierte sich Latein als internationale Wissenschaftssprache und brachte auch schon durch die Einführung der römischen Steinbauweise im Mittelalter zahlreiche Begriffe mit, die dann in die deutsche Sprache aufgenommen

wurden. Übernommene Entlehnungen aus dem Lateinischen, wie *Wein*, *Keller* oder *Fenster* gehören nun zum Kernwortschatz.

Aber worin unterscheidet sich der Einfluss der englischen Sprache heute von früheren fremdsprachlichen Einflüssen?

Wird ein englisches Wort in den Wortschatz übernommen, so behält es nicht immer seine ursprüngliche Bedeutung und Form. Da sich Englisch und Deutsch in ihrer Grammatik und Morphologie unterscheiden, werden Anglizismen häufig in ihrer Orthografie und Flexion an die deutsche Sprache angepasst. Gleichzeitig werden manche Regeln der englischen Sprache in die deutsche übernommen. Englische Entlehnungen lassen sich in zwei Sparten einteilen. Man unterscheidet sogenannte „eingedeutschte“, also assimilierte Wörter oder Lehnwörter und unveränderte Begriffe oder Fremdwörter. Zur ersten Kategorie zählen Ausdrücke *Haarspray*, *relaxen*, *Crashkurs* oder *recyclen*. Als Fremdwörter gelten Vokabeln wie *Layout*, *Countdown*, *Insider*, *Gentleman*.

Es gibt noch eine weitere Sorte englischer Wörter im Deutschen, die fälschlicherweise oft als Anglizismus missdeutet wird. Im deutschen Sprachgebrauch werden Begriffe verwendet, die zwar englisch klingen, die jedoch im Englischen entweder gar nicht, oder in einer völlig anderen Bedeutung existieren. Man verwendet in diesem Fall die Bezeichnung „Pseudo-Anglizismen“. Ein Beispiel dafür ist das Substantiv *Handy*, das im Deutschen ein Mobiltelefon bezeichnet. Auf Englisch nennt man ein solches Gerät jedoch *cell phone* oder *mobile*, das Wort *handy* existiert als Adjektiv und ist mit *handlich* zu übersetzen. Das Gleiche gilt für den deutschen Ausdruck *Smoking*, der einen feinen Anzug bezeichnet. Übersetzt wäre dieses Substantiv jedoch die Gerundform des englischen Verbs *to smoke*, also rauchen. Ein *Smoking* wird in der englischen Sprache *dinner jacket* oder *tuxedo* genannt.

Die vielfältige Verbreitung von Anglizismen in sehr unterschiedlichen Bereichen des Lebens ist erstaunlich. Durch seine starke Ausbreitung in allen Sprachgruppen hat das Englische die Sprache tatsächlich merklich verändert.

Als Beispiel betrachten wir die Zeitschrift „Siemens Welt 4“ der Firma Siemens, wo das Vorkommen des Englischen in Wirtschaft und Marketing sehr gut illustriert wird. Die Zeitschrift ist in Rubriken eingeteilt, die folgende Namen tragen: „Coverstory“, „Team“, „Partner“, Trends“, „Business“, „Family“. Zusätzlich werden noch Seiten mit den Bezeichnungen „Zoom“, „Mailbox“, „Blackboard“ und „Spotlight“ angekündigt. Es handelt sich hierbei keineswegs um eine englischsprachige Zeitschrift, auch wenn sie auf dem Titelbild als „International Edition“ bezeichnet wird. Die Artikel sind in deutscher Sprache verfasst. Begriffe wie Management, Investment und Trend lassen sich in fast jedem Artikel finden.

Aber man findet Anglizismen nicht nur in Fachzeitschriften, sondern auch im täglichen Leben. Begriffe wie Onlinebanking, alle Arten von Service, Controlling, Teamwork, Know-how, Marketing und Workshop sind jedem vertraut.

Das nächste Gebiet, an dem der Einfluss des Englischen auf die deutsche Sprache veranschaulicht werden soll, ist die Jugendsprache. Als Material zum Thema kann man die Jugendzeitschrift *Bravo 8* verwenden, wo die Geschichte aus dem Alltag Jugendlicher erzählt werden. Nehmen wir einige Beispiele aus den Dialogen in der

Geschichten: „Easy! Ich hab doch sein Handy“/ „Meike stürzt wie eine Irre zur Haustür und sieht einen Boy auf einem Bike flüchten“ / „Meikes Bruder macht sofort ein Date mit dem Typen aus ...“

Unter Berücksichtigung der angeführten Beispiele lässt sich von einem sehr großen Einfluss der englischen Wörter auf das Deutsche sprechen. Die Entwicklung einer Sprache ist niemals abgeschlossen. Sprache ist ein lebendiger Organismus und keine tote, unveränderliche Materie. Soziale, wirtschaftliche und sogar technische Faktoren können großen Einfluss auf sprachliche Veränderungsprozesse haben. Die Sprachgeschichte hat gezeigt, dass der Reichtum und die Vielfalt von Sprachen von deren Aufspaltung und Wandel bedingt sind. Die Frage ist, inwiefern man diesen Prozess in eine wünschenswerte Richtung lenken kann und soll.

КОНКУРС ПОЕТИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ

НІМЕЦЬКА МОВА

SO ODER SO IST DAS LEBEN SONGTEXT

HILDEGARD KNEF

So oder so ist das Leben,
so oder so ist es gut.
So wie das Meer ist das Leben,
ewige Ebbe und Flut.

Heute nur glückliche Stunden,
morgen nur Sorgen und Leid.
Neues bringt jeder Tag
was da auch kommen mag,
halte dich immer bereit.

Du musst entscheiden,
wie du leben willst,
nur darauf kommt es an,
und musst du leiden,
dann beklag' dich nicht,
du änderst nichts dran.

So oder so ist das Leben.
Ich sage: Heute ist heut'!
Was ich auch je begann,
das hab ich gern getan,
ich hab' es nie bereut.

Man lebt auf dieser Welt
und sucht das Glück
und weiß nicht wo es liegt,
auf Erden wohl.

Der Eine sieht im Geld
sein Ziel und sein Geschick,
der Andere glaubt,
dass nur die Liebe lohnt.

Ein Jeder hat das Recht
zum Glücklichsein.
Den Weg musst du dir suchen,
kreuz und quer.

Ob's gut geht oder schlecht,
das weiß nur Gott allein.
Dir bleibt die Wahl
und sei sie noch so schwer.

Du musst entscheiden,
wie du leben willst,
nur darauf kommt es an,
und musst du leiden,
dann beklag' dich nicht,
du änderst nichts dran.

So oder so ist das Leben.
Ich sage: Heute ist heut'!
Was ich auch je begann,
das hab' ich gern getan,
ich hab' es nie bereut.

Перевод Виктории Кривко

Жизнь разной бывает,
Но, как ни крути, она хороша.
Как отлив и прилив,
Как море она.

Счастливым сегодняшним час,
Печаль и тревогу гнетущие,

Что пишут жизни новый рассказ,
И все те мгновенья грядущие
Охотно ты принимай.

Пойми, как жизнь прожить ты хочешь –
Ведь очень важен здесь мотив.
Что б ни случилось, будь ты терпелив,
А к негативу оставайся равнодушным

Жизнь разной бывает,
Я говорю: сегодня есть сегодня!
Так все, что можешь ты – сегодня соверши,
И продолжай идти по жизни беззаботно.

Живя, мы счастье ищем безустанно,
Но, где лежит оно –
Мы знаем лишь туманно.

Один – к деньгам страсть питает,
Другой верит, что любовь вознаграждает.
Каждому право на счастье дано,
Ты лишь должен понять, где обитает твое.

Хорошо или плохо –
Лишь Богу известно,
У тебя есть выбор –
Прими его честно.

Жизнь разной бывает,
Я говорю: сегодня есть сегодня!
Так все, что можешь ты – сегодня соверши,
И продолжай идти по жизни беззаботно.

Перевод В. Малашенко

Как ни крути, жизнь прекрасна,
и тот станет вправду счастливым,
кто увидит, как она хороша,
узрит в ней вечные моря приливы.

Сегодня ты весел и смел,
но у нового дня сюрприз наготове:
завтра по горло забот и дел,
ты должен готов быть и к счастью, и к горю.

Лишь только ты имеешь власть
решений всех судьбы своей.
Но коль не в силах поменять –
не вздумай плакать, не жалеи.

Как ни крути, это жизнь.
Я скажу тебе: «Будь, что будет!».
Если уж начал – борись.
Кто не кается, тот добудет.

Люди созданы были, поверьте,
чтобы счастье своё отыскать.
И никто на всём белом свете
до сих пор не может понять:

может, в деньгах оно и подарках,
кто-то верит, что счастье в этом.
Но возразят им влюблённые пары;
«Счастье – в любви» -- подтвердят поэты.

Путь к счастью у каждого свой,
и каждый имеет право искать.
Извилист и долог бывает порой,
сложно нам, людям, нить не терять.

Ведь известно Богу лишь одному,
будет всё чёрным иль белым.
Но выбор дан тебе самому,
каким бы сложным он не был.

Переклад Анастасії Красовської

Все одно, яке життя – та це життя
І воно без сумніву прекрасне
В ньому чую хвиль морських биття
Змін коловоріт ніяк не згасне

Хоч сьогодні щастя час прийшов
Завтра лиш турботи і печалі
Кожен день приносить щось нове
Завжди як вперед майбутнє зве
Ти готовий будь рушати далі

Лиш тобі вирішувать як жить,
 Що важливо.
 Лиш тобі страждати
 Знай, жаліючись, що змін не слід чекати

Все одно, яке життя – та це життя
 Я скажу сьогодні є сьогодні
 В пісню хвиль втручаючись гучну
 Та коли вже сам щось розпочну
 Жалкування не з'являлись жодні

Блукаємо життям що нам дано
 Шукаємо те щастя у імлі
 Та де ж воно
 Я певен на землі

Один грошима зможе ціль дістати
 Для іншого кохання - перш за все
 Це право кожного тепер щасливим стати
 Шукай свій шлях тебе він піднесе

Погано це чи добре
 Знає лише Бог
 Що ти на самоті обрати маєш
 Яких би тяжких не поставили вимог
 Таке життя ти сам про нього знаєш

Все одно, яке життя – та це життя
 Я скажу сьогодні є сьогодні
 В пісню хвиль втручаючись гучну
 Та коли вже сам щось розпочну
 Жалкування не з'являлись жодні

Переклад Світлани Мелкум`ян

Таке в нас життя:
 Чудове повік,
 Глибоке, як море,
 Нестримний потік.

Сьогодні - май щастя,
 А завтра печаль.

Кожен день різний,
Мерщій зустрічай!

Вирішуй для себе,
Де будеш, який.
Жалітися марно,
Як ніщо не змінив.

Таке в нас життя,
Сьогодні і зараз!
Не вагаючись дію,
Не озираюсь!

Живучи на Землі
Кожен щастя шукає,
Та знайти хоч шматок
Досить тяжко буває...

В одних жага - гроші,
Ім`я та прослава.
Для інших - кохання
Їх світ здивувало.

Щастя – відкрите,
Існує для всіх!
Знайти б тільки шлях,
А труднощі - вбік.

Судити нас зможе
Один лиш Господь.
А в тебе є вибір,
Тож себе не підводь!